

1936
10-11-36

పాశ్చాత్య నాగరికత - స్త్రీలు

ధనాశ, మనుష్యవీడనము, మారణాయం
త్రనిర్మాణము — ఇవియే నవీన నాగరికత
యందుగల ముఖ్యగుణములని యందరంగీక
రింతురేని పాశ్చాత్యదేశములు—యూరపు
ఖండమున—నాగరికతచే నొప్పుచు దానిని
క్షణక్షణమున సభివృద్ధిచేయుచున్నవని చెప్పు
టలో నిమిషమంతేనియు సందియముండదు.
బాహ్యోడంబరత హింస వీని కాలవాలమైన
నీ దేశములను ఆదర్శములుగా నెంచుకొను
చుండుటయు జరుగుచున్నది. ఆదర్శముగా
గైకొను వారీదేశములందు జూపు యుత్త
మగుణములలో స్త్రీలకు సంఘమునంద
త్యున్నత స్థానముగల దనువిషయము గమ
నింపదగినది.

పాశ్చాత్యసంఘమునందు స్త్రీలకున్నత
స్థానములేదని యెవరును వచింపసాహసింపరు.
కాని అట్టి స్థానము? వారచల యెట్టిగౌరవ
మును బొందుచున్నారను విషయమును
సూక్ష్మదృష్టితో పరిశీలింతుమేని పలువిధ
ములై యాశ్చర్యకరములగు విషయము
లందు గవబడును. నాగరిక దేశములని
విజ్ఞప్తిగచున్న దేశములందే స్త్రీలనుగూర్చి
పరస్పర విరుద్ధాభిప్రాయములును, విచిత్ర
సిద్ధాంతములును, విపరీతచట్టములును గలవు.
ఈ నాగరికదేశముల నేతల యభిప్రాయ
ములే యీ విషయమును స్పష్టపరచును.
'స్త్రీ మహాశక్తినిలయ'; 'మంటయింటగల
ప్రతిస్త్రీయు ప్రభుత్వమునుపరిపాలించువిధాన

మెలుంగవలయు'ననెడి రష్యా నియంతయభి ప్రాయమునకును; 'స్త్రీ సంతానమును బడసెడి యంత్రము మాత్రమే. రాజ్యాంగవిషయము లందామెకు ప్రసక్తియనావశ్యక'మను జర్మని నియంత ఆశయమునకును; 'దేశాభివృద్ధికి దేశరక్షణకు తగిన పుత్రులప్రసాదించుటే వనితలపనిగాని రాజకీయములందు వారి కేమిపని'యనుచుండు నిటలీ నియంతలంపు లకును భేదముగన్నదా? వీరి యాశయముల ననుసరించియే ఆయాదేశములందు స్త్రీల యొక్కస్థితి యాధారపడియుండును.

స్త్రీ మహాశక్తిస్వరూపిణియని యన్న మహాశయుని పరిపాలనమునగల రష్యాదేశ మందన్ని విధముల స్త్రీ మూర్తి అత్యున్నత స్థానమాక్రమించి యున్నదని ప్రపంచమంత యు నెఱింగిన విషయమే! ఈ దేశమున స్త్రీ పురుషులని ప్రకృతిభేదము చూపినదేమో కాని ప్రభుత్వముగాని, సంఘముగాని, మతము గాని యట్టి భేదము నేవిధముగనైన చూప లేదు. విద్యావిషయమున, మతమునందు, (మతమనునది యాదేశమున నింకను కూర్చు నియున్న) సంఘపుటేర్పాట్లయందు, ప్రభుత్వ పరిపాలనయందు స్త్రీపురుషుల హక్కులకు భేదములేదు. పైగా స్త్రీలు అన్ని శాఖలందు పరిశ్రమజేయుచు పురుషులకంటె చాల యభి వృద్ధికి వచ్చుచున్నారు. వారు తమ జీవిత ములో నీ త్రోవద్రొక్కవచ్చు నీ దారిపోరా దను నియమ మెచటనులేదు. వారిష్టమున్న యొంటరిగ నుండవచ్చును; వివాహమాడ

వచ్చును; విడిపోవచ్చును; పిల్లలగనవచ్చును; కనకుండ నుండవచ్చును. తుదకు వివాహము లేకయే పిల్లలగన నిష్టముండునేని కనవచ్చు ను. ఎట్టి నిర్బంధముగాని ఎవరిబాధగానిలేదు. పైగా ప్రభుత్వమే స్త్రీలు గర్భముధరించియు న్నపుడు సర్వసౌకర్యముల నేర్పరచి సంతా నముగలిగిన తరువాత కావలసిన సదుపాయ ముల నొనగూర్తురు. ఆసంతానము: విషయ మై ప్రశ్న యెచటను జనియింపదు; కూడద నుట కితరులకు హక్కుగూడ లేదు.

స్త్రీలు క్రమక్రమముగా ప్రతిశాఖయం దుచు తమసంఖ్య సభివృద్ధిజేసికొనుచున్నారు. పరిశ్రమలందు వారు 1935 వ సంవత్సర ముని నూటికి 42మందియుండిరి. పారిశ్రామిక పాఠశాలలోని విద్యార్థులందు నూటికి 36 మంది స్త్రీలే. జననముదాయములో నూటికి 80.3 మందికి వోటింగు హక్కుగలదు. ప్రభు త్వమునందు పదిలక్షల స్త్రీలకుపై న యుద్యో గములు చేయుచున్నారు. వారిలో నాల్గు లక్షలమంది ప్రభుత్వోద్యోగములకెన్నుకొన బడినవారు. నాల్గులక్షలమంది స్థానికప్రభుత్వ ములం దుద్యోగులు. లక్షాపంచెండువేలు పురుషులతోబాటు న్యాయస్థానములందు న్యాయమూర్తులు. లక్షకుపైగా కోఆపరే టీవుబోర్డుల నిర్వహించుచున్నారు. అంతియ గాక వీరు పనిచేయని ప్రభుత్వశాఖలేదు. సైన్యమునందుగూడ చేరి వీరనారులై విజృం భించుచున్నారు. శాస్త్రపరిశోధనలజేసి సెబా ననిపించుకొనుచున్నారు. వీరిన్ని విధముల దేశాభ్యుదయమునకు తోడ్పడుచుంటు

వలసనే నా దేశమును ప్రపంచమున నందరు అనుకరింప ప్రయత్నించుచున్నారు. కాని యిచ్చటగూడ స్త్రీల వ్యాపారములన్నియు నితరదేశీయులదర్శ ప్రాయముగ నంగీకరింతురని వచింప సాధ్యముగాదు.

ఇంక రష్యాతో నెవవచ్చు జర్మనీ మొదలగు దేశములందు మహిళాగౌరవ మెట్లుండునో విచారితము. ఆదినుండియు ప్రాచ్యులకు సంఘమునం దొకవిధముగ గౌరవ మిచ్చినను వారి స్వాతంత్ర్యమునకై యెట్టి మార్పులను గావించుటలేదు. వారికి రాజకీయములందు ఎక్కువ ప్రవేశములేదు. ఇంగ్లండు, రష్యా దేశమునకు తరువాత, యూరపునం దెల్ల గణింపదగినది. రష్యా వలె గాక పోయినను స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము బ్రటనునందు గలదు. వారు స్త్రీమూర్తిని తగిన యాదరముతో గౌరవించుటయేగాక పురుషునితో సమానమగు హక్కు లిచ్చియున్నారు. తక్కిన యితర దేశములన్నిటియందును స్త్రీల విషయమై యెక్కువ గమనింపదగిన విశేషము లట్టే గానరావు.

నాగరికదేశములని ఛిట్టవీగుచున్న దేశములలో జర్మనీ యొక్కటి. ఈ దేశమున హిట్లరు అధికారానంతరము స్త్రీపాట్లుపరమాత్ముని కెఱుక. పురుషునిది సర్వాధికారము. స్త్రీల యధికారము కుండలవద్ద మాత్రమే. మహాసంగ్రామానంతరము జర్మను స్త్రీలు వోటింగు శాసనసభా ప్రవేశాధికారములను బడసిరి. కాని నాజీ యధికారము ప్రబలి

నంతనే స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము మడుగంటెను. వారికి ప్రభుత్వమునందు స్థానమే లేకుండ జూయెను. అంతియగాక హిట్లరు ప్రాచ్యులకు వహించినంతనే నిరుద్యోగసమస్యను నిర్మూలించదలంచి యుద్యోగములందున్న స్త్రీలనందరిని యిండ్లకు బంపెను. 35 సం॥ పైబడిన స్త్రీ లుద్యోగము చేయరాదు. ముందే వివాహము చేసికొనియున్న గూడ సంతియ. వేయేల! వారిని తలిదండ్రులు పోషింపజాలియుందురేని వా రుద్యోగములు చేయరాదు!! ప్రభుత్వ పరిపాలనమునందున్న సంస్థలందు వంటకత్తెలను దీసివేసి వారికిబదులుగా నాస్థానముల పురుషుల నియమించిరి! ఇంతకంటె అన్యాయ మేమిగలదు?

జర్మనీయందు స్త్రీలు పురుషులతో బాటు విద్యావిషయమున సర్వసౌకర్యములు గలిగి యుండిరి గాని హిట్లరు తాకుడుచే నవి పటాపంచలయ్యెను. ఏ కళాశాలలలోనైన చదువుటకు ప్రవేశ మందరికిలేదు. వానిలో ఉద్యోగులు మరీకొందరు. ఉపాధ్యాయులుగా స్త్రీలు పురుషులకిందనే పని చేయవలయును. నైస్సు సంబంధమగు వసులకు స్త్రీలే పనికిరారు!

నిరుద్యోగసమస్య నివారణార్థము హిట్లరు కేంద్రరక్షశాలయముల (Concentration Camps) స్థాపించెను. వీని యందు జరుగు ఘోరములు ప్రపంచమున నెచ్చోటను జరుగవు. ఇంతకుముందితర యుద్యోగములందున్న స్త్రీలను బలవంతముగా నాచోట్లకు బంపి యందు వారిచే

రోడ్లు వేయించు టాడి కఠినకార్యముల జేయించుచున్నారు. వా రచట బానిసల కన్న నికృష్టముగ జూడబడుదురు. వివాహి తలనుగూడ నచటి కనుపుదురు. వారికి సంతానముండనేని యా శిశువులను బలవం తముగ వేరువరచి శిశురక్షణాలయముల కంపెదరు!! 17నుండి 21 సంవత్సరముల వయస్సుగల యువతుల కిట్టి నిర్బంధ పరిశ్రమ గలదు. మారణ యంత్రముల తయారుచేయుటకు కుసుమకోమలులగు యు వతులు గంటలకొలది ఘోరవాతావరణ ములో బనిజేయుటకు నియమింపబడినారు.

ఈ కేంద్రరక్షణాలయములందు లక్షకు పైగా స్త్రీ పురుషులు నిర్బంధింపబడి యున్నారు. వారిలో 60 సంవత్సరములకు పైబడిన వృద్ధులగు స్త్రీలుగూడ గలరట! వారిపై కొన్ని సమయములందు నేరములు మోపి అచటనే హతమార్చుటయు గలదు.

ఇటలీయందువలెనే జర్మనీయందు వివా హము సంతానాభివృద్ధికిమాత్రమే. ఈ విషయమున నాజీలు చాల శ్రద్ధ దీసికొను చున్నారు. వివాహమాడగోరువారికి ప్రభు త్వమువారు ధన మప్పుగా నిచ్చుచున్నారు. సంతాన మధికముగానున్నవారికి పెక్కు విధముల బహుమతులు ముట్టజెప్పుచు న్నారు. సంతానహీనులకు విడాకులు గలవు. సంతాన మెక్కువగలవారికి విడాకు లొప్పు కొనబడవు.

నాజీలకు యూదులకు సంబంధబాంధ వ్యము లుండగూడదు. యూదులతో గలసి

తిరుగు యువతులను, వారి తల్లులనుగూడ నూరంతయు నూరేగించి యవమానము జేసి గాని విడువరు. ఇంక యూదులసంగతి చెప్ప నవసరమేలేదు.

జర్మనీ స్త్రీలయెడ కొంచెమైన శ్రద్ధ గైకొనుచున్నచో దేశమునకు భావి కాలమునకు గావలసిన సైన్యము తయారు జేసికొనుటకే! ఈవిషయములో ఇటలీ జర్మనీని మించినది. అందము చిందినట్లు నాగరికత నట్లమెచ్చట్లు, భూతదయ, సాను భూతి గలిగి ప్రపంచమునగల 'అనాగరికు'ల నెల్ల చక్కజేయుదునని ప్రపంచమంతయు నది ఘోరమనుచున్నను వినక బాంబులతో భయంకరవాయువులతో అభినీనియా దేశ మున దిక్కులేనివానిని మారణహోమము జేసిన ముసోలినీ మహాశయ నాగరికోత్తమ చక్రవర్తి పరిపాలించు నా నిటలీదేశమున స్త్రీలస్థితి మరింత హృదయదారణముగ నున్నది.

ప్రపంచసంగ్రామానంతరము యూరపు ఖండమున స్త్రీస్వాతంత్ర్యము విజృంభించిన దనుచుందురు. అది కొన్ని దేశములందు సత్యమైనను ఇటలీయం దబద్ధమైనది. ఫేసిజ ముపుట్టుకతో స్త్రీలకు నిగళబంధనము బిగిసి నది. అందుచే వారిప్రకృతపుస్థితి కొన్నిశతా బ్దములకు ముందున్నదాసికంటె మెఱుగు గాదు. పాశ్చాత్య దేశములను—ఇంగ్లాండు, రష్యా—జూచిన యేవిదేశీయుడైనను ఇటలీ జూచుటకు వెళ్లిన నచట ప్రభుత్వకార్యాలయ ములందును వ్యాపారస్థములందును స్త్రీ

లగవడకుండుటచుజూచి యచ్చెరువగుచును. మాస్కా, లండనునగరములం దీదృశ్యములు నర్వసాధారణములు. నేటి ఇటలీదేశము పురుషనిర్మితము; పురుషుని అధికారమెక్కువ. స్త్రీకి ప్రభుత్వహక్కున్న మాటయేలేదు. ఆమెయే బాధ్యతగల యుద్యోగమును స్వీకరింపరాదు. భార్యగా, మాతగాలేవ్వు నామెకు ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వతంత్ర్య జీవితము లేదు. దేశభివృద్ధి సూచకములగు వ్యవహారములందు పాల్గొనుటకుగాని, తనదృష్టి విశాలమొనర్చుటకుగాని, ఇతరనాగరికదేశస్త్రీలు జన్మహక్కుగా నిరంతరము భావించుతరుణములు స్వాతంత్ర్యము వారికి సున్న. ఇటలీదేశపుస్త్రీ కిల్లేశరణ్యము. ఆమె పురుషునికి దాసిగనుండుట గృహకృత్యముల నిర్వహించుకొనుట, సైన్యమున కుపకరించు కుమరుల గనుట, పురుషవంతరి నభివృద్ధిజేయు సుతల గనుట—వీనికంటె చేయవలసిన వేమియు లేవు!

ఇటలీయందు స్త్రీలకు, నిరుపయోజనమగు కొన్ని ఫేసిస్టు స్త్రీసంఘములకు తప్ప, వోటింగు అధికారములేదు. వారి కే యధికారముమిచ్చుటకు నాగరికమహాశయముగ ముసాలిన దృఢముగ నిరాకరించెను! ఇట్టి వారే మొన్న జరిగిన ఎతియోపియాయుద్ధము న్యాయమైనదని దేశమున ప్రచారముచేసి ప్రభుత్వమునకు తోడ్పడుటకు నియమించబడిరి!! శతాబ్దములనుండియు ఇటలీ విశ్వవిద్యాలయములు స్త్రీలకు చోటిచ్చుచుండెడివి; యిపుడు స్త్రీలు 11 సం॥ముల పై బడు

బాలురకు బోధింప నసద్గులని చట్టమున్నందున విద్యాశాఖనుండి చాలమంది యుద్యోగములు మానుకొనవలసి వచ్చినది. ఇక యుద్యోగముజేయ డలంచుకొన్నవారెల్ల ఫేసిస్టుపార్టీకి జెందియుండకతప్పదు.

పరిశ్రమాలయములలో బనిజేయుస్త్రీలకు పురుషునితో సమానముగ జీతములివ్వరు. అచ్చటపరిస్థితులు వారికి దుర్భరముగనున్నను చక్కజేయుమార్గములు గనబడటలేదు. ఇతి రోద్యోగములందు గూడ స్త్రీలు కొంతమంది యున్నారు గాని బాధ్యత వహింపదగిన యే యుద్యోగమును వారి కివ్వబడదు. ఇటలీదేశమందు స్త్రీలకు విద్యాసౌకర్యముకలదన్న నది వారిని గృహనిర్వాహకుల జేయుటకే! దానికితగిన విషయములనుడప్పు వేరు వానిని వారికి బోధింపరు.

నాగరికత కునికిపట్టగు నితరదేశములందెల్ల వివాహవిషయములందు స్త్రీసమాన హక్కుగల్గియుండగా, నిటిలీయందు స్త్రీ పురుషునికంటె తక్కువయే. భర్తభార్యను గాయము తగులకుండ చాన మోదవచ్చును. భర్తజేయు దురంతదుర్మార్గములకు భరింపజాలక భార్య యిలువీకుచో పోలీసులు ఆమెనుపట్టి తీసికొనివచ్చి యొకసంవత్సరము వఱకు శిక్షవిధింతురు! కాని నిష్కారణముగా భార్యను భర్త త్యజించినచో నది చట్టము లెక్కలోనికి గైకొనదు. వాని కేలాటి చిక్కులేదు. కాని వివాహ మేవిధముగా గాని రద్దుచేయుటకు ప్రభుత్వ మంగీకరించుటరుదు.

అటులయ్య నెట్లీయందు స్త్రీ మాత్ర మూర్తిగాకొంచెము గౌరవము బడయుచు న్నది. సంతానోత్పత్తియే ముఖ్యసాధనముగా నెంచి ముసోలినీ సంతానవతులగు స్త్రీలను బహుమతులచే గౌరవించుచున్నాడు. సంతాన నిరోధము నిషేధింపబడినది. పాపమీ విధముగ మాతలకు కించిద్రౌరవముజూపి వారి పుత్రరత్నములను దురాశకింధనముగా యుద్ధదేవతకు బలియొనర్ప నున్నాడను విషయము వా రెఱుగరా ?

ఇంగ్లాండునందు వివాహవయస్సు యవ తులకు 21వ సం॥లుండవలయునని యాం దోళన జరుగుచుండగా, ప్రాన్సునందు వివా హోచితవయస్సు యవతీయువకులకు 15, 18 సం॥ను, జర్మనీయందు, 16, 18 సం॥ను, ఐయుండగా ముసోలినీదృష్టిలో నిది 14, 16 సం॥మాత్రమే యైనది. ఈవిషయములం దెన్నో విధముల వెనుకబడియున్న వనుచున్న భారతదేశములోనే వివాహోచిత యవతీ యువకుల వయస్సు 14, 18 సంవత్సరములే! ఇట్లీ నాగరికత యిదియేనా? సంతానోత్పత్తి కెన్నిసాధనములుదోహదములుగావలయునో యవన్నియు ముసోలినీ గమనించుచున్నాడు. శిశుసంరక్షణవిషయమై అనన్య సామాన్య మగు శ్రద్ధగైకొనబడుచున్నది. దీనికిగావలసిన ద్రవ్యము? బ్రహ్మచారులవద్దనుండియు, నితరులవద్దనుండియు నన్యాయముగ లాగుచు న్నారు. బ్రహ్మచారుల కుద్యోగాదులుగూడ పూజ్యమే.

భావివీరుల మాతగా నిటలీస్త్రీ గౌరవింప బడుచున్న దంతయుగాని అంతకుపైన ఆమె గవ్వజేయదు. పురుషుడు నిరంకుశాధికారి. ముసోలినీ దృష్టిలో స్త్రీ సుందరముగనుండి పురుషునికంటి కానందమిచ్చునట్టిదై యుండ వలయును. అంతకంటె వేరేమియు లేదు. స్త్రీస్వాతంత్ర్యము ఘేసేడము — ఒకదాని కొకటి వ్యతిరేకము.

ఇట్టి యుద్దేశములతో దేశాభివృద్ధికి మూలమంత్రమగు స్త్రీమూర్తి నీవిధముగ గౌరవించు ముసోలినీ మహాశయు డేముఖ ముతో నాగరికతనేర్చుచునని చంకలెగుర వైచి యిలిసినీయాను కబళించెనో, దానికి తమ స్థానమును, గౌరవమును తెలిసికొనక స్త్రీలోకమునకంతయు కళంకముగల్గునటుల నిటలీస్త్రీ లామహాత్మునికి సాయపడిరో యూహింప సాధ్యముగాకున్నది. ఇప్పుడైన మించినదిలేదు. పాశ్చాత్యదేశము లందలి స్త్రీలు తమ సాంఘికావస్థ యితరదేశీయుల కాదర్శప్రాయమని యొకవంక యనుకొనుచు, నొకవంక తమ్మణగద్రొక్కి తలలపై నాట్య మాడుచున్న నియంతల దురంతదుర్మార్గ ములకు భరించియుండక తగురీతి ప్రవర్తించి, దురభిమాన, దురాశ, దుర్మార్గములకై దేశముల శక్తిసామర్థ్యములను భారవోసి భయంకర సంక్రామములకై ప్రాకులాడు చుండువారి యాశయముల మానవకళ్యాణ మార్గాన్వేషణకై మరల్ప ప్రయత్నపడుదు రని నమ్ముచున్నాము. తలంచిన స్త్రీమహా శక్తికది దుస్సాధ్యము గానేదు.

తారాబేన్ కన్య

[ఈమె యొక శ్రీమంతురాలగు నాంగ్లేయకన్య. భారతదేశమును సేవించు సంకల్పముతో నీమె యిచటికివచ్చి, 2 సంవత్సరములుపైగా నేవయొనర్చి, యిటీవల నాకస్మికముగా మరణించెననువార్తను సోదరీమణు లెల్లరును వినియుంచురు. ఈ యమనుగురించి శ్రీ గాధీమహాత్ములవారు హరిజనపత్రికయం దిటులవ్రాయుచున్నారు. ఆ.ల.న.]

“హంబాయి నగరమున కాంగ్రెసు జరుగుచుండగా మేరీచెన్సీ కన్య యీ దేశమునకు వచ్చెను. తోడనే యామె కాంగ్రెసు శివరముగండు నా కుటీరమును వెదకికొనివచ్చి, నన్నుకలసికొని, తాను మీరాజేన్ నకు పరిచితురాలననియు, ఆమెతోడనే కలసి యిచటికి రానుద్దేశించితినినియు, కాని కొన్ని యిబ్బందులవలన 1, 2, వారములు ముందు వచ్చితినినియు, భారతవర్షగ్రామములను సేవించుట తన యాశయమనియు నా కెరిగించెను. ఆమె మాటలయందు నా కంతటి నిశ్చయము కాన్పించకపోవుటచే, కొన్నిమాసము లీ దేశమున సంచారముచేసి వెదలిపోవునని భావించితిని. కాని నా యీ యుద్దేశము పారబాటని త్వరలోనే కనుగొంటిని.

మధ్యరాష్ట్రములందు భేడియను గ్రామమున స్థావర మేర్పరచుకొని, పనిచేయుచున్న శ్రీమతి మేరీ బార్ కన్యాయుదంత మీమె తెలిసికొని, త్వరలోనే యామెను కలసికొనెను. మరికొన్నిదినములకు వారిరువురునుకలసి, వార్ధాకువచ్చి, మాతో కొంత కాలముండిరి. చెన్సీకన్య కార్యదీక్ష నాకు విస్మయము కలిగించెను. ఆమె మేరీబార్ కన్యతో కలసి హైందవవారిమణివలె దుస్తులు ధరించి, తనమేరు తారాబేనని మార్పుకొనెను. భేడిగ్రామమున నామె స్వయముగా భూమినిత్రవ్వ, మట్టెత్తలును మోయుటయు, ఆహారమును ఆరోగ్యమునకు భంగము కలి

గించునంతటి మితముగా తగ్గించుటయుగాంచి, బార్ కన్య భయభ్రాంతయయ్యెను. కనడానుండి తనకు సమృద్ధిగావచ్చు ద్రవ్యమునుండి యామె నెలకు రు. 10లు మాత్రము స్వంతస్వయమునకు మిగుల్చుకొని, మిగతమొత్తమును, అఖిలభారత గ్రామపరిశ్రమల సంఘమునకో, గ్రామోద్ధరణకు పాటువడు ఏ ప్రచారకులకో యిచ్చివేయుచుండెను. ఆమె దాతృత్వమునకు మితిమీర యుండెడిదికాదు. నే నామెను మిగుల కాగరుకతితో పరిశీలించుచుంటిని. మానవుని యుత్తమస్వభావమునం దామెకు విశ్వాసముమెందు. ఆమె యుత్తమచరితయగు క్రైస్తవురాలగుటచే, పరుల తప్పిదములను నులభముగా మన్నించెడిది. ఆమె శ్వేకరుకుటుంబమునకు చెందినను, సంకుచిత స్వభావ కాదు. నామమాత్రపు మతాంతరీకరణ మామె హర్షించెడిది కాదు.

ఈయమె లండను ఆర్థికకళాశాలయందు పట్టభద్రులై, యొక సహాధ్యాయినితోకలసి, ఆనగరముననే పెక్కువత్సరము లాకాపాతకాలను నిర్వహించిన యుపాధ్యాయురాలు. ఇచటికిరాగానే, హిందీ శేర్వవలసిన యావశ్యకతనుగుర్తించి, వరుసగా ప్రతిదినమును అభ్యసేప వారంభించెను. హిందీ మాటాడుట కూడ వాడుక చేసికొనుటకుగాను, యామె వార్ధా మహాశాస్త్రమమందు కొన్నిమాసములు నివసించెను. అచటనుండియే, యొకరిరువురు సహచరులతోగలసి,

వేసవియందు బడరీకేదారయాత్రకు ప్రయాణమయ్యెను. ఇంతటి ప్రయాణకరమగు యాత్రను పూనవలదని నేను హెచ్చరించినను, యామె స్థిరస్థకల్పము మారి లేదు. కొలదిరోజులక్రిందటనే యామె బయలుదేరి యుండెను. ఇంతలోనే యాకస్మికముగ మే 15న లేచిని కాన్టాబునుండి “తారాచేన్ మరణించె” వను తంతి పిడుగువలె నందుకొంటిని. ఈయుత్తమ చరిత్రకు భారతగ్రామములందుగల ప్రేమ యపారము. ఉత్తమ భారతపుత్రులవలెనే యామె, మన మాతృ దేశకల్యాణమును వాంఛించెడిది. మానవులలో కొంద రల్పులనియు, మరికొంద రధికులనియు గల వాదము నీమె తీవ్రముగా ప్రతిఘటించెడిది. వేదవారగు శ్రీలలోను, వారిబిడ్డలలోను మిగుల చనువుతో మెల గుచుండెను. పరులకు ఆత్మంతనహాసముతో నేవయిన ర్చెడిదిగాని, తనకొరకెవ్వరిని కష్టపడనిచ్చెడిదికాదు. కుడిచేతితో నొనర్చెడి సత్కార్యములను ఎడమచేతి కరుకపడనీయక, ఆత్మపారవశ్యముతో కృషియైన త్సిన విశుద్ధసేవాపరాయణ. ఈయమ ప్రవిమలాత్మ కాంతినొందుగాక !”

మహాదేవదేశాయి గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు. “మహాత్ముడు వైష్వానరు వ్రాసినప్పడు తెలియ రాని యామె యాకస్మిక మరణకారణము లిప్పుడు బయలుపడిగవి. గాంధీజీవ్రాసినప్రకార మామెకు వేసవియంతయు సింహాకొండలయందు గడువదగిన ద్రవ్యవసతియున్నను, ఆమె యందుల కిష్టపడ దయ్యెను. అందులకుబదు లామె బడరీకేదారమునకు పోనెంచి, వార్ధానుహితాశ్రమమందలి నలుపురు కన్యలతో బయలుదేరినను. దారియం దామెకు జలుబుచేసెను. తోడనే, వెంటిడినున్న సోదరీమణు లామెను వార్ధాకు మలవలెనెడిగా వేడినను, ఆమె యంగీకరించలేదు. వ్యాధితో బాధపడుచు, దుర్బల యైనను, ఆమె యితరులసహాయమునొల్లక, తన

సామానుమోయుచు నడచుచుండెను. కాని యిటుల చాలకాల మామెప్రకృతిని ధిక్కరించజాలకపోయెను. విపరీతమైన విషజ్వరము (బహుశ మ్యమోనియా కావచ్చును) ఆవహించి, యామె కదలనశక్తురా లయ్యెను. ఆస్థిలిలోమాత్రమే యామె సమీపమునగల హాస్పెటలునకు కొనిపోబడుట కంగీకరించెను. కాని యచటికి పోవుదారిలోనే, ప్రాణవాయువు లెగిరి పోవుచు న్నట్లు మెగపించి, తాను నీలునామా వ్రాయదలచుచుంటివని చెంగటనున్న సోదరి కరింగించెను. ఆమె వెంటిడి ప్రయాణముచేయుచు, నామెకు వలయు నుపచారముల నొనర్చుచున్న సోదరి మహాదేవికి హిందీతప్ప వేరుభాషరాదు. ఆదృష్టవశమున ఛెన్నైకన్య గడచిన యాయమాసములలోను, ఆభాషను కొంత నేర్పియుండుటచే మహాదేవిచేత “నాపేరనున్న యాస్తియంతయు, కనడాబ్యాంకు లలోనున్న రొఖముతోసహా, సర్వమును బాపూకు చెందవలె”నని వ్రాయించి, దిగువకు హిందీలోనే సంతక మొనర్చి, మరికొలది నిముషములలోనే మహాదేవియొడియందు కరమిడి యనువులను విడచెను. తనకంటె హెచ్చుగా మాతృభూమిని ప్రేమించిన యుత్తమరాలనియు తనకు మాతృసమానయనియు తారాచేనును ప్రేమించిన మహాదేవి, యామె కశేబర మును సమీపమునగల కాంగ్రీ గురుకులమునకుచేర్చి, యచట మిత్రులసహాయముతో, వేదోక్తవిధుల ననుసరించి దహనసంస్కార మొనర్చెను.

ఈవిధముగా నీమహాత్తమరాలు అస్తమించెను. కాని యింతటితో నీమెనేవ యంతరించెనని నేను నమ్ముజాలను. ప్రేమపూరితమును, స్వాధీరహితమును నగు నీయమ యుదాహరణము సోదరీమణులను సేవా పరాయణులగుట కెల్లప్పుడును పురిగొల్పుచునే యుండగలదు.”

భారతనారి ఆదర్శము

స్వామి వివేకానందగారు

‘హే భారతీయా! నీ నారీజాతి ఆదర్శము నీతా, సావిత్రి, దమయంతులను మాట మరువకుము. నీ ఉపాస్యదైవము సర్వత్యాగియును, ఉమానాథుడును అగు శంకరుడను విషయమును విస్మరింపకుము. నీవివాహము, ధనము, నీజీవితము, ఇంద్రియ సుఖములకొరకుగాదు, స్వార్థసుఖములకొరకుగాదు. నీవు నీజన్మముహూర్తముననే మాత్రకై బలిగా సమర్పింపబడితివి. నీసంఘము విరాడ్రూపినియగు మహామాయ యొక్క ఛాయమాత్రమే!’

భారతీయనారియొక్క విభిన్న ఆదర్శములలో మాతయొక్క ఆదర్శమే శ్రేష్ఠమైనది — భార్యయొక్క సానముకంటె నది అధికతరము. భార్యపుత్రులు లోక వృక్ష పురుషుని త్యజించిన త్యజింపవచ్చును గాని తల్లి అట్లానర్పజాలదు. అట్టిసమయములలో గూడ మాతృప్రేమ అట్లేయుండును, మరొకింత వృద్ధిపొందును. మాతృప్రేమయందు ఆటుపోటులేవు, ఇచ్చి పుచ్చుకొనుటలు లేవు, జరామరణములు లేవు. ఒకతల్లికిమాత్రమే ఇట్టిప్రేమయుండుట సంభవించును — భార్య, పుత్రపుత్రికలకుకాదు.

మాతృపదవి జగత్తులోనున్న పదవులన్నిటిలో శ్రేష్ఠమైనది. ఏలయన, ఈ పదవి

యందే అన్నిటికంటె స్వార్థత్యాగముఁ జూపవలసిన తరుణము, స్వార్థశూన్యకార్యముల నొనర్చవలసిన అదను, ఇతరుల దిద్దు అవకాశములభించును. ఈస్వరప్రేమయొక్క టియే మాతృప్రేమకంటె అధికమైనది; తక్కినవన్ని తక్కువవి. మాతయొక్క కర్తవ్యము, మొమ్మొదట పిల్లలగుఱించి చింతించుట, తరువాత తన్ను గుఱించి. అట్లానర్పక తల్లిదండ్రులు సామాన్యవిషయములగు ఆహారపానీయములలో గూడ ప్రప్రథమున తమ్ముగుఱించి తలతురేసి, తామే మంచినస్తువులగొని పిల్లలగతి ఏమైనది చూడరేని, తల్లిదండ్రులు పిల్లలనడుమ పక్షులువాటి సంతానమువంటి సంబంధము నిలబడును. తరుణియందు భగవానుని మాతృభావ ప్రతిమూర్తినిఁ జూడఁగల్గిన పురుషుడు ధన్యుడు. పురుషునియందు భగవానుని పితృభావ ప్రతిమూర్తినిఁ జూడఁగల్గిన తరుణియే ధన్యరాలు. మాతాపితలయందు భగవత్ప్రకాశముం గాంచగలిగిన సంతానమే ధన్యము.

ఇక్కేములు జగత్తునందంతటను వ్యాపించియున్న శక్తిని మాతృభావనతో పూజింతురు — కారణమేమన, అమృతమును పేరుకంటె తియ్యనిదగు పేరు మరొకటిలేదు.

భారతదేశమున తల్లియే తగుణియొక్క శీలమున కాదర్శము.

పితృభావనకంటె ముందుగా మాతృభావమే భారతదేశమున వికాసము నందినది. అంబానామమును పేర్కొనినంతటనే సర్వశక్తిభావము, విశ్వరూపభావము, రేకెత్తును. శిశువు తనతల్లిని మహాశక్తిమంతురాలుగా తలపోయును. మన విహకజననియందు ప్రకాశమునందుచున్న జగన్మాతయొక్క శక్తి కణము నుపాసించిన మహాత్త్వము నందవచ్చును.

ప్రకృతిరమణిని తల్లియని భావింపుము. ప్రతిపురుషుడు తనభార్యకంటె ఇతరులగు స్త్రీలను తల్లిగానో, తోడవుట్టువుగానో, చెలియలుగానో జూడనగును. ముఖ్యముగా మతబోధకుడనగువా డీ మాతృభావనను అవలంబించి, తదుచితముగ వర్తింపనగును.

శక్తివినా జగుత్తు ఉద్ధరింపబడజాలదు. మన దేశము తక్కిన దేశములకంటె అధమమైనదెందులకు? శక్తిహీనమైనదెందులకు? ఆచ్చటశక్తి అవమానింపబడినది. అమెరికాలో, యూరప్‌న, ఏమిగాంచితిని? శక్తి పూజ, శక్తిపూజ. వారెరుంగకయే పూజ నొనర్చుచున్నారు — కామముతో. విశుద్ధ భావముతో, స్వాభావముతో, మాతృభావ సతో పూజనొనర్చువారికి మంచికలుగదా?

మనము పాశ్చాత్య దేశముల నారీపూజ నుగుటించి విందుము. అది సాధారణముగా తరుణియొక్క యశావన, సౌందర్యముల పూజ. కాని శ్రీరామకృష్ణుని నారీపూజ

యనగా, ప్రతియువతియు ఆనందమయి యగు జగన్మాత — ఆపెపూజ. నేను స్వయముగా జూచియుంటిని. ఆయన సంఘము ముట్టవెరచు పతితస్త్రీలయెదుట చేతులుజోడించికొని నిలబడి, తుదకు రోదించుచు వారి పదతలమునంబడి సగము మైమరచి 'అమ్మా! నీ వీరూపమున దారి యందు నిలబడియున్నావు, మఱొకరూపమున విశ్వమైనావు' అని వాపోవును. ఎవని నుండి పశుభావములన్నియు తొలగిపోయినవో, ఎవడు ప్రతియువతిని భక్తితో గాంచుచున్నాడో, ఎవనిముందట వనితావదనము లన్నియు అన్యదశక్తిని దాల్చినవో, కేవల మా జగన్మాతయొక్క ప్రతిబింబమందు ప్రతి ఫలించుచున్నదో, ఆజీవిత మెంతధన్యమో ఆలోచించిచూడుము. ఇదియే మనకవసరమైనది. రమణియందున్న ఈశ్వరత్వమును మోసగింపగల మనుచున్నారా? అల్లెన్నడును జరుగలేదు, జరుగదు. తెలిసియో, తెలియకయో అద్దెల్లప్పుడును ఆత్మప్రకాశము నొనర్ప యత్నించుచునేయున్నది. అది తప్పకుండ, మోసమును, కపటమును పట్టుకొనియేతీరును. అది దొసగులేకుండ సత్య తేజమును, ఆధ్యాత్మికాలోకమును, పవిత్రతా శక్తిని ఉపలబ్ధి కరించుకొనియేతీరును. అనలగు ధర్మము నార్జింపగోరినచో నిట్టి పవిత్రత పృథ్వీతలమున యెల్లయెడల నావశ్యకము.

పవిత్రతాసతీత్వములు జయింపజాలని పశుభావమున్నదా? తనపతికంటె ఇతరు

లగువారిని సంతానబుద్ధితో పరికించి, వారిని తల్లివోలెనరయు మహాపతివ్రతామతల్లి సమ్ముఖమున పవిత్రవాయువుల పీల్చలేని నరపశువుండను.

బ్రహ్మచర్యమే స్త్రీపురుషుల ప్రధాన ధర్మము. సమ్రయు, ప్రేమికయు అగునతి సత్పథమునఁ బెట్టజాలని పురుషుడుదొరకడు — అతడెంత అధముడైనకానీ, జగత్తింతవరకు, అంత అధఃపాతాళమునకుఁ బోలేడు. నేను ప్రపంచమునంతటను నృశంసులగు భర్తలనుగుఱించియు, పురుషుని అపవిత్రతను గుఱించియు చాలగ వినియుంటిని. కాని నాలభిప్రాయము: అట్టిస్త్రీలసంఖ్యయు పురుషులసంఖ్యకు తీసికట్టదు.

నాకొక తరుణిసంగతి గుర్తునకువచ్చుచున్నది. అపభర్త త్రాగుబోతు. ఆయువతి నాకడకువచ్చి తనభర్తయొక్క దోషము

నుద్ఘాటించుచుండెడిది. నావిశ్వాసము — పెక్కుమంది తమభార్యల దోషముననే త్రాగుబోతులగుదురని, ముఖస్తుతిసోనర్చుట నాపనికాదు, సత్యమును వెల్లడించవలెను. ఏయవతులు మనస్సునుండి సహ్యగుణము సంపూర్ణముగా రూపుమాసిపోయినదో, ఎవరు స్త్రీస్వాతంత్ర్యవిషయమున భ్రాంతియుతాభిప్రాయములదాల్చి పతుల తమ పిడికిలిలో నుంచుకొందుమని పల్కుచుందురో, పురుషులు సాహసించి వారికి రుచింపనిపల్కులఁ బల్కినచో గండ్రగోళము నొనర్తురో, అట్టిస్త్రీలు సంఘమునకు మిక్కుటమగు అశుభమును గూర్చుచున్నారు; — వీరి గయ్యాభిరేకమువలన ప్రపంచమునందలి సగపాలుజను లింకను ఏల ఆత్మహత్యనొనర్చుకొనకుండనున్నారో, ఆశ్చర్యవిషయము.

(అనువాదకుడు పూర్ణానంద)

ఆంధ్ర రాష్ట్రము

స్త్రీమతి కవికిలః పులవర్తి కమలావతిదేవిగారు

తే॥గీ॥ రాష్ట్రరాష్ట్రాంతరంబుల రామలెల్ల, తిండితిప్పలులేక నేతెంచుచుండ
అతిగు లభ్యాగతులటంచు నాదరించి, పాడిపంటలనొసగమా పంటవలతి.

౨

అన్నిటనుమిన్నయైనట్టి యాంధ్రభూమి; రాష్ట్రమగుచునువరలక రంగుదక్కి
ఏడ్చుచున్నదిభోరున ఏమిసండు? అరసినడుములుగట్టుడో యాంధ్రులార!

౩

గొప్పపదవులనెంతో జేగొన్నవార! ఆంధ్రమాతనుమరువంగ అదనుగాదు
ధనముపాడియుపంటయు మనకుగలదు, రాష్ట్రమొక్కటియేలేదు రాణదక్కి.

ఇంటికి మించిన ఆదరణ—ఈవికిమించిన భోజనము

ఆంధ్రులరుచులను కనుగొని మృష్టాన్నమిష ఆంధ్రబ్రాహ్మణాహోటలు బెంగళూరులో నిడిముక్కుటయే. ఈహోటలు యూభై వేలరూప్యముల మూలధనముతో యన్. జి. శాస్త్రిగారిచే స్థాపింపబడినది. సవీశనాగరికత యేర్పాటులతో ఈ భవనము అలంకరించబడియున్నది. ఆంధ్రులకు కావలసిన పచ్చళ్లు, (గోంగూర చింత కాయ పచ్చళ్లు వగైరా) ముద్దపప్పు, వెన్నకాచిన నెయ్యి, ఆవకాయ, వేపుకు కూరలు మొదలగువాటితో భోజనము పెట్టబడును. భోజనము, రెండువేళల కాఫి ఫలహారములు గదితోకూడ దినముకు 2 రు. మొదలు రు. 5 వరకు రేట్లుగలవు. మరియు యిక్కడ ప్రతిపదార్థము వెన్నకాచిన నేయితోనే తయారుకాగలదు. క్రిందవివరించిన మితాయి దినసులను చక్కని ప్యాకింగుతో రైలుపాక్సులు ద్వారా గా బైటపూర్లకు పంపబడును. శుభకార్యములకు ధరలు తగ్గించి యివ్వబడును.

తీపు	పాదంపూరి	1 9	కాకై	1 9
గీవార్	సోహన్ పష్టి	1 9	ఆకన్నా	1 9
చిరాటి	చంద్రకళా	1 9	కర్జులూషి	1 9
షేరీ	కార్పిటి	1 9	మోహన్ తాల్	2 8
పాదంపూర్వా	జామూన్	1 9	కారము	
సోహన్ హల్వా	ద్రమోట్	1 14	వోంపుడి	1 9
సిస్తాబీర్	పానుంది	1 14	కారాసేన్	1 9
పాదంబర్	మైనూరుపాక్	2 8	కారాబూంది	1 9
శేఫరివేదా	పాదా	1 9	అటుకులు	1 9
దూడేదా	బాంగీర్	1 4	మరుగు	1 9
ఖజూర్	జలేరీ	0 15	పకోడా	1 9
బాదూసా	లాడు	0 15	ఉప్పేరి	1 14
బాసీలాడు	బూంది	0 15	గోదండి	1 14
రవాలాడు	పూరన్నూరి	1 9		

ప్యాకింగు పోస్టేజి ప్రత్యేకము

జాస్తికావలసిన వివరములకు వ్రాయుడు

శాస్త్రి హోటల్ అండ్ రెస్టారెంట్

“చట్టసభల్లో మెజారిటీ మీదేగా”

శ్రీరతి కమవర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు

ఉదయం తొమ్మిదిగంటలవేళ రాజేశ్వరి యింట్లో ఏకోపని చేసుకుంటూ ఉన్నది. కచ్చేరిసావట్లో పడకకుర్చీలో కూర్చుండి టపా చూచుకుంటూ ఉన్న రాఘవరావు ‘రాజేశ్వరి’ అని పిల్చాడు. “ఓయి” అంటూ రాజేశ్వరి సావట్లోకివచ్చి ‘యెందుకు పిల్చారు’ అన్నది. ప్రయాణం వచ్చింది. పెట్టెలు సర్దు అన్నాడు రాఘవరావు.

“ఎక్కడికి” అన్నది రాజేశ్వరి.

గుంటూరు కన్నాడు రాఘవరావు.

“ఏమి మా మఱదలు పెద్దమనిషైందా? మా మామయ్య ఉత్తరంవ్రాశాడా?” అని అడిగింది రాజేశ్వరి వడివడిగా.

“మీ మఱదలూ పెద్దమనిషి కాలేదు. మీ తమ్ముడూ పెద్దమనిషి కాలేదు. గుంటూరులో మహిళాసభలు. కొందఱు పెద్దమనుష్యుల భార్యలు నిన్ను రమ్మని ఆహ్వానం పంపించారు.”

“పెద్దమనుష్యుల భార్యలేమిటి? వారికి వూరూ పేరూ లేనట్లు.”

“ఉన్నదో లేదో నాకేమి తెలుసు. దానిలో ఉన్న విషయం చెప్పాను.”

“అయితే వారి పేర్లు అందులో లేవా?”

“ఉంటే చదువనా?”

“పేరులేని ఆహ్వానపత్రిక లుంటాయా?”

“ఉన్నదో లేదో నీవే చూడు. రాఘవరావు సతీ” అని ఆహ్వానపత్రిక రాజేశ్వరి చేతికిచ్చాడు రాఘవరావు. రాజేశ్వరి పత్రిక చేతికి తీసుకొని చదువుకొని, “వారందఱు ఉన్న తోద్యోగుల

భార్యలు కమక ఘనంగా ఫలానివారి సతి అని వ్రాసుకున్నారు. అందులో తప్పేమున్నది. ఇప్పుడందఱూ అట్లాగే వ్రాసుకుంటున్నారు గదా?” అన్నది చిఱునవ్వు నవ్వుతూ.

“ఓహో! యిందులో తప్పేమిటో నీకు కన్నడ లేదా? అయితే బ్రిటికిపోయినాము. ఇంకా కొన్నాళ్లు మేము నిర్భయంగా ఉండవచ్చు.”

“ఒకప్పుడు మాత్రం మీకు నిర్భయం గాకేమి గాని, ఆసలు మీకు కన్నడివ తప్పేమిటో చెప్పరాదా?”

“కందకులేని దురద చేసుకేమి? నా కందుకు నేను చెప్పను.”

“మాకు తెలివిలేక తెలుసుకోలేదు. తెలిసినవారు మీ కందుకు చెప్పరాదా?”

“మీకు వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యం కావాలె గాదా?”

“అవును.”

“పురుషులతో సమానసామ్యం కోరుకున్నారు గాదా?”

“అవశ్యం.”

“ఇది వట్టి వాగాడంబరం అనుకుంటాను. మన సార మీ కట్టి కోరికలేదు.”

“ఉన్నది. మా తొమ్మిదేండ్ల మహిళాసభా తీర్మానాలూ ఒక్కమాటు తిరుగజేసి చూడండి మా స్వాతంత్ర్యాభిలాష నానాటికి యెంత తీవ్రమైపోతున్నదో మీకే తెలుస్తుంది.”

“అది వట్టి వాక్తివ్రత. పద తీవ్రత. అంతే మనోగతాభిప్రాయంమాత్రం గాదు.”

“అట్లా అనుకోటం పొరబాటు. స్వాతంత్ర్యం కోసం మా మహిళాలోకం యెంత ఆవేదనపడుతున్నదీ మా మనస్సులు చొచ్చి చూస్తే తెలుస్తుంది.”

“అంతక్రమ అక్కర్లేదు. మీ ఆవ్యవస్థాత్మకలు చూస్తేనే విశదమౌతున్నది.”

“ఏమి విశదమౌతున్నది.”

“మీ రింకా మగవారి అండనే ఆధిక్యత పడయ గోరుతున్నారని.”

“ఎందువల్ల?”

“లేమి కొక ప్రత్యేక నానుధేయముండగా దానిని మాని ఫలని ఆయన పెండ్లాన్ని అని వ్రాసుతున్నందు వల్ల.”

“ఓహో! నుంచి సారాంశమే లేల్సారే. భర్త పేరు వ్రాసుకొన్నందువల్లనే మా ఆశయాలకు భంగం వస్తుందా? దొరసానులందఱూ యిట్లాగే వ్రాసుకుంటారు గదా. వారి మామూలు కేమి భంగం వచ్చింది? వారు పురుషులతో సమానమామూలను భవించడంలేదా?”

“అనుభవిస్తున్నారగుని వీరికైనా యీ స్వరూప వాశనం బాగుండలేదు. ఒక దొరసాని ఒక్కొక్క మొగుడిని పెండ్లాడి వాడితో సఖ్యతచెడితే విడాకులు పుచ్చుకొని మరొకడిని కట్టుకుంటూ ఉంటుంది. ఒక్కొక్క మొగుడిని కట్టుకున్నప్పుడల్లా వాడి పేరే దీని పేరు. దీని కెన్నిటిలో సమానమామూలున్నా పేరులోమాత్రం సమానమామూలేదు. మీకు దేనిలోనూ మామూలేకపోగా మామూలున్న ఈ పేరులో దొరసానులను అనుకరించి అదిగూడా పోగొట్టుకున్నారు. మన దేశంలో అనాదినుంచీ జనకసంబంధమైన పేరులేగాని భర్తృసంబంధమైన పేరు లుంచు ఆచారములేదు. కైదేనో, కైదర్ని, పాంచాలి, కైబర్, బానకి, ద్రావది, ఈ పేరులన్నీ వీనినే చూచిస్తూఉన్నవి. ఈ పేరులు స్త్రీల దేశ

మును, వారి వంశమును, వారి తండ్రులను వెల్లడిస్తూ చిన్నవిగా ముద్దుగా నున్నవి. ఇక ఇప్పుటి పేరులో కారదారముబారావు, సార్వతీనారాయణ మూర్తి, సత్యవతి సీతావతి, లేకపోతే మిసెస్ కర్మ, మిసెస్ కాశ్మీరి, మిసెస్ నాయుడు. వీటికి తెలుగు తల్లిమా పిల్లసరి, గుప్తసరి, చాదరీసరి. ఇవి మఱీ అభ్యాసంగా ఉన్నాయి. ఇందులో ఆశ్చర్యపేరూ లేదు. అమ్మ పేరూ లేదు. ఈవిధంగా ఉన్న గోడు గూడా ఉండగొట్టుకుంటూ వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమనీ, సమానమామూలనీ ఏదో పెద్దపెద్దపేర్లు చెప్పుకుంటే నవ్వు వస్తుంది. రాజేశ్వరీ! మీ ఆదవార్లంతా ఈ పేరులు చూచి దీనిలో యేవో గొప్ప ఉన్నదని మురుగుకుంటున్నార గాని మా మగవార్లమేలే భార్య యెంత విద్యావంతురాలైనా కానీ, యెంత అస్తిపరురాలైనా కానీ, యెంత సంపాదనపరురాలైనా కానీ, ఫలని ఆమె మొగుడూ అంటే మాత్రం చేసుకుంటాము గాని, అమోదిస్తామా! అంతటిమాటా యెందుకు. నన్నెవరైనా రాజేశ్వరీ పతి! అని పిలవనీ. పిలిచినవాడిని చెంపలు వాయించుతానో లేదో?” అన్నాడు రాఘవరావు.

రాజేశ్వరీ పకపకా నవ్వి “మే నుంక ఆఘాయి త్వం చేయలేము నుమండి” అన్నది.

“దాస్యపువాతావరణంలో పుట్టి పెరిగిన జీవులు మీరు మీకు వ్యక్తిగతరవం ఏమి తెలుసుం”దన్నాడు రాఘవరావు. “అవును తరతరాలనుంచీ స్త్రీ ఆధిక్యత నంగీకరించని జాతికి చెందిన మహనీయులు మీరు ఫలని ఆమె పెనిమిటి అంటే సహిస్తారా మఱి?”

“సహించడం మాను.....”

“ఇంతకు ప్రయాణం మాటేమిటి?”

“అయితే మహిళాసభకు వెళ్తావా ఏమిటి?”

“వెళ్తాను ఎన్నాళ్లనుంచో చూడాలనని ఉన్నది. క్రిందటిమాటూ వెళ్లవలెంటే సద్దశికాదు. ఈ మాటైనా వెళ్లిచూచినస్తాను. ఎక్కడో దూరపు

జిల్లాల్లో జరుగుతుంటే చూడేదిలేనేలేదు. మన జిల్లాల్లో జరిగేదేనా చూచినట్లాను.”

“ఎవరే ప్రయోజనంకట్టు.”

“ఎప్పుడు?”

“ఇవ్వారే మూడుగంటల బండికి.”

“మూడుగంటల బండికా? గుంటూరు వెళ్లేటప్పు టికి బాగా చీకటిపడదా?”

“అయ్యో! చీకటిపడితే రైలు దిగలేనిదాననేనా సమానమాళ్ళు కోరుతున్నావు మాలోబాటు?”

“యంగయ్యగారనుంచి నమ్మల్ని వంటయిండ్లలో నిర్బంధించి మాకక్రియ్యట్లన్నీ అడగగొట్టి ఇప్పుడు ఒంటరిగాపోలేదంటే ఏమిచేస్తాను? చిన్నప్పటి నుంచీ ధైర్యసాహసాలకు అలవర్చుకుంటేగదా ఎవరి కైనా ధైర్యపైర్వాయించేది?”

“అయినా భయంలేదు. శ్రీమతులను యెదుర్కోడానికి కండకో శ్రీలు రైలువద్ద వేచిఉంటారు. వారు నురక్షిణంగా నిన్ను బసకు చేరుస్తారు. కనుక ఒంటరిగా వెళ్లినా భయంలేదు.”

“నేను ప్రతినిధుల బసకుపోను. మామయ్యగారి యింటికి పోతాను. పిల్లలకు పాటునీళ్లు ఆ బసల్లో ఎక్కడ అమరుతాయో?”

“అట్లయితే మీమామయ్యకు ఇప్పుడే వైరుచేస్తాను. ఆయన రైలువద్దకు మనిషిని పంపుతాను.”

“పోనీ మీరుగూడా రాగుడదా ఎట్లాగో శని ఆదివారాలు కచ్చేరి ఉండవగదా.”

“మా మగవాళ్ల మాళ్ళులన్నీ ఊడగొట్టేటు వంటి సభకు నీవు డెలిగేటుగా పోవడమూ నీకు నేను తోడు రావడమూనా?”

“మీ మగవారిమీద తీర్మానాలెవరు చేస్తున్నారో మాకీ యీ సౌకర్యాలు కావాలెనని కోరుకుంటాము అంతే. అని మీమీద తీర్మానాలెట్లా అవుతాయి?”

“మీరుకోరిన సౌకర్యాలన్నీ మీ కిచ్చేటట్లయితే మా కసౌకర్వమేగాదా?”

“స్వార్థపరత్వానికి మగవారు పెట్టింది వేరు.”

“పరాగములను భంగపుచ్చేవాళ్లం మాత్రం కాము.”

“ఇంతమా గుంటూరు వస్తారా? రారా?”

“దయచేసి రాను.”

“అయితే మామయ్యకు టెలిగ్రామివ్వండి. నేను వద్దకు ఎవరైనా పంపుతాడు” అని రాజేశ్వరి లోపలికి వెళ్లింది.

“అయితే వెంటనే టెలిగ్రామిస్తే మంచి”దని రాఘవరావు పడకట్టిలోనుంచి చివాలునలేది గది లోకి వెళ్లి బీరువాలో మనీషర్నీ తీసి కేబుల్లో పెట్టుకొని ఉత్తరీయం బుజానవేసుకొని బజారుకు బయలుదేరాడు. ఇంతలో రాజేశ్వరి వంటయింట్లోనుంచి వచ్చి “టెలిగ్రాము యివ్వడానికి వెళ్లుతున్నారా?” అన్నది.

“అవును.”

“అక్కడనుంచి బజారుకుగూడా వెళ్లివస్తారా?”

“వెళ్లివచ్చుంటే వెళ్లివస్తాను. ఏమికావాలేమిటి?”

“సభలో పిల్లలు యేదీస్తే చేతిలో పెట్టడానికి ఒక బిస్కట్ల పాట్లాము లేండి. యింకా మా మామయ్యగారి పిల్లల కివ్వడానికి రెండుపాస్ట పెప్పెర మెంట్లు.”

“సరే తీసుకొస్తాను.”

“అయ్యో! వినిపించుకోకుండా వెళ్లుతారే?”

“ఇంకా యేమిటి?”

“సన్నపూవుల వాయెల్ వినిమిదిగజాలు తలలో గ్రుచ్చుకొనే.....”

“అబ్బిబ్బా మీ ఆదవాళ్ల ప్రయోజనమూ అంటే భయమేనుంది.”

“చిన్న నూదిదగ్గరనుంచీ మీ చేతిమీదుగా రావాలె

గనుక మేము యెంత ఆవసరమైన వస్తువుకొరినా అబ్బిర్పా అంటారు. అదే మీకు కావాలసొస్తే మాట్లాడకండా తెచ్చుకుంటారు. మొన్న మీరు బొంబాయి వెళ్లటానికి యెన్నిమాట్లు కట్టించారు. ఎన్నిబాట్లుకొన్నారు! మాటవరసకైనా అబ్బాయిలైందని అనుకున్నారా? మీకేమి చేతులారా సంపాదించుకుంటారు గనుక మనసారా కర్చుపెట్టుకుంటారు.” “మీరుగూడా సంపాదించుకోరాదా? మాపని తేలికపడుతుంది.”

“అదేఉంటే మాశ్రీల పరాధీనత ముక్కాలు ముప్పీసం తగ్గసావును.”

“బోరా! మీ మనస్సులో ఎన్ని భావాలు పుట్టుకున్నాయి.”

“ఎన్ని పుడ్రేనేమి? నీళ్ళల్లోపుట్టిన బుడగలు నీళ్ళలో కలియవలసిందేగాని వానికి ప్రత్యేకతే మున్నది?”

“నిబంగా యిది మహిళాయగం” అంటూ రాఘవరావు చిఱువవుస్తూ నవ్వుతూ లోపలికివచ్చి డబ్బు తీసుకొని బజారుకు వెళ్లాడు. రాజేశ్వరి ప్రయాణపు సర్దుబాటులో నిమగ్నరాలైంది.

2

సరిగా రెండుగంటలకు గుఱ్ఱపుబండివచ్చి వాకిట్లో నిలిచింది. రాజేశ్వరి సామానంతా సదుకొని లిడ్లలకు తలబుడువ్వి నీళ్లుపోసి మంచుదస్తులు వేసి తానుగూడా చక్కగా ముస్తాబై గదులకన్నిటికీ తాళాలు పెట్టుకున్నది. రాఘవరావు వరండాలోపనాయచేస్తూ బండిని చూడగానే సామానుబండిలో పెట్టరా అని నొకరుతోతెప్పి లోపలికివచ్చి “యింటకు తీసుకోమంటావా?” అన్నాడు రాజేశ్వరితో. “యింటకలో శ్రీలకు ప్రత్యేకపుపెట్టె ఉంటుందా” అన్నది రాజేశ్వరి. “బహుశా యీబండిలో ఉండవలసిందే” అన్నాడు గాఘవరావు. “అయితే మూడవక్లాస్

తీసుకోండి హాయిగా మాటానుంటే ఆదుకుంటూ కూర్చోవచ్చు”న్నది రాజేశ్వరి.

“ఇంటరులో మాత్రం మాట్లాడుకోగూడదా?”

“ఎవరితో?”

“ఉన్నవాళ్లతోనే.”

“ఎవరో మగవాళ్లుంటే వాళ్లతో నా కేమి మాటలు? అట్లాంటిది మీరు వెంటఉంటే ఏబండిలో నైనా కూర్చోవచ్చును.”

“సరి నీవు యెక్కిడికి తోయినా బాడీగార్డుగా నేను వెంటనుండాలె కాబోలు.”

“అయినా యిప్పుడెందుకు? మూడోక్లాసు టికెట్ తీసుకుంటే అదేవాళ్లపెట్టె తప్పకుండా ఉంటుంది కనుక అందులోనే కూర్చుంటాను.”

నొకరూబండివాడూ సామాన్లు బండిలో పెట్టారు. రాజేశ్వరి పిల్లలు బండిలోయెక్కారు. రాఘవరావు షెకర్మీద యెక్కి ముందుగా స్టేషన్కువెళ్లి టికెట్లు తీసుకున్నాడు.

ఇంతలో రాజేశ్వరి పిల్లలు యెక్కిన జట్కూబండి వచ్చింది. లై సెన్సుకులీని సామానులోపలికి తీసుకపోయినచెప్పి జట్కూవాడికి బండిబాడుగ యిచ్చి భార్యనులిడ్లలను ప్లాటుఫారంవద్దకు తీసుకొనివెళ్లాడు రాఘవరావు. “పిల్లల పెట్టా పట్టుకుంటావో కిటికీల వద్దకు పోతారు, తలుపులు వేయబోతారు, తలక్రిందికి వంచుతారు. జాగ్రత్తమే” అని రాఘవరావుంటూ ఉంటే “యిల్లు జాగ్రత్త మేము. డీ నొకర్లమీద యిల్లు పదిలిపెట్టి పోతున్నాను. నుల్లుమ్మ కొంచెం చెయి వాడి మనిషిగూడాను” అని రాజేశ్వరి చెప్పతూ ఉన్నది. మాట్లాడుతూ ఉండగానే కూతలు పెట్టుకుంటూ రైలుప్లాటుఫారంమీదికి వచ్చింది. శ్రీల పెట్టెలో భార్యనూ లిడ్లలనూ యెక్కింది “యక నేను ఉంటా” నన్నట్టుగా భార్యవంక చూచాడు రాఘవ

రావు. “అయ్యో వెళ్ళుకున్నా రా? ఈబండిలో యెవరూ ఎరిగిన వాళ్ళుఉన్నట్టులేదు. పిల్లలలో ఎట్లా వెళ్ళుతానో” అన్నట్టుగా బిక్కుమొగంతో పెనిమిటివంక చూచింది రాజేశ్వరి. ఆమె పిరికిమాపులు చూచి “నేనుగూడా ప్రయాణమై రాకపోతి”నని బాలికతో అనుకున్నాడు రాఘవరావు మనస్సులో. కాని రైలు కదిలి పొయ్యేటప్పడు ప్రయాణపు ఆలోచనలుచేసి ప్రయోజన మేమున్నది? గమనోన్ముఖమైన పొగబండి ఒక్కమాత్రాకూని ఒకరినొకరు విడవలేనన్న సత్యపనులను నిర్దాక్షిణ్యంగా విడదీసి వడకసాగించింది.

బండి దృష్టిపథంనుండి తొలిగేదాకా చూస్తూ నిలబడి చల్లంగా యింటికొచ్చాడు రాఘవరావు.

కచ్చేరినుండి యింటికి వచ్చింది మొదలు భార్యతో కూడా తిరుగుకూ ముచ్చట్లుచెపుకూ పరిహాసాలు చేస్తూ పొద్దులు పుచ్చడం రాఘవరావుకు ఆలవాటు. అందువల్ల భార్య చిడ్డలులేని యిల్లు చూస్తే ఆతని వల్లమాలిన విచారంకలిగింది. ఒక్క నిమిషమైనా యింట్లో నిలవడానికి బుక్కి పుట్టలేదు. వేళగాకపోయినా బ్యాటు తీసుకొని క్లబ్బుకు వెళ్లాడు. రాత్రి యెనిమిది గంటలదాకా అక్కడే ఉండి ములునాటి కాలక్షేపం నిమిత్తం మిత్రులను పేకాడుకొందామ రందని పిలిచి యింటికి చక్కా వచ్చాడు.

3

సోమవారం సాయంత్రం అయిదుగంటల బండి దిగి రాజేశ్వరి యింటికి వచ్చేటప్పటికి రాఘవరావు యింకా యింటికి రాకపోవడంచేత పిల్లలు తండ్రి కోసం యెదురు చూస్తున్నారు. పనివాళ్ళంతా అమ్మగారొచ్చారని ప్రేమపురస్కరంగా పలకరిస్తున్నారు. నుబ్బుమ్మ వచ్చి రాత్రికి వంట యేమిచేయమంటారని అడుగుతున్నది.

“మా తమ్ముడికి రోజూ రాత్రిపూట కందిపచ్చడి

ఉండి తీరాలి. పంతులుగారికి కూర తప్పని సరిగదా. పిల్లలకు పప్పుపులుసు యివ్వం. ఆప్పడం వడియం ఏకో చూడు. మధ్యాహ్నం చేసిన పులుసు పచ్చర్లు ఉన్నవా? ముందు పిల్లలకు వేడినీళ్ళు కాచి యివ్వు. పాలు గలిపి పోయాలి” అని యజమానురాలి కిదితో నుబ్బుమ్మకు వంట పురమా యిస్తున్నది రాజేశ్వరి. ఇంకెలా? రాఘవరావు యింటికి వచ్చాడు. వాన్న వచ్చాడు, వాన్న వచ్చాడు అంటూ పిల్లలు గంతులు వేస్తూ తండ్రికి యెదురుబోయినారు. రాఘవరావు చిన్నవాడిని యెత్తుకొని పెద్దపిల్లను వ్రేలు పట్టుకొని వడిపిస్తూ లోపలికి వచ్చాడు. వాన్నా! యీ బండికే వచ్చాము అని కుట్టవాడంటే, మామయ్యగూడా వచ్చాడు వాన్నా! అన్నది లీల. “ఎవరు శ్రీనివాసులా?” అన్నాడు రాఘవరావు రాజేశ్వరి వంక చూచి.

“అవు”నన్నది రాజేశ్వరి. “ఏడీ శ్రీనివాసులు అప్పడే యొక్కడికి పోయినా”నని రాఘవరావుంటూ ఉండగానే కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కున్నదామని దొడ్లోకి వెళ్లిన శ్రీనివాసులు తువ్వాలతో ముఖమూ చేతులూ తుడుపుకుంటూ సావట్లోకి వచ్చాడు. రాఘవరావు వతన్నిచూచి “ఏమిరోయి శ్రీనివాసులూ అల్లవలేని ఆనన్న బియ్యేకు అసాలోచితంగా పెల్ల నిచ్చించదుకుగాను అపరాధంక్రింద నన్నుగూడా పోషించందని ఆత్మవారి యింట్లోనే ఉంటున్నావా ఏమి?” అన్నాడు.

“లేదు బావా!” అన్నాడు శ్రీనివాసులు చిలువ నవ్వుతో.

“సరే, సరే క్షణంలో యెంత అల్లిక వేకారు? మహిళాసభ లేవనగా నేను వెళ్లినదాడే వాడూ వచ్చాడుట. అంతట్లో వాడు అల్లవారింట్లో ఏండ్లూ పూండ్లూ ఉన్నట్టు మాట్లాడుతున్నా లేదు”నన్నది రాజేశ్వరి.

“ఓహో! ఏమిటి చెప్పావు. మహిశాసథకు డెలి గేటుగా వచ్చాడా. ఆ సంగతి నా కేమి తెలుసు చెప్పవేం మజీ” అన్నాడు రాఘవరావు నవ్వుతూ.

“అదవార్ల సథకు వాడెందుకు డెలిగేటుగా వస్తాడు” అన్నది రాకేశ్వరి అభినవంతో.

“బావకథకుడు గాదూ. అట్లా అల్లుడుపోతూ ఉంటాడులే” అన్నాడు శ్రీనివాసులు.

“కథలమాట యెత్తవోను. మీ అక్కయ్యకిప్పుడు కొండంతకీపం వస్తుంది” దన్నాడు రాఘవరావు.

“వస్తే నీ కేమిభయమా?” అన్నాడు శ్రీనివాసులు.

“మీ అక్కయ్య తను మహిశాసమాజంలో స్వయంగా అగ్రాసన మధిస్థించి మూడు తీర్మానాలు చేసినప్పటినుంచి నాకు భయమేమిటి కాస్తామాస్తా గాదు. వల్లమాలిన భయంపట్టుకున్నది. మళ్లీ మళ్లీ ఎటువంటి రిజల్యూషన్లు చేయిస్తుందో అని. ఇవి అదవార్లకు భయపడాల్సిన కోరికలురా! నీకు తెలుసుకో తెలియదో” అన్నాడు రాఘవరావు.

“అబ్బో యేమి భయపడుతున్నావో పడుతున్నావు. నిజంగా ఈకోజిల్లా అదవార్లనుగుణించి మీ మగవాళ్లు వ్రాస్తూఉన్న వ్రాతలవంటి వ్రాతలు యేనాడూ యే మగవాళ్లూ వ్రాసిఉండలేదు. ఏకథ చూచినా, ఏ వ్యాసంచూచినా, ఏ పాటచూచినా, ఏ పద్యంచూచినా శ్రీలనుగూర్చిన నిందలూ, అధిక్షేపణలూ, అనుచితపువర్ణనలూ” అన్నది రాకేశ్వరి.

“అదిగో ఆరంభమైంది తామసోపన్యాసం” అన్నాడు రాఘవరావు నవ్వుతూ.

“అవును. ఇప్పుటి అసభ్యపువ్రాతలు తలుచుకుంటే నాకు తామసమే వస్తుంది నిజంగా. శ్రీని భోగ్య వస్తువని రచితులూ, పురుషునికి చెందిన వస్తునామాన ములవంటి జడపదార్థమని అధికారదృష్టిగలవారూ,

హేయపదార్థమని కేదాంతులూ, ఎవరికి తోచినట్లు వారు వారివారి చిత్తవృత్తులనుబట్టి వ్రాస్తూఉంటారు. ఈ వర్ణనలుమాస్తే గ్రుడ్డివాళ్లు యేమగును వర్ణించిన కథగా ఉంటుంది. నలుగురు గ్రుడ్డివాళ్లు ఏమను ఏట్లా ఉంటుందో తెలుసుకోబోయి ఒకడు కాలుపట్టి చూచి ఏమను స్తంభంలాగుంటుందన్నాడుట. ఇంకొకడు చెవిపట్టుకచూచి యేమను చేటలాగుంటుందన్నాడుట. ఇంకొకడు తొందంపట్టుక చూచి ఎత్తే! స్తంభమంతలా వెక్కడిది కోకలంత లావుంటుందో అంతకంటే కాస్త మిందో అన్నాడుట. అట్లాగే శ్రీనిగూడా వర్ణిస్తుంటారు తమకు తెలిసినంతవఱకు. అంతేగాని అగాధమైన వారీహృదయం పూర్తిగా తెలుసుకున్నవా రెవరూలేరు. భగవంతుడు పురుషులను యేదిమను పదార్థంతో చేశాడో శ్రీనిగూడా అదేపదార్థంతో చేశాడు. కనుక శ్రీ పురుషుడితో సమానమైన స్వరూప స్వభావలక్షణాలు గల మానవప్రాణిగాని మగవారి కలపుపోకడలకు అనుదమైన శుద్ధజడపదార్థం గాదు” అన్నది రాకేశ్వరి తీవ్రంగా.

“అబ్బో! అబ్బో! ఇదిగో శ్రీనివాసులూ! యీ పురుషులతో సమానమైన మానవప్రాణి మొన్న గంటూరు ఒంటరిగాపోలేక తల్లకిందులైందికోయి. యిప్పుడీ లింకపుమాటలు చూచావా” అన్నాడు రాఘవరావు విరగబడి నవ్వుతూ.

“ఎల్లప్పుడు ఇనుపపంజరంలోపెట్టి బంధించిన పక్షికి దాని యెగిరేక క్షిప్తంబువడిపోయి ఉండదా? అయినా ఆ తప్పుమాత్రం యెవరిది?” అన్నది రాకేశ్వరి. రాఘవరా వండుకు సమాధానం చెప్పకుండా “ఓహో! ఇక్కడఉన్న కొద్ది మనమీద తప్పు తెక్కులైపోతున్నాయి గాని మీ కాయపోదామని వస్తావుటా శ్రీనివాసులూ!” అన్నాడు బావమఱిదితో. నవ్వుతూ వస్తానన్నాడు శ్రీనివాసులు. బావమఱిదు

లిద్దరూ షికారువెళ్లారు. రాజేశ్వరి ప్రయాణపు సామానులు సర్దుబాటున్నది.

౪

రాత్రి యెనిమిది గంటలైంది. రైలు ప్రయాణం లో మైరానుపడి ఉండటంచేత పెద్దపిల్ల లిద్దరూ అన్నంపెట్టగానే నిద్రపోయినారు. పసిపిల్లగూడా పాలుత్రాగి అలిసిపోయినట్టు పడుకున్నది. ఇంట్లో నిశ్శబ్దం రాజ్యం చేస్తున్నది. రాజేశ్వరి విక్రాంతిగా కూర్చుండి మహిళాసభావృత్తాంతాలు వెమరువేసు కుంటున్నది. నుబ్బిమ్మ వంటపని అయినందువల్ల పంతులువారి రాక యెదురుమాస్తా రైలుపు వాను కొని కూర్చుండి సన్నపన్న కుసుకులు దీస్తున్నది. ఇంతలో రాఘవరావు శ్రీనివాసరావు యింటికి వచ్చారు. వచ్చే రావడంతోపే మంటైందా అన్నాడు రాఘవరావు. అయినదన్నది రాజేశ్వరి. “అయితే భోజనంచేద్దాము. ఎందుకు ఆలస్యం” అన్నాడు రాఘవరావు.

రాజేశ్వరినిగూడా తమలో భోజనానికి కూర్చో మన్నాడు. తర్వాత భోజనం చేస్తానంటే రాఘవ రావు ఒప్పుకోలేదు. అందఱు భోజనానికి కూర్చు న్నారు. భోజనాలవుతున్నాయి. “ఏమిరా శ్రీని వానులూ ఉద్యోగంమాట యేమీ ఆలోచిస్తున్న ట్టలేదేం” అన్నాడు రాఘవరావు.

“ఆలోచించకేమి అయినా ఎక్కడున్నాయి ఉద్యోగాలు?”

“మీ మామగారేమీ ట్రైచేయడంలేదా? ఆయ నకు జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంటుతో వారితో స్నేహితం కావోలునే.”

“స్నేహప్రసాదరసులకు ఉద్యోగాలిచ్చే రోజులు పోయి చాలారోజు లైంది.”

“అట్లాగైతే మామగారి యింట్లోనే యిల్లిటం ఉండు. ఇప్పుడు కళాకాలాపట్టభద్రులు చాలా

మంది నిరుద్యోగ సమస్యను యిట్లాగే పరిష్కరిం చేస్తున్నారు. కాఫీ ఫలహారం భోజనం వగైరాలు వేళకు భయభక్తులతో ఆమురుతాయి భార్యగూడా ఉంటుంది. దివాకులుచేస్తూ దర్జాగా ఉండవచ్చు.”

“ఆర్థవార్యింట్లో చాలారోజులంటే అల్లుడి గౌరవం అడగనక్కరలేదు. వారపుబ్రాహ్మడికన్నా కనాకవ్తమేపోతాడు.”

“ఆ అట్లా యెందుకు జరుగుతుంది? అదేమంటే వా భార్యను నాకు పంపించండి ఎక్కడికో యేవూరో యేదోమో తీసుకపోతానని గడవిడచేస్తే సరి చచ్చి ఊరుకుంటారు.”

“వాళ్ళయింట్లో మనం పీటలుపెట్టుకొని కూర్చోడ మెందుకు? వాళ్ళగౌరవించారనుకోడ మెందుకు? ఎప్పుడో మర్యాదగా వాళ్లు పిలిచినప్పుడే వెళ్లితే గౌరవంగా ఉంటుందిగా.”

“ఒరే వీటిల్లా దేవయ్యరగా ఉన్నావంటే ఎవడూ ఉద్యోగమివ్వడు. సరిగదా ఆర్థమామలూ ఘనంగా చూడరు. పెళ్లాంగూడా చెప్పినమాట వినదు. ఆఖరికి యేకీలింట్టాడియోలోనూ యాక్షచేయడానికి ఏ గ్రామోభోనులోనూ రికార్డివ్వడానికిగూడా పనికి రాకుండాపోతావు తెలుసునా?”

రాఘవరావు శ్రీనివాసులూ వర్చీలమీదకూర్చు తాంటూలం వేసుకుంటున్నారు. ఉయ్యాలలో పసిపిల్ల కదులుతూఉంటే రాజేశ్వరి మెల్లగాపోయి లిద్దను చిచ్చిగొట్టి ఊపుతూఉన్నది.

“రాజేశ్వరి ఇంతకూ గుంటూరుపోయి రావడం తప్పు మీ మహిళాసభ యెట్లా జరిగిందో డైవోర్సు తీర్మానం యేమిచేశారో యేమిచెప్పు కేం” అన్నాడు రాఘవరావు. రాజేశ్వరిలిద్ద బాగా నిద్రపోయినట్టు చూచి సావట్లోకివచ్చి “ఇంకా యేమి డైవోర్సు మహిళాసభలో రూపులేకుండా పోయినదన్నది.”

“ఏమీ డైవోయ్స్ తీర్మానం మహిళాసభలో ఎవరూ పెట్టినే లేదా?”

“పెట్టలేదు.”

“పోనీ బ్రతికిపోయినాము. మన దాంపత్యానికి మరొకసంవత్సరంవఱకు స్థిరత్వమేర్పడింది.”

“డైవోయ్స్ ప్యానెలేమాత్ర మనదాంపత్యానికేమి నష్టం?”

“నష్టమంటే నష్టమే. నీ సావాసకత్తె లెవరైనా పెనిమిటితో డైవోయ్స్ పుచ్చుకుంటూ ఉంటే అది నీకుగూడా ముచ్చటైతేనే నేమిచేయను? ఈ ముగ్గురు పిల్లలూ నేను”

“చెల్లమ్మగారి పెనిమిటి చెప్పినట్లే చెప్పకున్నారే.”

“ఏమి చెప్పాడు?”

“ఒకే నీవు మాడబోతే అరుగురు లిడ్లల తల్లివి. ఆ మహిళాసభలో డైవోయ్స్ ప్యానుచేస్తున్నారు. దానిప్రకారం మన మిడ్లరం మన వివాహం బిందం క్రెంచుకొని విడిపోవాలి. అప్పుడు నీన్నా పిల్లలనూ యెవరు చూస్తారు. ఇంకమంది పిల్లలు గలదాని నిన్నెవడు కట్టుకుంటాడు? నిష్కారణంగా అన్యాయమైపోతావు. అటువంటిది ఆ మహిళాసభ. ఆ సభకు పోవాక దానికి చందా యివ్వవాక అని

చెప్పాడుట. అంతటితో ఆమె హడలిపోయి వదినె గారు నేను మహిళాసభకు రానండి. మానా రిక్లె చెప్పా రన్నది. ఏమైనాసరే, మీ మగవారికి డైవోయ్స్ పంపింపాస్వప్నంలాగా ఉన్నది లెండి. అందువల్ల యెన్ని అభూతకల్పలైనాచేసి అడవాళ్లను హడలేస్తున్నారు.”

“నా కథయి మేమిలేదు. నీవు నిశ్చేపంలాగా విడాకులుపొంది మతో.....”

“అబ్బా! ఏమి మాటలండి! మీకు తప్ప ఒప్పుతెలియదు. ఏది పట్టుకుంటే అదే.”

“అబ్బా! విడాకులంటే యింత తప్ప పట్టుకుంటున్నావు గాని సమానహక్కులూ, స్వాతంత్ర్యము యిత్యాదులంటే ఉప్పొంగిపోతావే.”

“దానికేమి. అవి మానవసహజమైన హక్కులు. అవి ప్రతిస్త్రీకి ఉండేవిరాని. అయితే విడాకులకు బదులు మగవారిమీద ఒకటి ప్యానుచేశాము లెండి.”

“ఏమిటది.”

“భార్య కేవలించిఉండగా యే మగవాడూ చుట్టి పెట్టి చేసుకోరాదవి.”

“లక్ష చేసుకోండి మాకేం.”

“అవును. మీకేమి? చట్టసభల్లో మెజారిటీ మీడేగా?”

ఒకరు చెన్నపురి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారం (Oriental Manuscript Library, Madras) వెళ్లి అచటనున్న ఉద్యోగితో,

“ఏమండీ, ‘కృషీవలుడు’ అను అచ్చు పుస్తకాన్ని ఒకమారిస్తారా?”

ఉద్యోగి “ఇది ‘లిఖితపుస్తక భాండాగారం’ అని తెలీదూ?”

అడిగి నాతడు వినయంతో “చిత్తం. వ్రాతప్రతే యిలా దయచేయించండి.”

శ్రీమతి కె. ఎ. ముక్తులక్ష్మి ఆమూల్. కొడుమూడు నివాసిని.
హంకథకురాలు. కోయంబుత్తూరు డిస్ట్రిక్టుబోర్డునకు పోటీలేకుండా
ఎన్నుకొనబడినది.

గృహశిస్యము

భాగ్య జీవి

(జటావల్లభుల వెంకటరత్నయ్యగారు)

- ఉ. కలకలనవ్వు మోమున వి + కానముగన్పడ, చిన్నిగజ్జెలన్
గలగల నాదముపుతల + కాటాకప్రక్కముడించి ప్రాకి, నా
యలజడి విన్నతోనె మధు + రాసనమెత్తుచు చేయిసాచు నిక
గులుకుచు జేరదీయుటయె + కోటిఫలంబులసార; మర్భకా !
- ఉ. అల్లదె “దాయిదాయి” యని + యాటలపాటల బుద్ధిజోన్ముచున్
“తల్లిదియిద్ది, మామదిది, + తల్లిడిది, ముద్దను మ్రింగు” మంచు నిక
మెల్లని మాటలకమటిసి + మేనునజేరిచి బువ్వబెట్టుటె
చల్లని జీవితంబునకు + సార్థకమాపనిగాడె? బాలకా !
- ఉ. పూచినతమ్మి బోల్ మొగము + పున్నమచందురు ధిక్కరింప, చే
సాదినతోనె పైకెగసి + చయ్యనబాహుల నాశ్రయించి, దో
బూచులజూడ్కి మీదనిడి + ముద్దుగలేబెదవుల్ గదల్చునా
నీ చిరునవ్వువెన్నలలు + నెమ్మదిజల్లగ జేయునర్భకా !
- ఉ. “విద్దెమువిద్దె” మంచుకడు + వేడుకతో నినునిల్చి, చేయి నా
యొద్దకుసాచి, చిర్నగవు + లూరెడుమోమును మీదికెత్తి మేల్
సుద్దుల సత్తతాతయను + చోద్యము కన్నులకింపుగూర్చునీ
ముద్దులతీవి జూచుటయె + మోదములందున మోదమర్భకా !
- ఉ. అంగముధూళి ధూసరిత + మాతటి ముట్టగరాకుమంచు, చే
రంగనివారణ సలుప + తాల్యతలేచి, మఱింతవేగము
ప్పొంగగతోనె మీదబడి + పూర్ణముగా మలినంబొనర్చు ని
న్నుంగని కోపమందుటయె + నోచిననోముఫలంబు, బాలకా !
- చ. కలిగిన భావముముట్టిపడ గాంచుచు నేవియొ ముద్దుపల్కులక
బలుకగ, భావముందెలియ + బల్బులుపుచ్చకొనర్చ, నేడ్చుచుక
డెలియగరానివర్ణముల + దీనతబల్కెడు నిన్నుజూచిలో
పల విసుగొందు జీవితమె + భాగ్యములందు సభాగ్య మర్భకా !

అనుకరణములను చూచి మోసపోకుడు

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు సిద్ధామృతము

అమృతాంజనం డిపో

బొంబాయి — మదరాసు — కలకత్తా

To protect your Children

Zandu

BAL

A Special Remedy for Gripes, Flatulence, Acidity etc.

జండు “బాలశూలార్క”

పిల్లలకు తరచు వచ్చు అజీర్ణము, కడుపు ఉబ్బరము, కడుపుకుట్టు, మలబద్ధము, వాంతులు, అజీర్ణ విరేచనములు, వీటికి దివ్యమైన ఔషధము. ధర రు 0.13.0
ఆంధ్రదేశమున జండు ఫార్మాసి ఏజెంట్లువద్ద దొరకును. లేక

Madras Presidency Agents,

డా మోదర్ అండ్ కంపెనీ

78-చైనాబజారురోడ్డు

::

మదరాసు

బిడ్డలు — కలలు

బుర్రా వెంటనాంచారయ్యగారు ఎం.ఏ.

కొన్ని మాసములక్రిందట “స్వప్నలోక” మను శీర్షికక్రింద ఆంధ్రపత్రికయందు శిశు స్వప్నములగూడ కొంతవఱకు వివరించితిని, అనాగరిక హతులు మనయాత్మ స్థూలదేహమును వీడునపుడు అనుభవించెడి కష్టసుఖములే స్వప్నములని నుడువుచున్నవి. నాగరికులు కలగనువాడు తన భవిష్యత్తునుగాని తాను కలలోగాంచిన మరియొకని యదృష్టమునుగాని స్వప్నములోఁజూడ గలడని స్పష్టపరచుచున్నారు. కాని సైకోయస్ లిస్టులలో నొకఁడగు ఫ్రాయ్డగారు స్వప్నములోక నిర్దిష్టార్థమును స్థాపించుచున్నననియును, ఇట్టికల లెవ్వనియందంకరించునోవాని వ్యక్తిత్వమును సడతను బహిర్గత మొనర్చుటయందు, అవి తోడ్పడుననియును నుడివిరి. అందువలన శిశు స్వప్నముల తెలిసికొనినచో వానిభావముల పెద్దవారమగు మనము తెలిసికొని యట్టివారిని సన్మార్గమున పట్టించవచ్చును.

వయోప్రాదుర్భావసమయమున బిడ్డలు గనుపరచు వింతచేష్టలు:—ఉలిపితనము మొదలగు లోపములు చిన్నతనమున తగినంత క్రమ శిక్షణములేనందున బిడ్డల నావరించును. చెట్టవంగనిది మానైవంగునా? అట్టి లోటుపాట్లు బిడ్డలకబ్బకుండ చేయుటకు తల్లితండ్రులు యథాశక్తి పాటు

పడుట యుచితమే, బిడ్డనియట్టి దుష్పథంబున జెట్టు విషమములెవ్వయో వాని స్వప్న వృత్తాంతమును తెలిసికొనినచో మనము గుర్రెఱుంగగలము. కాని వారినుండి యట్టి ప్రవృత్తిని రాబట్టుటకు ఘనమునల్లమేకను తేవలసినదే, సాధారణముగా పిల్లలు మనము గేలిచేయుచుమనిగాని ఏమయున ననుకొందు మనికాని వారి స్వప్న వృత్తాంతముల మనకు చెప్పటకు వెనుకాడుదురు. అదియునుగాక కొందఱు బిడ్డలు వారికి స్వప్నలోకము నందు గలిగిన యనుభవముల మనకు విప్పి చెప్పలేరు.

అయినను వారి ముఖలక్షణములబట్టియే మనము వారికెట్టి స్వప్నములువచ్చెనో కొంతవఱకు తెలిసికొనవచ్చుదుము. బిడ్డలు స్వప్నానుభవములకును లోకానుభవములకునుగల భేదమును గుర్తింపజాలరు, కనుక యుదయమున లేవగనే గతరాత్రి దుస్వప్నములువచ్చిన బిడ్డ మొగముపెట్టి యేడ్చుటయేగాక దినమంతయుతేలుగా యుండదు. కాని యుత్సాహజనకములగు స్వప్నముల గాంచినచో వారలు త్రేజము గలిగియుందురు.

బిడ్డలు 12 సంవత్సరముల లోపలను 13 వ యేడు దాటిన తర్వాతను సర్వసాధారణముగా కలలు గనుచునే యుందురుగాని పదమూడవయేట స్వప్నములు వారికంతగా

రావు. పదిసంవత్సరములకు లోకల బిడ్డలకు చలన హేతు స్వప్నములు (Kinesthetic) అంతగారావు. కాని 10 మొదలు 17 సంవత్సరములవఱకు నిట్టి స్వప్నముల మితముగా వచ్చును. సుష్టుగాతిను బిడ్డలకివి యెక్కువగా వచ్చును. సామాన్యకుటుంబములకు జెందిన వారికి నివి యరుదుగా వచ్చును. 5 మొదలు 7 సంవత్సరములవఱకును బిడ్డలు తమ గృహవిషయములకు సంబంధించిన కలలుగందురు.

అయిదు సంవత్సరముల బిడ్డ స్వప్న లోకమున తానే ప్రధానస్థానము నలంకరించును. ఈ యీడుబిడ్డలు సంబంధ బాంధవ్యముల నంతగా గుర్తింపజాలరు. కాని 7 సంవత్సరములు రాగానే చుట్టముల సహితము కలలయందు గుర్తింపగలరు. ధనవంతుల శిశువులకంటె ధనహీనుల బుడుతలే యాటవస్తువులను గూర్చిన కలలుగందురు. సాహసము ధైర్యమునకు సంబంధించిన కలలీ యీడువారలకంతగారావు. కొన్ని వేళలయందిట్టి బిడ్డలు తమ పాతశాలనుగూర్చి 8 మొదలు 14 వత్సరములవఱకును కలలు గందురు. పసిబిడ్డలు తిర్యగాదులకు సంబంధించిన స్వప్నముల గాంతురు. మగబిడ్డలు సాహసకృత్యము లొనర్చినటుల తరుచు కలలు గంతురు. వారు దొంగలు, దోపిడిగాండ్లు మొదలయినవారిని నిద్రయందు గాంచి యెక్కువగా క్షోభమును జెందుదురు. కాని యీడుబిడ్డలు వింతగొలుపు పురుషులను వింతగొలుపు స్త్రీలను స్వప్న

మునందుగాంచి కలలె జెందుదురు. ముసలమ్మలు, జంతువులును సాధారణముగా బాలికలను స్వప్నములందు బాధ పెట్టెదరు. పది సంవత్సరముల వయస్సుపై బడగానే బిడ్డలు కలవరింతలు మొదలు పెట్టెదరు. అందును బాలికలే యెక్కువగా కలవరింతురు. శృంగారాది విషయముల గూర్చిన స్వప్నముల బాలికలే యెక్కువగా గాంతురట. కాని 13వ యేడు రాగానే వీరికి సమాయా ప్రధానములగు స్వప్నములు వచ్చును.

పదునాల్గు వర్షములు రాగానే బాలురకు క్షోభ హేతువులగు స్వప్నములు రావు గాని బాలికలమాత్ర మివి వీడుటలేదు. ఈ యీడునకు వారికి పాతశాలకు సంబంధించిన స్వప్నములు మెదుగావచ్చును. మగపిల్లలు తాము మరణించినటుల స్వప్నముల మిక్కుటముగా గందురు. వారికి యక్షులనుగూర్చిన స్వప్నములు రావు. శిశువులు స్వప్నములందు తమ్మే తాము జూతురు ; కాని కొన్ని యేండ్లు పైబడిన పిమ్మట తల్లిని తదితరబంధువులను తమ స్నేహితులను క్రమక్రమముగా గాంతురు. 10 మొదలు 16 యేండ్లు వచ్చువఱకు నిట్టి స్వప్నములు వారి కెక్కువగా వచ్చును. బాలురు సాధారణముగా బాలికలనే స్వప్నములందు జూతురు. బాలికలు నల్ల బాలుర దర్శింతురు. భయహేతువులగు స్వప్నము లీ యీడున బాలబాలికలకు సమానమే.

కల లెట్లు వచ్చును :—ప్రథమముననే దేనియొక యింద్రియప్రేరణ నూతనముగా మనకుఁ కలిగిన యనుభవముల స్మృతిపథమునకుఁ దెచ్చును. ఈ స్మృతి మనయందంతర్గతము కోర్కెలతో మిళితముజెందును. ఇట్టి కోర్కెలకుగాని కోర్కెకుగాని సంబంధించిన నిజసితి మారిపోవుటయేగాక మన స్మృతికూడ కొంతవఱకు తారుమారు జెంది యట్టి మన కోర్కెల సులభముగా వ్యక్తపరచునట్లుల సాహాయ్యంపడును. సాధారణముగా యిది పెద్దవారు స్వప్నముల గాంచు పద్ధతి. బిడ్డలుకూడ యీ పద్ధతిననుసరించియే స్వప్నముల గాంతురు గాని వారి స్వప్నములు సామాన్యస్వభావముగలవి. అవి సాధారణేచ్ఛలనే యావిష్కరించును. పెద్దవారి స్వప్నముల వారి పరిస్థితు నన్నింటిని మనము తెలిసికొనుట కవకాశ మెక్కువగాయున్నది గనుక, సులభముగా విప్పి చెప్పవచ్చును. మొరటు వారియు బిడ్డలయొక్కయు స్వప్నములు

సాంకేతికములు గాక వారి నిజేచ్ఛనే బయల్పరచును.

శిశు స్వప్నముల సవగతము చేసికొనుటెట్లొ యిందుక విచారితము. ప్రథమమున వారి స్వప్నములయందావిష్కృతమగు విషయముల వారి వ్యక్తిత్వమునడత స్థితిగతులతో పోల్చి చూచుకొనవలయును. ఇట్లుల లెక్కకు మీరువారి స్థితిగతులను వారి స్వప్నవిషయములను అవగతము చేసికొని అంతర్గతాంశములగూడ శ్రద్ధతో విచారించి తెలిసికొనిన పిమ్మట యట్టి స్వప్నముల విప్పిచెప్పవలెను.

శిశుస్వప్నములు వారి స్వభావమును తెలిసికొనుటయందు మన కెంతో తోడ్పడుచున్నవి గాన మన మిట్టివిషయములవగతము చేసికొని కష్టసుఖముల నిష్పక్షపాతబుద్ధితో విచారించి వారిని సన్మార్గమును పట్టింపవలయును.

“బాబూ! మా అబ్బాయి రంగయ్య తమవద్దనేనా ఉద్యోగంచేసేడి?”

“అవును. ఏంకావాలి?”

“నేను రంగయ్య మేనత్తను. ఆతన్ని కొంచెం అవసరంగా చూడాలి”

“పాపము మీరాలస్యంగా వచ్చారండి. మీకవ దహ నంచేయడానికి ఆతడు మధ్యాహ్న మేతెల్లాడు.”

ఆ సుధాతన్వికి

ఆ మధురమూర్తి—!

ఆమెకు అన్నీ పున్నవి, కాని ఆనంద
సామ్రాజ్యమునకు పట్టుము కట్టుటకు ఒక
పనిపాపలేదు. ఆదిఆమె మృదయస్థ
విచారమునకు కారణము.

— గర్భము నావరించిన కోగములు
ఆమె కా చింతను కూర్చునుండినవి.
అందువల్ల ఆశయించినను అనుకూలమగు
అవస్థ ఉండవద్దా? ఆమె కొశేమార్గము
— “లోద్ర” నేననము. ఆమె
“లోద్ర”ను కీర్తించినది. నేవించినది.
ఆ సుధాతన్వి కొక మధురమూర్తి
ఉదయించినాడు. ఆమె జీవితము
నే దానందమయము.

“లోద్ర”

గర్భాశయరంగనివారణి

స్త్రీలపాలిటి వరప్రసాదము

అతనిపేరే నూరయ్య. అతనికొక్కడే కొడుకు. ఈ కొడుకుపేరు రామన్న. రామన్న నాలుగో ఏట తల్లి స్వర్గస్థురాలైంది. భార్యపోయిన నూరయ్యపాట్లు ఎవరికీ తెలుస్తాయి — ఆడుగుం ఆబాధలూ తల్లిపోయినపిల్లలని పెంచేవార్లకే తెలుస్తాయి. ఇంట్లో దిక్కవ్వరూలేరు. ఇదివరకు ఇల్లంతా మేసిన బంధువు లిప్పుడు పిలుస్తే పలకడంలేదు. ఏంచేస్తాడు? స్వయంగా వండుకొని తంటాలుపడుతున్నాడు. పిల్లాడిని క్రిందదిండుకుండా ఎత్తుకులిప్పుతున్నాడు. దానీ పిల్ల నొకదాన్ని కేతానికిఊంచి పిల్లాడికి చాకిరీ చేయిస్తూన్నాడు.

అబ్బాయికి అయిపోవుడు వచ్చింది. అక్షరాభ్యాసంచేశారు. నూరయ్య కొడుక్కి చదువుచెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. వాడికి అటలమీద ధోరణి ఇంకా వదలేదు. చదువుపేరు చెప్తే భయమేసేది. తిండి తినగానే మాయమైపోయేవాడు. తోడిపిల్లలతోకూడి తోటల్లోను దొడ్లలోనూ తిరగడం మొదలుపెట్టేడు. కొడుకు పాడైపోతున్నాడని నూరయ్య రామన్నని బడిలో ప్రవేశపెట్టాడు. తండ్రి తర్ఫీదుచేతనైతేనేమి పంతులు భయంచేతనైతేనేమి క్లాసులు ప్యాసయినాడు; ఫారాలు దాటుతోన్నాడు.

ఇంతలో ఇర్విన్ దొరగారు శారదావట్టం పేనుచేశారు. దేశమంతా కలకలం బయల్దేరింది. ఈవట్టం అమల్ లోనికి రాకుండా మేలుకుందామని వయసు వాది, చదువుసంధ్య, అప్పుఆస్తి, ఆదంచందం ఆలోచించకుండా ఊరూర వేలకొలది పెళ్లిళ్లు బాబాలులేనివి కొన్ని, బ్రాహ్మిలులేనివికొన్ని, కట్నాలు ఎగరేసినవి కొన్ని, మంత్రాలులేనివి, మంగళనూత్రాలులేనివి గల అయిపోవడానికి అందుకున్నాయి. ఆసందట్టో

నూరయ్యకొడుకు రామన్నకూడా ఒకకుట్టుదాన్ని తగిలించారు.

నూరయ్యకు చాలా ఆనందంగానేఉంది. తల్లిలేని పిల్లాడికి తలవనితలంపుగా పిలిచి పిల్లనిచ్చారని సంతోషించాడు. కోడలువస్తుందని ఉప్పొంగాడు. ఇక కొడుకుని బి.యె బి.యల్ ప్యాసుచేయించాలని దీక్షపట్టేడు. కొడుకును మెల్ల మెల్లగా మంచిమాట్లాడి అహారాశ్రమలు చదివించడానికి మొదలుపెట్టేడు. ఐతే నేమిలాభం — అబ్బాయిలో సారమేది — తండ్రి తంటాలుపడుతోన్నకొలది కథ అడ్డంకిరుగుతోంది. రామన్న, పెల్లిఅయిపోయింది కదా ఇక చదువెందుకనుకున్నాడో, ఈఉద్యోగాభావదివ్వాలో దీని ఉపయోగమేమిటి అనుకున్నాడో లేక బహుళ విద్యావ్యాసంగంవలన మెదడు చిత్తంకట్టుకుపోయిందో తెలియదుకాని మొత్తంమీద అబ్బాయికి చదువు విడుతుల్యం అయిపోయింది.

నూరయ్యచేతనైన ప్రయత్నాలన్నీ చేసి కుర్రాడిని దారిలోకి తేవడానికి తంటాలుపడుతున్నాడు. అయితే అబ్బాయి బడిపేరుచెప్పి పెల్లి చెల్లుస్తేషమలూ మకాంపేస్తూన్నాడు. ప్రయివేటు పంతులుపేరుపెట్టుకొనిపెల్లి పేరాలుసబ్బలూ ప్రవేశించాడు. పెట్టె చేద తడిమిపట్టుకువెళ్లిన డబ్బుతో బీడీలు సిగరెట్లు కొంటున్నాడు. కాఫీక్లబ్బుల్లో కాలాలు రానూన్నాడు. రొడీపెట్టులకు టిప్పర్లు చేస్తూన్నాడు. ఇతని ప్రభావం ఊల్లో పెళ్లపెళ్లడుతోంది.

నూరయ్య ఏమిచేస్తాడు? అతనికి మతిపోయింది. కొడుకు, చెప్పినమాట విసడంలేదు — చదువుకి తిలొదకం వదలేకాడు. వైగా పెట్టెతాళాలుకూడా తిప్పుడం మొదలుపెట్టాడు. నూరయ్య మొదట నీతిబోధచేసి

రుజుమార్గానికి లాక్కొద్దామని చూశాడు. అది అంత కంటే పనిచెయ్యలేదు. తరవాత బూతులపంచాంగం విడేశాడు. అది అంతకంటే పనిచెయ్యలేదు, ఇదికాదురా పని అని దండప్రయాగం ప్రారంభించాడు. అదెబ్బతో రామన్న కోడ్డండుకున్నాడు. తండ్రి 'బడికి వెళ్లాడని అనుకుంటూన్నాడు. అబ్బాయి కానీ ప్రయాణం కట్టాడు.

సాయంకాలమయింది. రామన్న బాడ కనపడలేదు. సూరయ్య సందులుగొందులు చూశాడు, గుళ్ళుగోవు రాలు వెతికాడు, మాతులుగోతులు పరికించాడు. రామన్న కనపడదు. అందరినీ అడగడం అయింది. ఇక చేసే పనేముంది? బ్రతికిఉన్నాడా అనేసందేహం పుట్టింది. పశ్చాత్తాపం బయల్పడింది. సూరయ్య చేసిన పని తప్పునుకున్నాడు. చెంపక వాయించుకున్నాడు. దేముళ్లందరికీ మ్రొక్కున్నాడు. కాని ఈసందేహం ఎవరుతీరుస్తారు? గుండెలు దడదడకొట్టుంటూన్నాయి. ఓంటున్నట్ల చెమట ప్రవాహం కింద కారుతోంది. సూరయ్య మతిపోయి వీధి అరుగుమీద చతికిలపడ్డాడు.

కొంతమంది దరిని చూడడానికి వచ్చారు. వారు 'ఎక్కడికైనా టిల్లిగాంటు కొట్టావయ్యా' అని సూరయ్యకు చెప్పేరు. అప్పుడు అతనికి కొంచెం స్మృతివచ్చింది. పెట్టె తీసి గుప్పెడు రూపాయలు పట్టుకు వెళ్లి సోఫ్టు మేస్తరుగారి చేతిలో పోశాడు. తనకున్న బంధువులందరికీ టిల్లిగాములు కొట్టించాడు. తిండి తిప్పులు లేకుండా ఆఫీసుగుమ్మంలో పడుకొని రామ స్మరణ చేస్తూన్నాడు. రెండు గూములైంది. గణగణ చప్పుడొకటి వినబడింది. పోట్టుమాట్టరు. 'రాజపురం లోఉన్నాడు' అని వార్త చెప్పాడు. సూరయ్య తక్షణం గుడ్డమలుపుకొని బయలుదేరి రాత్రి రైలు మీద ఆసీరు వెళ్లి తన ముద్దుల కొడుకుని వెంటబెట్టుకొని స్వగ్రామం చేరుకున్నాడు. సూరయ్య తన కొడుకును బాగుచేసుకోడానికి ప్రయత్నించడం ఎందమావుల్లా నీళ్ళకోసం వెతకడంలాంటిదే అని నిస్సహచేసు కున్నాడు.

పడకటింటిలో గుసగుసలు బయలుదేరాయి. ఆగుస గుసలు క్రమక్రమంగా తెకతెకలయాయి. ఆగడిలో గవ్వతాపపుడు వినబడుతోంది. గచ్చకాయల గలగల వినబడుతోంది. పేకకలుపుడు వినబడుతోంది. నాట కపుపాటలు వినబడుతూన్నాయి. నాగమ్మ పాటలు వినబడుతున్నాయి. రామన్న లచ్చమ్మ ఏకమై అంటు కుపోయినట్టే పోయారు. ఒకరోజు ఒకనిమించింద ఎగిరిపోతోంది. సూరయ్య, కోడలు వచ్చిందికదా ఇక కొడుకు బాగుపడతాడేమో అని అనుకున్నాడు. కాని వెనకటికంటే ఇప్పుడేమో మెరుగనిపించలేదు. అప్పుడు రామన్న ఇంటిపట్టున ఉండక కనపడేవాడు కాదు. ఇప్పుడు పడకగది విడిచిపెట్టక కనపడడంలేదు. అప్పుడు తండ్రికి నవ్వు కొత్తవిశేషాలు... పలకరిస్తే పలకడు. కనబడితే కళ్ళెట్టచేస్తాడు. బ్రతిమాలితే బుమ్మమంటూన్నాడు. సూరయ్య ఆకలిన్న అడుగంటి పోయాయి; చిత్తభ్రాంతికలిగింది; సన్యాసం పుచ్చుకుం దామా, దేశాంతరం పోదామా అని ఆలోచిస్తూన్నాడు. కాని మనస్సులో ఒక ఉద్దేశ్యం వీక్కుతింటోంది. దాని ఫలితం కూడా గూడ్డా అని ఓపికపట్టాడు.

సూరయ్య సమయం కోసం చూస్తూన్నాడు. ఒకనాడు రామన్న లచ్చమ్మకి పువ్వులు కెద్దాంటని ఊల్లోకి వెళ్లేడు. సూరయ్యకి మంచి సమయం దొరికింది; కోడలిని పీలిచాడు. మంచి మాటలు చెప్పి సావకాశంగా కూచోపెట్టి ఏదో మంత్రం ఉపదేశం చేశాడు.

లచ్చమ్మ చదువుకున్న తెలివితేటలు కలవీల్ల. చెప్పినంత మాత్రమైన మాటలో సారమును గ్రహించే బుద్ధి మంతురాలు. సింహపుపిల్ల కూడా పెద్దవీరుగు మంధస్థలాన్నే తినితిన ప్రయత్నించేస్తుందిట. స్వభావజన్యములైన సద్గుణములు కలవాళ్లు చిన్నవాళ్లైనను గొప్పపనులు చేయడానికి సాహసీస్తారు.

రామన్న:—(వచ్చి) ఇవిగో పువ్వులు, నీకు కావలసివచ్చినవచ్చాయి. దండలు గుచ్చు. నీకుగొన్ని నాకుగొన్ని. కానీ —

లచ్చమ్మ:—(పువ్వులన్నీ ఒక పళ్లెంలో పోసి వాటిల్లో కొన్ని వాకట్లోకి గిరవాటేస్తోంది.)

రామన్న:—అదేమిట? పువ్వుల్ని పరిగెత్తిస్తావావు?

లచ్చమ్మ:—ఇవెందుకండీ నిర్లంఘకుసుమాలూ! వీటిని తాకితే మన తెలివికేటలుకూడా పోతాయి.

రామన్న:—(కొంచెం వెలవెలపోయేడు) అయితే నీ ఆభిప్రాయం ఏమిటి? మనం చదువుచేసినవాళ్లం అనేనా నీకుమా —

లచ్చమ్మ:—ఎందుకూ బొందనివాళ్లమనే.

రామన్న:—అటయితే ఆ మనాసనగల పువ్వుల్ని మనం తాకితే వాటికి నష్టంవస్తుందేమో వాటిని వీధులలోపారేయ్యి.

లచ్చమ్మ:—వాటికి నష్టంవచ్చినా అవి భరిస్తాయి. అవి పశోపకారబుద్ధితో పుట్టాయి. పశోపకారాలు కష్టనష్టములకు ఓర్పువంటారు. వాకట్లో పువ్వులు చునంటివి. ఇవి పండితులవంటివి. పండితులన్నీ హం వలన కలిగేలాభం వీటిమూలాన్నికూడా మనకు కలుగుతుంది. అవి మనదగ్గరకున్నంతసేపూ విద్యాంసులు విద్యవలన ఎంతగౌరమును పొందుతూన్నారో మేము కూడా మా మనాసనవలన అంతగౌరవమునుపొంది ప్రతివారి శిరసుమీదికి ఎక్కుతూన్నాం అని చెప్పుతూంటాయి. మేము మనాసనను సంపాదించినట్లు మీరు విద్యను సంపాదించి గౌరవాన్ని పొందడోయి అని నేక చేస్తూంటాయి.

రామ:—అబ్బో! ఉపన్యాసాలు మాగట్టిగా మరిపించేస్తూన్నావు. ఇంకా మాటలు కట్టిపెట్టి రెండుపేకాటలేదాంరా —

ఇంతలో సాయం సమయమయింది. భార్యార్థం రిలువుకు పడక్కి వెళ్లేడు. ఇద్దరూ వచ్చులు అలాచన అలా మునిగిపోయినాయి. ఒకరిలో ఒకరు చూట దుకో దండేదు. కన్నులు మూతలుపడ్డండేదు. తెల్లవారింది. మల్లీరామన్న గవ్వలాటకు గట్టుగీస్తూన్నాడు. లచ్చమ్మ గజేంద్రమాతకు తిసింది 'గజప్రాణావనోత్సాహిణ్యైః' అని పద్యంచదివి ముగించింది. దీని కర్థం చెప్పమని భర్త గడ్డంపట్టుకుని బ్రతిమాలింది. పాపం ఇరిసికా పద్యంలో ఒకమాటకీ అర్థ తెలియదు. పైకి — కిందకి — కొంతసేపుమాతాడు. 'పరే అర్థం అనకచెపుతాను కాని రెండంటలు వేద్దాంరా' అన్నాడు.

'అటమాట దేముడెరుగును. మీ కీపద్యానికర్థం వచ్చుకా రాదా చెప్పండి బ్రతిమాలుకుంటాను' అని లచ్చమ్మ దీనంగా ప్రార్థించింది.

రామన్న జవాబు చెప్పడానికి కొంతసేపు తట పటాయించాడు. గత్యంతరంలేదు. తన అజ్ఞానాన్ని ఒప్పుకొనక, తప్పిందిగాదు. 'పద్యంలో ఒక్కమాట కూడా నాకర్థంరాదు. ఇదినిజం. ముమ్మాటికినిజం' అన్నాడు. లచ్చమ్మముఖం ఇంకా ముడుచుకుపోయింది.

లచ్చ:—(కళ్లమ్మట నీళ్లు కారుస్తూ నిలుచుంటుంది.)

రామ:—(నిశ్చేష్టుడై ఏమనడానికి తోచక) ఏడి తావు. నీ ఆభిప్రాయం ఏమిటి.

లచ్చ:—(కళ్లు తుడుచుకుని) నీ ఆభిప్రాయం ఏమిటన్నాడు కనుక చెపుతాను కనండి. నే చెప్పితే ఏమి లాభం—నే చెప్పినట్లు చేస్తానని చేతిలో చెయ్యి వేస్తారా.

రామ:—నీ చేతులో చెయ్యి పెట్టినాడే వేళాను మల్లీ ఎందుకు.

లచ్చ:—అలాగైతే నన్ను చంపుకు తిన్నట్లే.
రామ:—అలాగే నువ్వు చెప్పినట్లు తిప్పకుండా వింటాను. వినకేమి చేస్తాను. నామాట నువ్వు వినక

పోలే వచ్చేవస్తుం వాకుమాత్రం తెలియదా ఏమిటి. చెప్పు చెప్పు. ఏరాకడ కొస్తావో చూస్తాను.

లచ్చ:—రా కడలేముంది. మన ఉభయల శ్రేయస్సుకోసమే చెప్పుతున్నాను. భగవంతుడు నాయందుంటే నా ప్రబోధము మీకు నచ్చుతుంది. లేకపోలే నా భర్తం అని నోరుమూసుకుని పోయేటాను. నేను మన సంసారసిద్ధిగతులను విన్నాను. మనం ఒక పేదకుటుంబంలోవాళ్ళమని బోధపడింది. చిరాయువులై మామగారు బ్రతికియున్నంతకాలము మనము రెండు మెళుకులు తినగలుగుదుమేమో కాని ఆయన ఆనంతరమందు మనము ప్రాయోగపవేళము చేయవలసిందే. ఒకవేళ మనకే సంతానం కలుగుకుండునుకొండి. అప్పుడు మనకే తిండిలేకపోలే వాళ్ళగతి ఏమిటి. ఇంతమంది కట్టకట్టుకొని గోదావరిలో దిగవలసిందే. ముందుగతి చూస్తేనా గుండె నీరైపోతుంది. నన్ను రక్షించి నామాట వినాలి. మీ రలాగో కష్టపడి కొన్ని పనికొచ్చే పరీక్షలు పాస్ వాలి. మనకుటుంబం తిండివచ్చే ఉపాయమైనా చూసుకోవాలి. అంతవరకు వాకు విద్వరపట్టదు. ఏం చెప్తుతారు.

రామ:—(నిర్భాగిపోయి రాతినిగ్రహము లాగ రెప్ప వాల్చుకుండా చూస్తూ కూచున్నాడు.)

లచ్చ:—అదేమిటి అలా చూస్తారు. వీనిలో కష్టం ఏముంది. గొప్ప బుద్ధిమంతులైనవాళ్లు ఒక రోజులో చదవగలిగితే మీకు రెండు రోజులు పడుతుందనుకొండి. దానివలన నష్టం ఏమిటి. ఇదిగో బంగారపుకాజులు (అని చేతులవి తీసేసింది) మీ

వాన్నగారిని డబ్బు అడగడం ఇష్టంలేకపోలే ఇది అమ్మేసి పాస్తకాలు కొనిపెట్టండి. (అని అతని చేతిలో పెట్టింది.) ప్రయివేటుమేష్టరు కావలస్తే నా గొలుపమొక్కయ్యండి. మీకు దీపంవెలిగించి బల్బదగ్గరకువీచేసి ప్రతిరోజూ శిధం చెయ్యడం పూచీనాది. మీతోగూడా ఆహారాత్రాలు నేరుకూడా తెనుగు చదువుకూటాను. ఇక మీ కేమిలోటు బయలుదేరండి. పుస్తకాలు తీసుకురాండి (అని భర్తను లేపదీసింది.)

రామన్నకు తిరుగా నూల్లో చదవటానికి సిగ్గేసిందో చదవలేనమతున్నాడో తెలియదు కాని బజారుకు వెళ్లి శిల్పాదికగ్రంథాల్లో కొన్ని కొనుక్కువచ్చాడు. లచ్చమ్మ మనుచరిత్ర కొనుక్కుంది. ఇద్దరూ రాత్రింబగళ్లు ఒకరినొకరు విడవకుండా చదవడం మొదలుపెట్టారు. రెండు సంవత్సరాల్లో రామన్న రెండు త్రమపరీక్షలు పాస్యనాడు. లచ్చమ్మకాలంలో మూడు తెలుగుకావ్యాలు ముగించింది. సతొక సంవత్సరానికి రామన్న ఉద్యోగం సంపాదించాడు. ఉత్తమకాంక్షల కార్యాలు సఫలాలు కాకపోతాయు.

మారయ్యకోదలి కుపదేశంచేసిన మంత్రం పట్టిచ్చింది. మారయ్య సన్యాసం సంగతి కట్టిపెట్టాడు. ఆత్మసంతానముల దాంపత్యముతోను సంతానైశ్వర్య సంపదలతోను కులతూగుతున్న కొడుకుని కోదలిని చూసుకొని మారయ్య పరమానందతో కాలక్షేపం చేస్తూన్నాడు.

బాగుచేసినా పెళ్లామే, పాడులేసినా పెళ్లామే.

‘ఏకా భార్యా సుందరీనా దరీవా’

సాహిత్యము—దాని మహత్వము

శ్రీమతి కస్తూరి రామలక్ష్మీదేవిగారు

సర్వ వ్యాపక ఈశ్వరస్వరూపమును తెలుసుకొనగలిగినది జ్ఞానవస్తువు. భగవంతుడ గోచరుడగు నప్పటికీ జ్ఞానసులభుడనియే యెఱుంగవచ్చును. అట్టి జ్ఞానరాశియందొక భాగము సాహిత్యము. సాహిత్యమున కర్థము జ్ఞానము, జ్ఞానమున కర్థము సాహిత్యము అని చెప్పవచ్చును.

భావప్రకటనకు ముఖ్యమైనది భాష. సాహిత్యములేని భాషవికాసము నొందజాలదు. ఎంతటి రూపవతియైనను గుణహీనయగు శ్రీ సంఘములో నిరాదరురాలై యెట్లు వ్యాకులపడుచుండునో ఆ విధముగానే సాహిత్యములేని భాష యితరభాషలముందు అనాదరణకు పాలగుచుండును. భాషయొక్క శ్రీ సంపన్నతయు, జీవకళయు, దానియొక్క వికాసమునూ సాహిత్యమునందే ఆధారపడి యున్నవి. ధార్మికోద్దేశ్యములు, సాంఘిక సదుపదేశములు, వితిహాసికదృశ్యములు రాజకీయ సమస్యలు ఆధ్యాత్మిక అనుష్ఠానములు భాషాసాహిత్యమునందు ప్రతిబింబితములై యున్నవి. జాతియొక్క శక్త్యాశక్తులు సజీవ నిర్జీవత్వములు, సభ్యతాసభ్యత్వములు ఆయాభాషలయొక్క సాహిత్యమునందు నిర్ణయింపబడుచున్నవి. సాహిత్యములేని భాష, మరియు ఆభాషకు చెందిన జాతియు, అసభ్యతజాతియని చెప్పబడుచున్నది. జాత్యవస్థ లెట్లుండునో సాహిత్యవస్థలు

కూడ అట్లేయుండును. జాతియొక్క ఉమతా ప్రతిబింబము చూడవలెనని సాహిత్యదర్పణమున జూడగలము. అట్టి అద్దమున కెదుట నిలువబడినయెడల సామాజిక వ్యక్తిత్వము పూర్వమునం దెట్లుండెనో ప్రస్తుతకాలమునం దెట్లు మార్పుచెందెనో తెలియగలదు.

శరీరమునకు ముఖ్యముగా కావలసినది భోజనపదార్థముకదా. అదిలేనిచో శరీరము అచిరకాలములోనే నాశోన్ముఖమగునని యెల్లరంగిన విషయమే. ఆవిధముగానే సాహిత్యరసాస్వాదనములేని మస్తిష్కము క్రియారహితమై నిష్ప్రయోజనమై తుదికు నిర్జీవమగుచున్నది. కాని యింకొక విశేషము తెలుసుకొన తగియున్నది. అభోజ్యపదార్థము వలన శరీరము రోగగ్రస్తమై చెడిపోవుచున్నది. తదనుసారముగా వికృతభావనలు మస్తిష్కమునకు హానికరములగుచున్నవి. వ్యక్తియొక్క అధఃపతనమునకు అజ్ఞానముకంటె వేరొకవస్తువేదియు లేదు. జాతిని జీవకళాభివృద్ధికిగాను, సభ్యతాసంపన్నముగాను చేయదలచినయెడల ఉత్సాహపూర్వకముగా ప్రాచీనకాలమునందువలె సాహిత్యమహాదేవిని సంసేవించుటయే ప్రథమకర్తవ్యమని ముఖ్యాభిప్రాయము.

ఇతరదేశజాతులను చూచిన యెడల సాహిత్యమే అచ్చట సాంఘిక రాజకీయ

ఆర్థిక సమస్యలయందు గొప్పగొప్ప మార్పులను కలుగచేసి మహానలమైనటువంటి అలజడులను గలుగజేసి అచ్చటచ్చటి దురాచారములను నామూల్యముగ త్రుంచివైచి తన జాతినీ సంరంక్షించుకొన గలిగినట్లు తెలియుచున్నది. ఇంతయేల? సాహిత్యమునందొక గొప్ప మహాశక్తి దాగియున్నది. అట్టి దానిని యేయ్యద్ధిసామగ్రిలయందును చూడజాలము. ఇతరదేశములయందు సాహిత్యమే ఆత్మస్వాతంత్ర్యబీజమును సుదృఢముగ నాటియున్నది. తన ముద్దుబిడ్డలను వ్యక్తిగత స్వతంత్రభావములలో పెంచి బెద్దవారినిచేసి పతనోన్ముఖమునంచి పునరుద్ధరించినది సాహిత్యజననియే !

మృత్యువాతంబడినవారిలను పునర్జీవితములుగా చేయుటకు సాహిత్యము సంజీవివంటిది. పరాధీనమునంబడి పరాక్రమశూన్యమై ప్రభావరహితమై పతనోన్ముఖమైన జాతినీ లేవనెత్తినది సాహిత్యమేకదా? అజ్ఞానాంధకారమునంబడి సాహిత్యమహాదేవిని నేవించి పూజించనిజాతి అసహాయుడై తుదకు తన వ్యక్తిత్వమునే పోగొట్టుకొనుచున్నది.

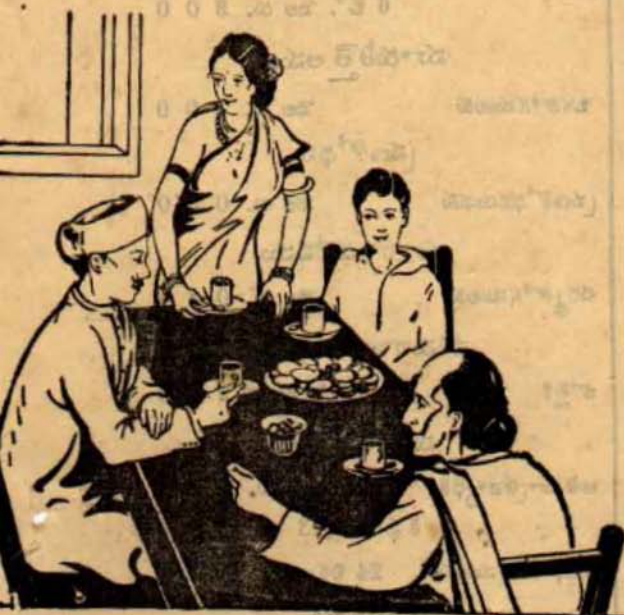
మహాత్తరకార్యములను కొనసాగింపకలిగెడివాడు మానవుడే! ఆతనికి పరమేశ్వరుడు అన్ని శక్తులను ప్రసాదించియున్నాడు. సర్వశక్తియుతుడగు పృథివీ కార్యసాధనకు గడంగకుండుటయందొక ప్రకృతి స్వభావము గలదు. అదియే జీవకళాభ్యుదయమునకు

విఘ్నము గలిగించుచున్నదని తెలుసుకొనవచ్చును. మహాదాశయములయందు సఫలమనోభీష్టులగుటయే మానవోద్దేశ్యము. కాని అది ఈశ్వరాధీనము కదా?

జాతికి జీవకళను ప్రసాదించెడిది సాహిత్యము. మహాత్తరకార్యములను కొనసాగించు యత్నములలో అదియొక ప్రథమసోపానముగా కాన్పించుచున్నది. ఉట్టి కెగురనిదే స్వర్గమున కెగురుట కష్టముగదా? సర్వశక్తియుతమగు సాహిత్యమును నేవించి పూజించి ప్రేమించనిదే మానవుడు యింకేమి చేయగలడు? ఆర్థిక సాంఘిక రాజకీయ సమస్యలయందు తీర్పులగుటకు సాహిత్యసంపాదకులను మార్గదర్శకులుగా యెంచుకొనవలయును. వారలకన్నియు సులభసాధ్యములు. సాహిత్య విశారదులు విశ్వజతులగుటకు నందియము లేదు.

జ్ఞానమునందొక భాగమైనటువంటి సాహిత్యము ఆధునిక ప్రపంచమునందు అందును చాలభాగము స్త్రీలలో మిక్కిలి కొరతగా కాన్పించుచున్నది. జ్ఞానమునది తెలియక చేయునదేమియులేక, కడుయిడుములంబడుచు, నిస్సహాయులై తిరుగు సోదరీ మణులెందరో గలరు. అట్టి తనయనుంగు బిడ్డలవ్యక్తిగత స్వతంత్రబీజములను సుదృఢముగ నాటిపెంచి పోషించి వారలను పతనోన్ముఖమునంచి పునరుద్ధరింపగలిగెడిసాహిత్యమహాజననికి వందనసహస్రము లర్పింపదగును.

మీ యిండ్లు మీరు జేయునట్లే

కొన్ని యిండ్లు సుఖశాంతిగాను, కొన్ని చేరుగాను సుండుటకు కాపురముజేయుస్త్రీలే కారణము. లేదు పురుషుల గారవించుటకుగాను తగినవారి నింటికి పిలుపించు పెంతయవశ్యమని తెలివిగల స్త్రీ లేరునువరు. దానికి సరియైన కాలము “టీ” పుచ్చుకొనే సమయమే. శాంతిసొసంగు ఇండియా “టీ” మాటలలో చమత్కార సామర్థ్యముల ప్రేరేపించును. సుందీ నేపీకులు చేరవరు. అటువంటి “టీపాట్ల” వాడుక యారంభించును—దానికి శ్రేష్టమైన ఇండియా “టీ” ప్రపంచాంగింను.

“టీ” జేయు క్రమము: శుద్ధమైన వేడినీరు. కొంచెము వేడిచేసిన శుద్ధపాత్ర, ఒక స్కాఫ్ “టీ” యొక్కొకరి కిన్ని, మొత్తముగా సొకస్కాఫ్ యధికముగాను పాత్రములోవేసి, బాగుగా మరుగుచున్న నీటిని పోయవలెను. ఏ నిమిషములు తాళి, కప్పులలోపోసి, పాలు, చక్కర చేర్చవలెను.

పా ర మార్ధిక మైన పా న ము - ఇ ం డి యా “టీ”

కేసరిగారి ఇతర బేషధములు

జయదానకము: విజయవటి

కలరామండులు వెల రు. 1 0 0

శ్రీధలాదిపానకము

నీళ్లుచేసినములకు 3 డొ. వెల రు. 1 0 0

చరకామృతము

మహమ్మదీయండు 3 డొ. వెల రు. 0 12 0

లోహోర్తము

పాండువుకు 12 డొ. వెల రు. 3 0 0

శారబ

పురాణపెగోగములకు, శ్వేతప్రదరములకు

12 డొ. వెల రు. 3 0 0

మదనకామేశ్వరి

శయ్యామఖమునకు వెల రు. 3 0 0

ఆదిత్యలవణము

అతీర్ణములకు వెల రు. 1 4 0

రతివల్లభరసాయనము

పుష్టినికలింపుటకు 40 బిళ్లులు వెల రు. 2 0 0

భృంగామలకతైలము

మెదడు చల్లబడుటకు 6 డొ. రు. 1 0 0

లొక్కతైలము

అభ్యంజనతైలము 6 డొ. వెల రు. 2 0 0

కుమారితైలము-లేపము

మాలవ్యాధిమండులు తైలం వెల 2 0 0

లేపం వెల 1 0 0

మేహకులాంతక తైలము

సవాయిబాద్యములకు విశేషనాపథము.

6 డొ. వెల రు. 3 0 0

మారుతీతైలము

పెగోగములకు వెల రు. 1 0 0

వ్రణశోధన

వ్రణశోధనమునకు వెల రు. 0 8 0

మూర్ఖాండలేపము

చర్మరోగములకు వెల రు. 0 8 0

సోమరాజాదిలేపము

బొల్లికి బుడ్డి వెల రు. 2 0 0

మధుమేహవటి

అతిమాత్రవ్యాధికి 40 బిళ్లులు రు. 3 0 0

కఫకేతువటి

దగ్గు, పడికములకు 24 బిళ్లులు రు. 0 12 0

కుముదవటి

సుఖభేదిమండు 24 మాత్రలు వెల రు. 0 12 0

క్షౌరతైలము

కర్ణరోగవివారిణి వెల రు. 0 8 0

సిద్ధామృతచూర్ణము

కేసరి కాఫీసాడి వెల రు. 0 8 0

విషవిధ్వంసిని

తేలుమండు వెల రు. 0 8 0

బిల్వాదిలేపము

పాండు, విషరోషములకు బుడ్డి 1 0 0

చ్యవనప్రాశ

కఫబాద్యములకు వెల రు. 1 0 0

విద్వాన్ కవితిలక కవితావిశారద

కాంచనపల్లి కనకాంబగారు

బి. వెంకటరంగయ్యగారు

కనకమ్మ యనినను కనకాంబయన్నను కించిద్వర్ణ భేదమేగాని, యగ్రభేదము లేదు. మొదటిది వికల్ప సాధ్యము, రెండవది సావర్ణ్య విధిప్రాప్తము. ఎట్లు జూచిన ప్రకృతి “కనక” మే. జీవయాత్రాపీఠికయందలి యుక్తిలమాలికా మధ్యమున నిజనామాత్మర ముఖళము “కనకమ్మ” గనే తీరినది. మఱియు నా యుద్ధాంధోల్లాస తాత్పర్యమునందలి నన్నూటయైదవ కందమునను నిదియే చిత్రితమైయున్నది. ర.గళతకపు 77-105 పద్యములును, 1917 నందలి ప్రకటితమైన అమృతపల్లి యు, 1925 వ నాటి గౌతమబుద్ధచక్రమును 1932 లోని శ్రీమద్రామాయణ కథాసంగ్రహమును యవ్యయ న్యాయమున కనకమ్మనే రూఢిజేయుచున్నవి. కనకాంబాపత్నమున (1929) అభిజ్ఞానశాకుంతలము కలదు. మహా ప్రాథకవిత్వసంపదచే చెన్నలరారు జీవయాత్రా హంపవిజయము లుభయపార్వ్యముల కనుకూలించుచున్నవి. పశ్చైక్యము నిద్రమగుచుండ నామరూపవికారము గణింపఁదగినకాదు. ఈమెకు “రంగమ్మ” యను నింటివాడుక పేరున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఇంటిపేరు కలచనపల్లియూ, కాంచనపల్లియూ? అమృతవల్లభులఁ గొన్నిట “కంచనపల్లి” కాన నగును. శాకుంతలా జీవయాత్రాదులు కాంచనపల్లి నభిమానించినవి. కంచన (కంచన్న) యనునొక పుణ్య పురుషునివలన కంచనపల్లి యేర్పడియుండును. అమృత ప్రోలు, నిద్రనొండుూరు, రామనపాలెము ఇత్యాది గణములోనిది. కంచి, కాలహస్తి, కాలిలోనగు పుణ్య

క్షేత్రములు శ్రీపురుష నామములుగ గ్రహింపఁ బడుచున్నవి.

ఇక కాంచనపల్లియొ నిద్రముగావలయునెడల బంగారు గలయూరని యవ్యయముగ నుండఁగలదు. పొన్నూరు, వజ్రకరూరు లోనగు గ్రామనామములు గలవు గదా? కాంచన మిచట బంగారమగునెడల నింతకాలముదమక నుండనిచ్చి యుండురాయను సంచేసాము వొడమునెడ కాంచనమొక నృత్యనామ ముగనూడ యున్నది. కుమ్మలపల్లి, మామిడిపూడి, చింతతోపు లోనగున విట్టి గ్రామనామముల కుదాహరణము లగుచున్నది. కంచనపల్లియో కాంచనపల్లియో ఇది గోల్కొండ సీమయం దున్నట్లుల తెలియుచున్నది.

ఈ యింటిపేరటివారు తెలుఁగు బ్రాహ్మణ తెగ లలో శ్రీ రామానుజీయ పక్షమవలంబించిన తెన్నలై (తెంగలి) సంప్రదాయమునకు చేరిన వారు గ నున్నారు. వ్యావహారికమున నీతెగవారిని గోల్కొండ వ్యాపారు లనుచున్నారు. నిజాంరాజ్యమున పీఠి వైష్ణవులనియె వాడుకపేరు. వ్యాపారశబ్దమున కిచట వాణిజ్యపరముగ నర్థముకాదు. నియోగులన నెట్లు ఉత్తొగధర్మమున నుండువారని వాడుకయో నటులే వ్యాపారశబ్దమునకును నిచట వ్యాప్తి నిద్రమగుచున్నది. యదార్థమున నీతెగవారందరు మాటస్థిరపక్షముగ నియోగశాఖలోనివారనియె తెలియుచున్నది. మఱి హరాభేదమున నియోగు లచ్యుతులుగ నున్నారు. భేదబుద్ధిచేతను వైష్ణవపారమ్య గ్రహణముచేతను

గోల్కొండవారి. ఆయన నిప్పుటికిని వీరిలో వినాయకచతుర్థి, వరలక్ష్మీవ్రతములు, లోనగు ప్రాచీన సంప్రదాయాచరణములు ప్రథమస్థితిని నుంచితచున్నవి. వైష్ణవము ఋచ్చుకొనినందున వీరికి తిరునామ త్రోవదేశము తప్తవ్రతాంశము శ్రీ వైష్ణవగురువులు చేసినను వీరింట్ల హవ్యకవ్యాదుల యాజులు ప్రాయ కముగ స్మార్తబ్రాహ్మణులుగనె యున్నారు. కనకమ్మ గారి విద్యారత్నస్వరూపాత్మికయమువలన నీమె తీవ్రయాత్రాహంసవిజయాది యుద్ధగ్రాహముల నభే ప్రతిపత్తికె యాలంబనము జేసికొనినది. ఉత్తర సర్కారులో గోల్కొండవ్యాపారులను తెలగాణ్యపు నియోగులనియు, యారువేలవారిని వెలనాటి నియోగులనియు చెప్పట కలదు.

గోల్కొండవారు ప్రాయకముగ సంపన్నులు. మొగలాయి ప్రభుత్వమున వీరు ఖజాదారిలోనగు గొప్పగొప్ప యధికారపదవుల నలంకరించియుండిరి. ఆరువేలవారిలో నున్నటుల గంగాధరులు దర్శికరులు వీరిలో కనుపడరు. ప్రాతకాలపువారిలో అగ్నిష్టామాది క్రతువులజేసినవా రుండిరి. వావిలికొలను రత్నోజి దీక్షితులనువారు సోమయాగమును జేసిరి. వీరు శ్రీమద్రామాయణమునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాసినట్లు ప్రతితికలదు గాని అగ్రంథము లభింపలేదు. ఈతెగవారు క్రాధారుల శ్రీవైష్ణవుల నిమంత్రించు ఆచారమొకటి యిట్లుండి గానుండి ఇప్రతిపుడు వీరు బంధుయాజునము ననుష్ఠించుచున్నారు. ఆరువేల వారి కింకను యీ సంస్కరణాభిమానము సార్వత్రికముగ నిద్రింపలేదు.

ప్రాచీనాంధ్రకవులలో గోల్కొండవారు మృగ్యముగ నున్నారు. గడచినవరమున మనువసు చరిత్రాదుల కెనయగు మునునోమనోభిరంజనమును మహాప్రబంధమును రచించిన ఓగిరాల జగన్నాథం పంతుల వారును 1860 ప్రాంతమున లీలావతీగణితము గద్యపద్యార్థకముగ తెలుగుజేసిన తదకమళ్ల వెంకటకృష్ణ

రావు పంతులవారును ప్రసిద్ధులైయుండిరి. అనునాతన విద్యత్సర్వవిప్రపంచమున పరిమైష్ణవులు భక్తవరేణ్యులు అనుష్ఠానపరులు విరాగులు శ్రీ సుమారాభ్యుదయ కొసల్యాపరిణయ శ్రీ మదాంధ్రరామాయణాద్యత్తమపద్యకావ్యములను శ్రీ కృష్ణలీలమృతాది పండిత పానులోప యు కృతచనకావ్యములను రచించి లోకోపకారముచేసి వాసుదాసుడునా దపోవృత్తి భాసిల్లు ఆంధ్రవాల్మీకి ఇత్యాది విరుదాంకితులును కొంతకాలము నుద్రాను ప్రెసిడెన్సీ కాలేజియం దాంధ్రాచార్యులుగను, కొంతకాలము గవర్నమెంటువారి యాంధ్రభాషాప్రధానపరిషత్తులగును నుండిన మ-రా-రా-శ్రీ బ్రహ్మశ్రీ వావిలికొలను నుబ్బరావు పంతులు గారును యీవ్యాసవస్తు విద్యాకా కవితిలక కాంచనపల్లి కనకాంబిగారును విలసిల్లుచున్నారు.

కనకాంబిగారి జనకకటుంబ స్థావరము పల్నాడు సీమలోని దుర్జిగ్రామము. దేశకాలవ్యవహారాన్నికల ననుసరించి యీమటుంబము గుంటూరుచేరి యచట క్రొత్తపేటలో నిజపుగొనినది. యీమెత్తెండిగారు కంచనపల్లి రంగరావు పంతులవారు, తల్లిగారు రంగమ్మ గారు. వీరు హోరీతులు. ఈదంపతుల మదయించిన పుత్రికాత్రయమున కనకాంబిగా రవరజలు. విజయనంప త్వర క్రావణమాసమున శ్రీ కృష్ణాష్టమీ భానువాసగ నిశిధానముయమున శ్రీ కృష్ణావతారస్మరణ సమకాలీనముగ నీయును జననమొందినది. (3-9-93) ఈమె తొమ్మిదివేలల రిడ్డగనుండగ తొండిగారు పరమ పదము జెందిరి. పదునొకంజేండగునరిట యీమెయు తల్లిగారును గుంటూరునందే యుండిరి. అంతదనుక నీమె ఆయూర వీరింటిచేరువన నొకబడిలో చదువుకొనుచుండినది. చిన్నతనముననుండియు చదువునం దత్యంత ప్రీత్యుత్సాహముల చూపుచుండినది. తోటిగణములలో గణ్యత జెందుచుండినది.

ఇంటనే దేశాభిమాని పత్రికాలయ ముండినందున యీమె యీ పత్రికాలయమునకు భోయి యచటి

వార్తాపత్రికలను యితర గ్రంథములను చదువుకొను చుండినది. జన్మవిశేషమున కీ యానుమంగికసంపదచే కూడి యీమెకు నానాట చదువునం దాసక్తియు వర్జిమానమును పెంపొందినవి. భావివైదుష్యప్రాగల్భ్యమున కిది యంతరమనదగును. అనేక పుస్తకములును పత్రికలును చదువుచుండినందున నీమెకు మంచివాచక మేర్పడుటయేగాక చిరుతవసుస్సునుండియు వచోధారయు కలిగినది. పదునొకొండవ యేటనే నీమె యుద్వాహనంస్కారసంకేతమును బొందింపబడినది. ఆవల మూడుమాసముల లోపల పురుషార్థసిద్ధిక కాలాంతరాయము సంభవించి యీమె కా బాల్య బ్రహ్మచర్యము ప్రాప్తవ్యాధ్యమయినది. కైకవాధ్యస్తవైరాగ్యమునను పుట్టినింటనే యుంటచేయు యీమె యందకుత్సమైజనకాన్యవాయమే ప్రకటితమైనది. పరతత్వైక్యానుసంధాన సంకేతవిద్యమై తదేక దీక్షితురాలై జీవయాత్రను తత్పరిముగ నడపుచు ప్రాణధారణ జేయుచున్నది. నెల్లూరిలో కాపుర ముండిన యీమె పెదతల్లి భర్త మంగు రామానుజ రావు పండితులును, యీమె బావగారు పంగనామాల వెంకటరంగారావుగారును 1906 ప్రాంతముల నీమెను నీమె తల్లిగారిని నెల్లూరికి తోడుకొనివచ్చి ఈమె కాండ్రసంస్కృతముల నభ్యసించజేసిరి. వెంకట రామానుజనామోచ్చారణలో నీమె భావివైదుష్య ప్రాధవమంతయు నిమిడియున్నదన్న నతిశయోక్తి కాదు. వా రీమెను నెల్లూరిలో గవర్నమెంటు బాలికాపాఠశాలలో ఘట్టుఫారములో చేర్పించిరి. ఆ బడిచదు వొకప్రక్కనుండ యీ పండితులవారీమెయందు ఆంకురించియుండు ప్రజ్ఞాప్రతిభల గనుగొని యింటికడ చిన్నయనూరీయ బాలవ్యాకరణము అమరకోశము ఆంధ్రనామసంగ్రహము ఆపుకవీయములోనగు వాని పాఠముల జెప్పచు తెలుగువారు పెద్దపుస్తకము అని పూజించు ఆంధ్రమహాభారతము చదివించుచు నివికాళ సంస్కృతకావ్యపాఠముల

జెప్పచు విద్యాధినురాలిని జేసిన కీర్తి వడసిరి. ఈపెద దండ్రుగారిలో నీమె పద్యముల సంభాషించుచుండినది. పండితులవారి ధన్యతయిపారము గదా! గురువును మించిన శిష్యురాలినిజేసిరి. 1909వ సంవత్సరములో నరసాపూరు ప్రోగ్రెసివు యూనియనువారి స్త్రీల పోటీపరీక్షలకు బోయి ప్రథమ బహుమానమును బంగారు పతకములను బొందినది. ఈ పరీక్షలో ప్రత్యుత్తరముల బద్యములలో వ్రాసినట్లు పరీక్షకులు 1910 సంవత్సరపు హిందూనుండరి పత్రికలో వ్రాసిరి. వైదుష్య ప్రపంచమున స్త్రీ పురుషులందరిలో ప్రథమరాలుగ నిలచినందున యీయను బొందిన విజ్ఞానచంద్రికవారి ఆరు పతకములను 216 రూపాయల బహుమానమును కనులూరజూచి కడుంగడు సంతసించి శ్రీరామానుజరావుగారు సచ్చిష్యు ప్రదత్త విద్యాఫలమున కానందించి యావల కొలది కాలమునకు “యద్గత్వాననివర్తంతే తథాను” జేరిరి.

నెల్లూరి పాఠశాలలో నీమె చదువుకొని నంతకాలము సర్కారువారి రీమెకు విద్యాధిని జేతనము నెల రు. 12లు వొప్పన నిచ్చుచువచ్చిరి. ఈకాలమునం దీమె ఆంధ్ర, సావిత్రి, హిందూనుండరి పత్రికలకు బద్యములను వ్యాసములను బంపుచుండెడిది. ఆచటి చదువంతయు బూర్తియైన పిదప నా పాఠశాలయంద ఈమె యుపాధ్యాయిగ గైకొనబడి అందు కొంతకాలముండి 1913 నందు చెన్నపట్టణమందలి దొరతనమువారి బ్రాహ్మణ విలేంతు శరణాలయముజేరి యుచట ఇంగ్లీషు చదువు కొనినది. తిరువల్లిక్కేణిలో దొరతనమువారి యున్నత పాఠశాలయందు (Lady Willingdon High School) స్కూలు ఫ్రైలు పరీక్షకుపోయి దానియందు ప్రథమ స్థానమునంది బహుమతులను స్వర్ణపతకములను బొందినది. ఇంటర్మీడియేటు పరీక్షవరకు చదివినది. ఈమె వైద్యవిద్య నభ్యసించ ధిల్లీకి పోవలయునని సంకల్పించుకొనినది. సంసారపు సన్నిచేశము అనుకూలంపమి

యా ప్రముఖము సభలము కాబాలకపోయినది. ఆటుపై 1919వ సంవత్సరమున తా నిదివరకు జరిగిన లేడీవిల్లింగ్ట్ హైస్కూలులో స్కూలు ట్రైనర్ క్లాసునకు ఉపాధ్యాయిత పోంచి క్లాసుముగా నిర్వహించినది. ఈ స్థానముననుండగ నీమె ఆత్మ ఫర్దు యూనివర్సిటీవారికిని మెక్మిల్లన్ కంపెనీవారికిని చరిత్ర భాగ్యము మొదలగు కొన్ని కొన్ని పాఠ్య గ్రంథములు తెలుగుజేసి యిచ్చినది. 1926లో విద్యాం పరీక్షకుపోయి ఫస్టుక్లాసులో సర్వోత్తము రాలుగ ను తీర్చుకొనినది. ఈమె యే పరీక్షకు పోయినను ప్రథమస్థానము ప్రథమబహుమానములు బడయుచుండినది. పరీక్షాప్రశ్నలకు ప్రత్యుత్తరము లను 1909 సంవత్సరమునుండియు పద్యరూపముగా వ్రాయుచుండినది. ఇట్లు ప్రతిభానుసేవాది విశేషము లతో బాల్యముననుండి చెన్నలరారినది. 1928వ సంవత్సరమునుండియు మద్రాసులో మేరీరాణీ కాలేజీలో ఆంధ్రాచార్యకీర్తిమున ప్రవేశించి స్త్రీ విద్యాభ్యున్నతులకు తోడ్పడుచున్నది. హైస్కూలు నందుగాని కాలేజీయందుగాని యీమెదగ్గర చదివిన వారందరు ఉత్తీర్ణులగుటయే గాని తప్పియోలుగరు.

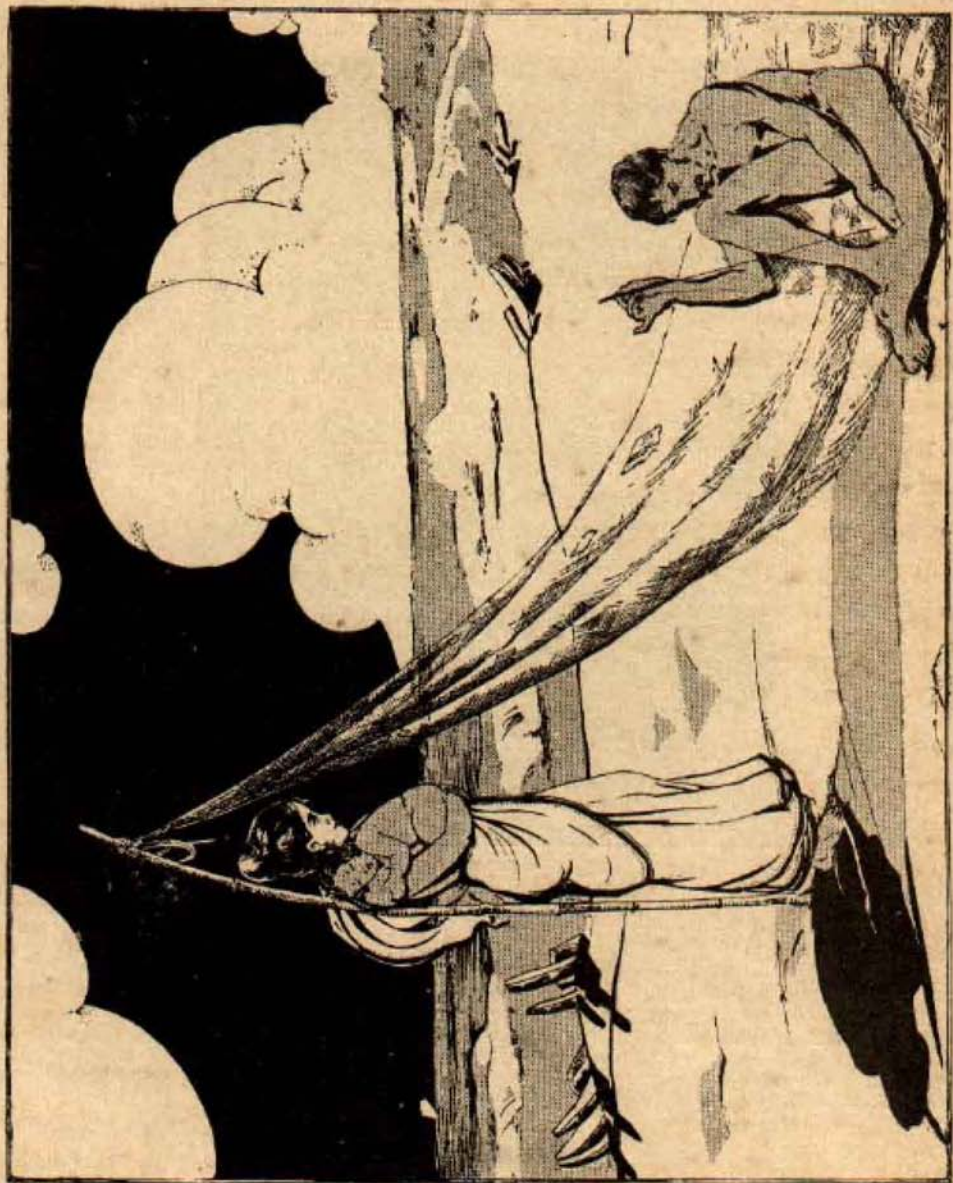
ఈమెకు చిన్నతనమునుండియు రచనయందు కో విధముగ నకృతక సహజప్రావీణ్యము కలిగియుండినది. ఇంటిలోనివారితో ముచ్చటలు చేయునపుడు ఆప్ర యత్నముగ పద్యములతో సంభాషణ జరపుచుం డెడిది. శేష్కత్తియలతో జరపు నుత్తరప్రత్యుత్తర ములు భారోబద్ధములుగ నుండెడివి. ఏతాదృశనైజ సంభారసంపత్తి విద్యాసంయోగపరిష్కృతమై కక్తీ కృతమై ఈవిద్యుషీయణి కవిలికముగ లే యాంగ్రదేశ మహాభాగధేయముగ వెలసినది.

ఈమె మద్రాసులో యుపాధ్యాయిత నందినది మొదలు తెలుగు పరీక్షలకు పరీక్షకురాలుగ సంభా వింపబడి ఆంధ్రపాఠ్యనిర్ణాయకసమితి (Board of Studies)యందు ప్రధానసభ్యురాలుగ నుండుటయే

గాక మద్రాసు విశ్వమహావిద్యాసీతమున తెలుగు చదువునకు సంబంధించిన సమస్త ప్రచారవిచారము లందు నున్నతసభ్యత్వము నందినది. వైదుష్యప్రపంచ మున నిట్టి మహాగౌరవస్థానముల నితడనుక మన కోస్తాలో యే స్త్రీయును బడసినదిలేదు.

చిలుకతొమ్మిదవలకుటబాలు నాతిచిరమున కాస్త్రు బిడమైన వశ్వెమిజిన కవిత్వప్రవాహముగ పరిణ మించినది. పండ్లెండవయేట (1905) నెల్లూరులో వెలసియుండు శ్రీ తల్పగిరి రంగనా యకపామివారి పై రంగశతకమును రచించినది. పదియు నాల్గు పూర్తియగులోపల నరసాపురమున బెట్టబడిన స్త్రీల విద్యావిషయకమగు పోటీపరీక్షయందు స్త్రీ పురుషు లలో సగపదమునంది మువ్వసతకాది బహుమాన యుల బడసినది. పదునాల్గోవలకు విజ్ఞానచంద్రికా మండలివా రేర్పరచిన పోటీపరీక్షలో ప్రథమస్థానము నంది స్వర్ణపతకములను ఇన్నాటపదియాయలను పారితోషికము బొందినది.

పాఠశాలలలో పాఠ్యములుగ నుపయోగపడదగు గ్రంథములుగాక ఈమె రచించిన వచనకావ్యములు మూడగపడుచున్నవి. (1) నెల్లూరునుండు“సుబోధినీ” ప్రకాశకుల గ్రాంథ ననుమోదించి 1917వ సం దీమె ఆమృతవల్లి యను నవలను వ్రాసినది. కీర్తిశేఖరు పండిత నటేశకాస్త్రీగారు ఆరవమున వ్రాసిన “దిక్కుట్ర యుగకోశందైగళి” అను నవల కిది యాంధ్రాపూదముగనున్నది. విషవల్లి యను నశ్శీల ముగనుండునది దీనికి ఆమృతవల్లి యను పేరు పెట్టి బడినదే కాని యదార్థమున నిది విషవల్లిప్రయోగ కల్పనమైన సవతిత్తియొక్క ఈర్ష్యానూయల కాల నాలమైయున్నది. దీనినే “రాధ” యను పేర నీవల ముద్రించినటుల చరియుచున్నది. సపత్నీ మాతృ ద్రోహభాజనలగు నిడ్డ రక్తచెల్లెండ నింధ పెద్దది. (2) గౌతమబుద్ధ చరిత్రము (3) పాండవోదంతము. కడదానియందు భారతకథయంతయు కొలదిగ

శ్రీమతి అద్దేపల్లి రమణాబాయిగారు
(వికాఖపల్నం)

ఈ ఆర్యచైత్యబాలిక వయస్సు 13 ఏండ్లు. అంగము 7 పక్లాను
వరకూ చదువుకొన్నిది. ఆంధ్రమున మంచి ప్రవేశముగలదు.
అభిమానవిద్య సంగీతము. హోమ్మని, ఫీడెలు మున్నగునాద్యముల
నేర్పరి.

దెల్పబడియున్నది. ఈ వచనకావ్యములు మాడును బాలురకును బాలికలకును సుగమమగు శైలియందు వ్రాయబడి పాఠ్యగ్రంథములుగ వినుమింపబడ నర్హములైయున్నవి.

పద్యకావ్యముల చొలిపలుకు పూర్వోదాహృత రంగశతకము. ఇదంతయు కందములనున్నది. అప్పటి శైలియు విప్పటిశైలివలె పటిష్ఠమై యున్నది. శతక మంతయు “రంగా” యను నంకితము గలిగియున్నది.

రావే యథయం బీవే

పావన సింహపురివాస పాపవినాశా

నీవీక్షణములు బలపుము

నీవే నా కేడుగడయు నిజముగరంగా.

ఈశతకమునుగూడ నెల్లూరు “సుబోధిని” సంపాదకులె ప్రకాశింప జేసియున్నారు.

ఈమెజేసిన శ్రీ కాశ్యాది మహాయాత్రావృత్త మంతయు 1912 ప్రాంతముల పద్యరూపమున రచింప బడినది. ఇది రెండవపద్యకావ్యము. ఇది నీఘమాలికా రూపమున నున్నది. దీని పేరు కాశీయాత్రాచరిత్ర.

1919 నుండి 1925 లోపల నీమెజేసిన యుద్ధాంత ధము కీవయాత్ర. ఇది 1925 లో వెలువడినది. కీవుడు బ్రహ్మైక్య సాక్షాత్కారముఁ బొందుదనుక పృథ గ్వస్తువుగ పరిగణింప బడదగుజేసి అట్టికీవుని యైహికాధ్యాత్మిక యాత్రావర్తనమిందు చిత్రింపబడి యున్నది. ఈకీవుడె ఈకావ్యమున నిరంజనపదవాచ్యుడై గోచరింపుచున్నాడు. గ్రంథస్థవిషయము అనేకము లును అమాఘములును అయియున్నది. వాని నెల్ల నిట రెక్కింపబూనుటకన్న నా గొప్ప కట్టుమునుచదివి బోధజేసికొని స్వాత్మానందముబొంద నాంధ్రమహాజనుల నెంతయు సుప్రశ్రియముగ బ్రార్థించుటయే నిట నిప్పటికి చాల గలదనిమనవి.

గ్రంథరచనా కాల క్రమ మనశీక్షితమగుజేసి

“హంసవిజయము” కీవయాత్రానుయాయు యగు చున్నది. ఇది గడచిన భావకార్తికముననుండి (1934 నవంబరు) మాసానుగతముగ యువ జైత్రమువరకు (1935 యేప్రిల్) ఆంగ్లాక్షిపకమగు భాంతియందు ప్రథమమున ప్రకాశింపబడినది. ఇదియొక యాధ్యాత్మిక మహానాటకము. కీవయాత్రకిది దృశ్య లక్ష్య స్థానమైయున్నది. ఈరెండును పాత్రనామరూపపర్య విషయాదులచే నొండొంటి పూరణములుగ నున్నవి.

ఈరెంటునుభావములు కొన్ని గూఢములుగను గురూప దేవతైక బోధ్యములుగను ఉన్నవి. ఇంగిలీషులో కిలి గ్రిమ్మస్ ప్రోగ్రెస్సు (Pilgrim's Progress) సంస్కృతమున ప్రబోధచంద్రోదయ నంకల్ప మూర్ఖోదయము లును ఈరెండుగ్రంథముల పూర్వభావ ప్రయోజనముల దెలుపజాలవు. ఎద్దియోయొక నిమిత్తమున నీరెండు కావ్యముల బరూహస్థింపబడని లోకోక్తిలు సామెతలు లోకనీతులు ఉపనిషద్వాక్యములు మహావాక్యములు అనేకములు మిగిలి యుండజాలవు. ఈమె యుదాహరణ రచన కొన్ని యుల్లేఖల కాకరము లేందున్నవియో విచారింప వలసియున్నది. ఎచటైన యుండగలవను విస్రంభముమాత్రము గలదు. ఈరెండు గ్రంథరూజములం దీమె యుపయోగించిన యుపమలుకొన్ని అనన్యస్పృహ ములయ్యయున్నవి. స్థానీవులాకమన కొన్నియుదాహరణములు :—

కీవయాత్ర—కీవాధికారము ప. ౧౧౬

సతిసుతు లిరువుర కెందుక

స్మృతిలేనినమయమునగద క్షేమప్రసవం

బతుల ధ్యానంబున నా

గతిసంస్మృతి లేకుండునాత్మ కాంచు

విముక్తికా.

ప. ౧౧౬

దుర్జయమగు దృశ్యమును వి

సర్జింపక బోధజేసె సారథిగాదా

నర్జనునకు శ్రీకృష్ణుడు

మార్జాలము కాష్ఠమట్ల మఱచినభంగికా

ఈ మార్జార కాష్ఠన్యాయము గురూపదిష్టానుభవ సిద్ధవిషయముగ నున్నది. దీని వివరించిబిల్లుటకు ఈ కవయిత్రియే దక్షురాలు.

ప. ౧౪౩ ఇందు మరచీల (Screw Nail) ఉపమానముగ గొనబడినది.

పైపెన ద్రిష్టమండట

యేవని మరమే కదియెట్లే పోనీ

యీవగిది మంత్రవతనం

బేవని జీవాత్మ నీకు నేమేగానీ.

ఇండ్లకట్టువారు కమానుల (arches) దీర్చుటకు ముందు మూసలుకట్టుకొని పూర్తిఅయినపిదప ఆమూసల దీనిజేయదురు. ఈ ఆనుభవభావము శ్రుతియొల్లాసమున వెంకటాచలయాత్ర ౧౬౩ వ పద్యమున నుపయోగింపబడియున్నది.

మధ్యరాల నర్థమండలాకృతిగోడ

గట్టిపిదపవాని నెట్టునట్లు

బాలువాతగుణము వాసిజేయగ నుల్లి

గడ్డనమలి నోరు గడుగునట్లు.

ఇట్టివన్నియు ఆధునికపరిజ్ఞానమున బుట్టినవిగ నుండగలవు. ఈమె అత్యంతమగు లోకపరిజ్ఞానముగలదగుటచే లోకయాత్రయందు మనుజులకు ప్రతిదినమును అనుభవములో దగులుచుండు అనేకవిషయముల గ్రంథస్థముచేసినది. విహికాముష్మిక ప్రసంగములేమి, భౌతికధ్యాత్మిక విషయములేమి, ప్రాచీనాచార సంవిధానముల ప్రాచీన వివాసంతనవాగరకోపజ్ఞతలేమి ఈ రెండుగ్రంథములమధ్య నెచ్చటనైన యుదాహరణము. శ్రీపురుష సంబంధవిషయమున నీమెనిదాంతమద్భుతంబుగా నున్నది. పురుషుని శ్రీయర్థంగలక్రియైనటుల శ్రీకిని పురుషుడు యర్థంగముగ

గణింపబడుచున్నాడు. ఈ ద్వంద్వయోగము లేక పూర్ణమదః పూర్ణమిద మ్మిత్యాత్మీ కృత్యర్థము కుడురుటలేదు. జీవయాత్ర ౧-౩76.

పురుషార్థము శ్రీయన న

త్పురుషార్థముగాక వట్టి తుంటరికొఱకా

పురుషార్థంబే యిచ్చిన

బురుషార్థం బగుటనిజము.....

ఇందలి “పురుషార్థ” “పురుషార్థ” పదములపై సెంతయైన బ్యాఖ్యానము జేయదగును.

జీవయాత్ర ౧-౩౮౦

ఏకాంత బోధమొనగెడు

నాకాంతయ ముక్తికాంత యాస్థానంబే

నాకము—

యా పద్యమునందలి జాత్యమగుధ్వనియో నుకుమారమగు శ్వేదయోగ నిభావ మతిమనోహరముగా నున్నది. శ్రీనిగురించిన యిట్టి ప్రశంసావాక్యములన్నియు కథానాయకుడగు జీవుని (నిరంజనుని) పెండ్లి జేసికొమ్మని యుప్పించుటమీద నున్నవి. ఇట్టి స్తావవాక్యములకన్నిటికిని నాతడు పూర్వపక్షములు ప్రకటింపగలడు.

జీవయాత్ర—౧-౩౮౧

పురుషార్థము జనియించిరి

ధర గామియలన్నమాట తథ్యంబనగక

హరియింతురు మానసమో

వరమారుత వంచకంబో.....

ఇంకొకపూర్వపక్షము (౧-౩౮౦)

చదువఁజదువఁ జదువ సంసారమాలేడు

వంటలేదు కడుపు వంటలేదు

మంటమగనిజాడ మహిళాసభలనుంట

.....

విద్వాన్ కవితలక కవితావిశారద కాంచనవల్లి కనకాంబగారు

పూర్వోదాహృతమగు పురుషార్థభావమునకు ౧-32౦ యందు వివరమును వ్యాఖ్యగలదు: -

అంగనకును హంసంబున
కుంగమనంబొకడు తెలసికొన దగుభేదం
బంగన పురుషోత్తముఁ గొ
ల్పుంగతి హంసమెపుడు నడచుక విధి
వెంటక.

పురుషార్థ సంపాదనసాధనమగు శ్రీ భర్తృహాసి యగు శ్రీపురుషోత్తమునె గొల్పుచని భావము. వివాహప్రయోగమునందును వరుని శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపియనియె వరణము జరుగుతున్నది.

ఇట్లు పూర్వపక్షసిద్ధాంతములు జరిగి తుదకా నిరంజనుడు పెండ్లిజేసికొనెను. ఇక నా శ్రీపురుషుల శృంగార విహార సంపదలత్తత్యము హంసవిజయమున మూడవయంకమున నిటుల మహానిపుణులుగ సమర్థింపబడియున్నది.

రాజశేఖరు వచనము — “అర్కమనస్సంయోగంబు యోగంబునాబడు. పంచేంద్రియంబులకు విషయంబులైన శబ్దస్పర్శరూపరస గంధంబులనియెడు నీ యయిద గ్రంథుల నత్యుత్తమభంగిభరించు నుండరీమణికోడి సహయోగంబు భోగంబునాబడు. భోగంబున మానసి కానందమును కలుగును.

ఆదినారాయణు పాదాబ్జమందు సంభవమొందు నమృతంపు బావిమోవి బ్రహ్మసారంబైన ప్రణవాక్షరంబను బ్రాణంబుగాదాల్చు ఘ్రాణపుటము స్ఫటికాకృతినివెల్లు పరమపూరుషునిల్పు నిర్మలతేజంబు నేత్రయుగము పతిరూపమునుదాల్చి సుతురూపమునదేల్చి విపరీతచర్య మెప్పించు మేను

యోగమూర్తియునతుల సంభోగమూర్తి దానకీర్తియుసానాద భర్మవృత్తి గలిగి వెలిగెడుదివ్య విగ్రహమునాత్మ భక్తి భజించుభాగ్యంబు భాగ్యమందు.

ఈమె శ్రీలయోద నైరాశ్యము బొందినదిగాదు. సర్వథా వారి యభ్యుదయములనె ఈరెండు మహాకావ్యముల సుష్టోషించినది.

జీవయాత్ర — ౧-౪౪౦.

పరలోకము గొనియాడక పరమాత్ముఁగురుని భక్తవరులక ద కరమర్చించిన జాబుక (రుణిక్ పరమార్థముకొఱకుఁ బొట్టుపడగానేలా?

తత్త్వకాస్త్రముల నుదాహరింపబడియుండు న్యాయములు, ఉపాయములు అనేకములీ రెండుగ్రంథముల నుపయోగింపబడియున్నవి. మార్భారకేశోర మగ్గుటకేశోరములు మాత్ర పెట్టో ఈవిహారమున దగులలేదు. బాబాలోపనిషత్తులోని పిపీలికామార్గ విహంగమార్గములకీ గ్రంథముల బ్రసక్తిగలిగియున్నది. జీవయాత్ర (౨-౨౭౭. హంసవిజయంబున అంక. ౪. ప్రథమరంగము)

విశిష్టాద్వైత మతానుసారమగు శేషశేషిన్యాయ ముదాహృతమైయున్నది (జీవయాత్ర ౨-౨౩౮.)

భాగవతవాత్సల్యాతిశయము సుష్టోషించువు మత్స్య హర్ష విహంగవిధానములు (I) జీవయాత్ర ౧-౨౭౦ యం దుపన్యసింపబడియున్నవి. ఈయంశము శ్రీ వేదాంతదేశికుల దయాశక్తికముననుండి యుల్లేఖింపబడినదని దానిపుటకై కాలోలు శ్రీమదుప్రాణితమగు గీతమున వారి దివ్యనామాక్షరములు పొందింపబడి యున్నవి:—

(1) ఈ మత్స్యహర్ష విహంగప్రశంస శ్రీవిద్యారణ్యకృత జీవమృక్తి ప్రకాశికయందును గలదు.

కానుకలనుభక్తిఁ గైకొని దేశిక
స్వామిపాదములను వ్రాలనతనిఁ
గుక్కుటమును మత్స్యకూర్మంబులను
బోలె
సంఘటన చూచెదలచె నాత్మవినుఁడు.

ఈ రెండుగ్రంథములందును, తత్వాపి తీవర్యాత్ర
యందు విశేషముగను తత్త్వరహస్యములును ఉపాస
వారహస్యములును, పెక్కులు నూచింపబడియున్నవి.
ఆమె వ్రాసినవిషయములలో గ్రంథపరిచితములును
స్వానుభవములునునగు వానికంటె ప్రత్యక్షగురూప
దేశసిద్ధములును మొదలుగగలవు. తీవర్యాత్రయందు
మూడుమూఠలు (౧-౧౨౬, ౧-౨౬౬, ౩-౨౬౯)
ఈక్రిందిపద్యమును పొందుపరచియున్నది—

దుర్జయమగు దృశ్యమును వి
సరింపక బోధఁజేసె సారథిగాఁదా
నర్జనునకు శ్రీకృష్ణుఁడు
మార్జాలము తామ్రమట్ల మఱచినభం
గి.

ఈ కవయిత్రిమతమున నీమార్జాలకావ్యన్యాయము
వికాగ్ర్యసిద్ధికొక సాధన ప్రక్రియగ నున్నది.

ఇంగ్లీషుల మిస్టిసిజం (Mysticism) పారెలి
(Parable) అను రీతులుగల రచనలు ఈ రెండుగ్రంథ
ముల గలవు.

కుక్కుదిన్నవాడు గురులింగజంగంబు
పందిదిన్నవాడు పరమయోగి

యను జేమనపద్యరూ రెండువిధములకు నుదాహ
రణముగ నున్నది. మిస్టిసిజం అనగా గూఢార్థము,
అంతరార్థము, పారెలి అన్యాయదేశమువంటి రూప
కప్రక్రియగలది.

తీవర్యాత్ర ౩-౪౦౬ న నీక్రింది పద్యమున్నది.

చెట్టుక్రిందపక్షి జీవుండు పైనున్న
పక్షి నాత్మజూడఁ బైకి నెగురఁ
దధ్యమాత్మయొకఁడు తాను నీడయటం
చుఁ

చెల్లు జీవయాత్ర కల్పనగము.

ఈపద్యమునందు మిస్టిసిజమున్న పారెలి ప్రకృ
తియను గలవు. దీనియర్థ తాత్పర్యబోధమునకై జీవ
యాత్రాముఖపటమున నొక చిత్రమువు గలదు. ఈ
పద్యమునందలి బహిరంతరభావములన్ని బావ జిత్రిత
ములై యున్నవి.

తీవర్యాత్ర ౩-౨౩౬.

యిల్లదై కిచ్చితివి నీ
యిల్లాలా పరుగులిడును హితమతి నీవీ
యిల్లాలి యింటియయ్యను
నెల్లప్పుడు గొల్వశాంతి హెచ్చును
విప్రా.

నీనిభావమేమి ?

ఈ కవయిత్రి మతాభినివేశ మెట్టిదని నిర్ణయిం
చుటకీ రెండుగ్రంథములును కొంతవరకు సాయము
కాగలవు. జన్మయు పరిసరములును విష్ణు పారమ్య
ప్రవణములయినను పాపండ్లప్రాయముగు వీరవైష్ణవ
మీ మెయిం దగపడదు. వీరవైష్ణవము దురూహ్యము.
పంచాయతన విభావ మీమె కొన్నివదని తోచు
చున్నది. శివ, రామ, కృష్ణాదుల నామరూపములచే
స్మరించినను వీరిలో నవ్యోన్యపారమ్య విచారప్రచార
ములు ఈమె కేమాత్ర మభిమతములును సమ్మతము
లును గావు. అంతియగాక వారీయం దభేదమును
అనుభవించినది.

రాముండని కృష్ణుండని. [లక
నీమహిమలు తెలియలేము నీనామము

గామింతురు వేర్వేరుగ

రామా శివరామకృష్ణ రామారామా

శీవయాత్ర ౨-౧౮౦.

మీకియపురకు భేదము

లేకుండట దెలుప నిట్టిలిలుచేయ

మీకేతగు శివరామా.....

౨-౧౮౧

శీవయాత్ర ౩-౧౮౧-౨౮౨ లందు శ్రీశారదాం
బాస్తుతిగలదు.

తత్త్వసిద్ధాంతమున నీమె కాంకరాద్యైత పక్ష
పాతియని కెప్పునగును.

శీవయాత్ర ౧-౧౬౦ యందీమె యొక రామదాసును
ప్రశసించియున్నది. ఈతడు తానిమె రామదాసో
శివాజి ఛత్రపతి రామదాసో నిర్ణయింపవలనులేకున్నది.

పతిభక్తి నీమె యొక్క వగ ప్రస్తుతించియున్నది.—

శారద:—నీవుమాత్రము నీభర్తయొక్క మనస్సు
గనిపెట్టి నుభవకుము.

సుమిత్ర:—మీకటాక్షంబున నావిధుండును నా
కనుకూలుండే (హంసవిజయము 5-2)

ఈ సాధకురాలు అన్నిటను ప్రాతలనేయభిమానిం
పక సంస్కరణములకును అవకాశము కలిగించినది.
శీవయాత్ర (౧-౨౬౩) యందు నిరంజనుడు (శీవుడు)
ఆతని వర్మమిత్రుడును భావిప్రధాన సచివుడుమనగు
అన్నంభట్టును జరిగించు సంభాషణలో నిరంజనవాక్య
మిటులున్నది:—

అచిరకాలంబునను రాజునాడు నింత

లోన నీవును లోకంబులోని వింత

లరసి వచ్చితివా మనమిరువురమును

సంస్కరింపగవచ్చును సంఘమెల్ల ||

అట్లని కొత్తలనన్నిటి నీమె యాహుతింపలేదు.

శీవయాత్ర ౨-౨౦౦.

తలగొరుగుట జలజాక్షుల

విడిపించుట భావ్యశాంతివిధియునిషేధం

బులు లేమియు బుధదూషణ

ములు చిత్రముము క్తబంధములు కలి

నారా!

ఈ పద్యభావము పూర్తిగ నామెగారివలన చెలి
యవలసినది. “తలగొరుగుట” క్రాపుచేయుటయా
(Cropping hair) లేక “జలజాక్షుల” అను విశేష్య
పదమునకు సింహావలాకనముగ “తలగొరుగుట”
తోను “విడిపించుట”తోను అన్వయము చేయదగునా.
వైధవ్యవిషయమున స్త్రీలకు మాండ్యమొక మహా
క్రూరసంస్కారమని భావము కలిగియుండును.

ఈ పద్యమునందలి “ముక్తబంధములు” ముక్త
పదగ్రస్తాదులు బంధకవిత్వములు లోనగుకవిత్వవిషయ
కములా లేక స్త్రీపురుషు లొకరినొకరు విడనాడి
దిరుగ కలియుటయా. ఇందలిమాత్ర ప్రసంగమున్న
వశ్యవచస్కురాలగు నీకవిత్వజ్ఞ మించుగాక. అద
ప్రాసమిందొక ఛందోవిశేషముగూడ గన్పడుచున్నది.

(మారుమనువులయొక్కయు విదాకులయొక్కయు
ప్రచారమీమె గ్రంథముల వగపడదు. ఈ విషయ
ప్రసంగమచింతిత రమణీయుగ సుత్సర్దింపవలెను.)

నా కాయాత్ర, విదేశ ఖండాంతరగమనములు,
విమానయానము ఇత్యాదులీమె కనభీమతములుగావు.
ఇందులకు సాక్ష్యము కావలసియున్న హంసవిజయ
మునందలి యన్నంభట్టును లలితాకుమారియు జాలి
యుందురు.

ఇక స్త్రీలు విద్యాధికురాండ్రగు విషయమున యీ
కవయిత్రనిజతార్కాణములుండ హంసవిజయమున
ఎం. ఏ. (M.A.) పరీక్షోత్తీర్ణురాలగు మిస్. లలితా
కుమారి యొకతెయున్నది. ఆమె సంభాషణ మీ
నాటకమున నింగిలిషుననే వెల్లడియున్నది. వైద్యవ్య

మూలసూత్రము మాత్రము ఆర్యవిద్యాభిమానమును వేదకాస్త్రప్రామాణ్యమును చులకన జేయలేదు. దేవగురుభక్తి ప్రపంతులు ప్రతిపత్తియందును ప్రతిభ్యనించుచున్నవి. ఈమె పగాకాష్టయాత్మ సాక్షాత్కారమేయును ఆత్మసాక్షాత్కారమునను, స్వస్వరూపావస్థావోపలబ్ధియు, అంతశ్చక్షుష్కృష్టియు, అమనస్కానుభూతియు నీమెకు కడుంగడు ఉత్సాహప్రదములుగ గన్పడుచున్నవి.

ఇట్లు మహోదారగంభీరపథముల విహరించునీ మహాయోగినీ కవయిత్రియదమన దండిగను నూటిగను నాటునట్లు పరియాచకమును జేయగలదు. జీవయాత్ర ౧-౨౦౯ యందు మగవారిచదువు నిట్లు యెగతాళిబట్టించి కించిత్పరితాపమును గూడ జూపినది.

చదివినాడుగాని సంకయమాపోడు
చదువజదువఁ దెలివినన్నగిల్లె
బిదపజూడ వీడు మొదటినిబోలుగా
గుణముకుదుర దేమి కొట్టుకొందు.

అమె పుణ్యాన నీ చతుష్పాత్తు నింతటివో వదలి నది. లేనియెడల 'చదువుకంటె మేలు చాకితనము' యని పంచపాదంతేసి ఈయాటవెలదిచే నాడించి యుండును.

ఇదిజాలక హంసవిజయమున నింకొకచో (3-3) 'నల్లచీరఁ గట్టువారెల్ల నాపెండ్లారె యనుకొనెనట నీవంటివాడొకడు' అని డామాడోలిగానిచే నిరంజను సెక్కిసక్కిములాడింపజేసినది.

ఈకాలపు శిశువిద్యాపద్ధతుల దలి వస్తుపాఠముల (Object Lessons) గూర్చి యొక్కింతస్మయపూర్వకమగు చర్చ హంసవిజయమున (౨-౨) గలదు.

'బూడిదగుమ్మడికాయ పొట్టలానడ్డముగ గరిటెఁ గ్రచ్చిన 'ఈ' యగును.'

'చెవులబూరెలమాఁకుడు చెవులలో గరిటె దూర్చిన 'అ' యగును.'

'ఒకపీపా, రెండుచేటలు, నొకనోకలి, నాలుగు కొయ్యోళ్లు ఒకచీపురికట్ట, పెట్టి యేమగుపాఠమును జెప్పవలెను.'

ఇంతట నిలువక 'ఇంకనిట్టి వజ్రకముకలపు' అని తాలాతోలి డామాడోలిగాని నోటబలికించినది.

పండితంచున్మల, హంసవిజయ మొక్కడ (I. 1) చురుగతాకనాడినది. 'ఇట్టివారు బెజ్జము - రంధ్రము నను రెండుకబ్బముల జేర్చి బెండ్రమందురు. కుటుంబమును సంసారమును జేర్చి కుటుంబరమందురు.

ఈ కవయిత్రిజేయగల భాషావిశోదముల కింకొక యుదాహరణయు జూపనగును. హంసవిజయమున (౫-3) నిరంజనుకును యాతనిదేవియు తరిగొండ వెంగమాంబగారి యోగమహిమంగూర్చి ముచ్చటించు కొనుచుండగ డామాడోలిగాడువిని స్వగతమున 'నేనిన్ని దేశములు చూచినచ్చితిని. అందరు బాగుగఁ దెనుగుమీటివారు' అనుకొనును. అంతట 'తెనుగు మీటివారు' అన్నమాట ఆరేవికె విచిత్రముగదోచి 'పరిశోధకు లీ తెనుగుమీటి కబ్బమునకొ వ్యర్థపైర్తి నేమని నిర్ణయించినో' యని భ్రాంతుడగును.

హంసవిజయమునందలి యేవయంకపు రెండవ రంగమున 'జాతిభేదవిమర్శ (Caste Distinction) దీర్ఘముగను నిపుణముగను జేయబడియున్నది.

"చక్కెరయొకటియై చిలుకగా, పండుగా, లేలుగా, వేలువేలు నామరూపములతో నున్నటులాక్క బ్రహ్మాండె పెక్కురూపముల నీవిశ్వమునఁ గానవచ్చును."

* * * *

"ద్వితీయాదైవభయం భవతి. రెండవవానివలన భయభేదములు కలుగును. అదైవతానుభూతినిఁ బ్రతిపాదించు మంత్రముయొక్క సంతకముననమే భేద

భయపరిత్రాణ మొనర్చును" అని కారద తీర్మానించినది.

లలితాకుమారి M.A. గారికిని బాతిగతభేద మేమాత్రమును సరిపడదు. ఉదాహృతాంశముననే ఈక్రింది సంభాషణ గలదు.

‘లలిత—My God! What shall I do to solve the problem of difference.

సుమిత్ర—తల్లీ ఈ భేదదృష్టిపోయి సమరస మేర్పడుటకు నే నేమిచేయుదును?

కారద—You die. With you the difference dies.

సుమిత్ర—నేను చచ్చినయెడల నాతోభేదము నశించుననెదరా.

లలిత—How can I die?

సుమిత్ర—నే నెట్లు చావగలను? (స్వగతము) నే నడుగుబోవుమాట నీమెయు నడిగిడినది, దీని కేమి సమాధానముండును.

కారద—If you cannot die we are here to kill you; rather the Ego in you. *

జీవయాత్రాహంసవిజయములందు పలుమారు గోచరించు మహావ్యక్తి “కారద” ఈ కవయిత్రి ప్రతిబింబముగనుండునా యను శంక కవకాశము గలదు. ఆయైసందర్భములనుబట్టి పాఠకులు ఈసందేహ నివారణ మొనర్చుకొనగలరు. కృష్ణభూషణముగారను వ్యవహారనామమున నెలసి “శ్రీ ఆమృతానంద నాథులు” అని దీక్షానామధేయమున ప్రసిద్ధులయిన మహామూర్తు లీమె కాధ్యాత్మికగురువులు. వీరు ఆంధ్రులు. వీరు తిరుపతిలో నెలకొల్పిన త్రిలింగ మహావిద్యాపీఠమున నీయమ యొక సాధుమరాలని

తెలియుచున్నది. ఈ రెండు గ్రంథముల దరచుగ దెల్పబడియుండు తత్త్వవిషయములును సంప్రదాయములును అనుభవములును ఈ మహాగురుముఖ విషయ చామృత బిందువులగనున్నవి. జీవయాత్ర పీఠ పవిత్ర స్మరణతో ప్రారంభమగుచున్నది.

జీవయాత్ర మూ డుల్లాసములుగ విభక్తమై యున్నది. ప్రాయశఃముగ గ్రంథమంతయు కందపద్య మయ్యున్నది. ఈ కందచవి తొలికావ్యమగు రంగశతకముననే జాపబడినది.

“అందములగు కందంబుల

బొందుగ మీపాదములను బూజించెద”నని శ్రీ రంగనాయకస్వామిని వేడియున్నది. అటులని యితిరవృత్తాదుల వర్ణించినదిగాదు. తిక్కయజ్ఞవల్కల నీమె పద్యరచనయందు సవ్యసాచి యనదగును. ఇదంతయు గాక 1878 పద్యములచే నలరుచుండు ఈ జీవయాత్ర నిర్వచనమైయున్నది.

హంసవిజయమున కీమెయే గ్రంథాంతగద్యమున “మహావిద్యానాటకము” అని సార్థకనామకరణము జేసియున్నది. ఈ రెండు గ్రంథముల దగులుచుండు నిరంజనుడే (జీవుడే) శ్రీ పరమహంస మహాగురు కటాక్షమున “యోగసిద్ధబలంబున గామరూపుడై హంసగవచ్చి” మరల నిరంజనుడైనటుల దెల్పబడి యున్నది. అందుచే నీ నాటకమునకు “హంసవిజయము” అను పేరుపెట్టి ఈమె అధ్యాత్మికాది భౌతికముల సమన్వయము జేసినది.

హంసవిజయమునందలి శ్రీ పురుషు లందరు సద్గురు కటాక్షమును కారదాప్రసాదమును బొంది ముక్తులయిరి. ఒక్క డామాడోలికాశ్రీమాత్రము నిత్య నారకిగా నిలిచియున్నటులున్నది. ఈరచు పండితు

* టీక : నీవు-నేను, నీది-నాది అను భేదము నశింపవలయునని ఈ సంభాషణయందలి ‘నేను’ You ‘నీవు’ ఇత్యాదిపదముల తాత్పర్యము. ఈ భావమే జీవయాత్ర ౧-౨౯౪లో స్ఫుటముగ మూర్తిమంతమై యున్నది. “నేనున్నది నున్న నీవు నేనని కన్నకా.”

దును జ్ఞానియు కావచ్చునుగాని ఈ దోషాన్వేషణము పీడిపోయి గుణపరామర్శ కడవరకును నలవడినట్లుగపడదు. నాటకమధ్యమున బ్రవేశించిన రామ రెడ్డియు కృతార్థుడై కడలేరున్నది.

తెలుగరి నీమె నిజజన్మస్థానముగ నభిమానించినది. జీవయాత్రయందును హంసవిజయమునందును ఈ మండలములోని మహాపవిత్ర శైవక్షేత్రమును సోమ శిలను తత్పరిసరముల బ్రవహించు పినాకినీ మహాపదిని పలుమారు స్మరించినది.

1925 సంవత్సర మధ్యభాగమున చెన్నపురియందు జీవయాత్ర వెలువడినది. ఆపుడచట కవిపండిత మహాసభ యొకటి జరిగి ఈమెకు గొప్ప సన్మానమును జీవయాత్రనుగూర్చి గొప్ప ప్రశంసయు జరిగినవి. ఆ మహాసభాముఖముననే నీమెకు “కవిలిక” విరుద మోసంగబడిన ఆ మహాసభాసందర్భమున మహాపండితు లొకరు పరమాశ్చర్యభరితులయి “నిస్ససార సరస్వతి” యని నీమెను ప్రస్తుతించిరి. ఆ పండితులు హంసవిజయమును జూచియుండిన “నిస్ససారమహావిద్యా” యని యుద్ఘోషించియుండురు.

తొలిత భారతీలో 1984—35 సంవత్సరములలో ప్రకాశమై హంసవిజయము ఈవల దేశోద్ధారక నాగేశ్వరరావుగారి ఆంధ్రపత్రికాముద్రాయంత్రమున గ్రంథరూపమున ముద్రితమై ఆంధ్రగీర్వాణాధ్యక్షక భాషాపారంగతులును విద్యత్సహితవీర్యులును ప్రాధికాన్యనాటకర్రలును జయపురసంస్థానాధీశ్వరులునుగను శ్రీశ్రీశ్రీ విక్రమదేవవర్మ మహారాజాగారి యభినందనపురస్కరముగ భాసించుచున్నది.

ఈ రెండు గ్రంథములకును ఈ కవయిత్రియే వ్యాఖ్యానము వ్రాసిన బాగుండును. కొన్ని తత్త్వరహస్యములు సుశేతములు గురూపదేశములపై నాధారపడియుండు స్వానుభవవిషయములు ఇతరుల మాహాత్మ్యములగ నుండగలవు. జీవయాత్రయొక్క

నిగూఢస్థితి నుద్దేశించి కవయిత్రియే గ్రంథాంశముల గూర్చి యొక సీతక వ్రాసియున్నది. అదిలేకున్న ఈ ప్రబోధారణ్యమున దిక్కుతెలియక పాఠకులు చిక్కుపడుదురు. ఈ గ్రంథముల యాఖ్యానికాభాగ మతిస్వేల్పము. పాఠకుడు తలస్ఫుర్పగ విషయము తెలిసికొనుట సులభము కాదు. కావున వ్యాఖ్యానము లపేక్షితములగుచున్నవి.

ఈమె తెలుగున తెల్లో సంస్కృతమునను నటులే యనాయాసముగ నానావిధశ్లోకముల గీతముల వ్రాయగలదు. జీవయాత్రయందును హంసవిజయమునందును నివియెన్నియైనవలవు. ఈమె “ఉభయభాషాకవితా భాషాలంకృత” యైనటుల గద్యవలనను దెలియుచున్నది. కవితాచమత్కృతి దీపింప నొక్కొకమారు ఒక్కతెలుగు ప్రత్యయమైన లేకుండ పూర్ణముగ సంస్కృత తిజ్ఞత సుబితములనే వ్రాసి ఒక కందముగనో యొక వృత్తముగనో ప్రస్తరించుచున్నది. ఉదాహరణము :—

క॥ లోకానపి సకలాన

స్తోకానందా౯ కురువ్యసుజానా

స్వీకృతృభక్తా౯ యుక్తా౯ [సస్మా౯

శ్రీకర శాంతించదేహి శివకై వల్యం॥

సంస్కృత శందస్సున దీని వార్యావృత్తముగ గణింతురు కాబోలు.

జీవయాత్రా హంసవిజయములకు సహిత్యమై అయిదు వీలపద్యముల నలంకృతముగ ‘శైలి’ యను గ్రంథము నీమె రచించినటుల దెలియుచున్నది. అది యింకను బ్రకటింపబడినటుల లేదు. పేరునుబట్టి యూహించినదియు నైతికాధ్యాత్మికవిషయముల నలరి యుండుననియు తోచుచున్నది. ఇందెవ్వయో గొప్ప శిలములు బోధింపబడియుండును. లేక భాషాశైలి యనియా? లేక శిలాసంబంధమా?

1927 సంవత్సరమున సీమే పద్యముక్తావళిని రచించినది. ఆఫ్టికానకాకుంఠలము 1928 నందు తెలిగింపబడినది. కాకుంఠలమును మేఘసందేశమును తెలిగించుట ఇప్పుటి తెలుగుకవులకొక స్ఫూర్తావహమైనట్లున్నది. మేఘసందేశము ఈమె భావప్రపంచముననున్న యుండదగును. కాకుంఠలము మనోహరముగ నున్నది. ఇదివర కనేకములున్నను, ఈ యాంధ్రకరణమును కాకుంఠలఃపూర్ణబోధమువకు కావలసియేయున్నది:—

శుశ్రూషన్వగురూఁ కురుప్రియసఖీ
వృత్తం సపత్నీజనే
భర్త్యుర్వి ప్రకృతాపిరోషణ తయామాస్మ
ప్రతీపంగమః
భూయిష్టం భవదక్షణాపరిజనే భాగ్యే
వ్యనుత్సేకినీ
యాన్త్యేనం గృహిణీపదం యవతయో
వామాః కులస్యాధయః॥

ఈమెగారి తెలుగు—

గురుశ్రూషయోనర్పుమా సవతులఁ
గొమ్మాసఖీవృత్తితో
వరుడే భంగమొనర్చెనే నలుకమార్చ
ల్కన్నదే మానుమా
పరివారంబు గడుంగృహంగనుము సంప
ద్ధర్మమునీవిడు తా
ల్తురు రామల్ గృహిణీపదంబిటు పెరల్
చూడఁ గులాధుల్ గదా॥

అంకము 6 :— మూలము—

ఉచ్చేత్తుం ప్రభవతి యన్నసప్తసప్తి
స్తన్నైశంతిమిర మపాకరోతిచంద్రః

కనకమ్మగారి తెలుగు:—

రాత్రిహరిహరింపని తిమిరంబు రాజు
సంహరించుట యల్లది సహజమకద॥

ఇందు కాలిదాసున కొదగని 'రాజు' మనోహరమగు శ్లేషచే పాదాంతేవానియై ప్రకృతికళోభము గలిగించినాడు.

అంకము 7 :—

వల్మీకాగ్రనిమగ్నమూర్తిరు రసా
సందప్తసర్వత్వచా
కంతే జీర్ణలతా ప్రతానవలయో
నాత్యర్థసంపీడితః
అంసవ్యాపి శకుంతలీడనిచింతం
బిభ్రజ్జటామండలం
యత్రస్థాణురివాచలో మునిగసా
వభ్యర్కబింబంసితః॥

తెలుగు:—

తనువందర్థముపుట్ట జూడగనహిత్య
గావ్యప్రమై పక్షముఁ
దనరఁ జీర్ణలతా ప్రతానవలయాత్యం
తార్దుడై కుత్తుకఁ
వనశాకుంత కులాయపూరిత జటాభా
రంబు మూపంటగా
నిను లక్ష్మింపుచు స్థాణువట్లచల్లుడై
యెందుండునమ్మానితాఁ॥

ఇందు 'నిను లక్ష్మింపుచు' ననుటలో సీమే పదవిభాగభేదముచే సాంపగ్నశ్లేష మూహింపజేయుచున్నది:

(1) మూపు-అంటఁ-కాఁ-ఇను (నూర్పుని) లక్ష్మింపుచు

(2) మూపు-అంటఁ-కాఁ-నిను (శకుంతలను పరిత్యజించిన దువ్యంతుడవగు నిన్ను) ఈ పదవిభాగ

ద్వయము సమంజసమగునేని ఈ తెలుగుపద్యము కాలిదాసోక్తి మెరుగుపెట్టుచున్నది.

1931 లో నీమె 'రామాయణకథాసంగ్రహము' తప్పినది. ఇదియే వాల్మీకిమున ప్రథమస్కంధ. దీనినే బాలరామాయణమనుటయుగలదు. ఇదంతయు కంద ఘనమైయున్నది. ఒక్కట నీమెపేరును మోసుకెత్తి యున్నది.

ఈ చిన్న కావ్యమునందును గూఢ వాక్యములు కొన్నిగలవు:—

నీకథ నీకున్నీనై
నాకై పల్కితివి రామనారాయణయ
స్తాకానందంబగు నీ
రాకడపోకడలఁ దెలుపురా పరమేశ్వర॥

ఇందలి శైలి యిటులుండును:—

అనఘుఁడు రాముఁడునీతా
వనితందగగూడి మఱలఁబడసెను రా
జ్యంబును జగము బ్రహ్మప్రబ
య్యెను ముదముకొ దుష్టిపుష్టి నెంతయు
గనియె॥

పూర్వోదాహృతగ్రంథములును అయిదువేలపద్య ముల శైలియే గాక స్వగురూపదేశముల శేర్పి గూర్చి 'అమృతానంద బోధామృతసారము' 'ఆనంద సార'మనియు రెండుగ్రంథములు రచించియున్నది. అవియు నచ్చువడలేదు. ఇవన్నియుగాక భారతి, గృహలక్ష్మి, త్రిలింగ, ఆంధ్రమేరాల్లు, హిందూ నుందరి, నువోధనీ పత్రికలకు అనేకవ్యాసములను పద్యావళులను వ్రాసియున్నది. ఇట్టి చిల్లరరచనలు సంగ్రహింపబడి గ్రంథరూపము వెలువడనున్నవి.

సెల్లూరులో బ్రచురింపబడు నువోధనిలో (1935) అంబాస్తవము (ఆరుపద్యములు) కన్యా

కుమారిప్రభావము (17 పద్యములు.) జీవప్రబోధము (పల్లడెండుపద్యములు) ప్రకటించియున్నది. అంబాస్తవమున స్వీయచరిత్రము నూత్నముగాగలదు. ఈమె భావయు, రచనయు నిర్దుష్టములుగానున్నవి. శేషా ర్థానుసారదృశాంతనియముల జక్కగ బాదించినది. ఈమె కవిత్వమున తప్ప గానరాదు, పదలాలిత్య సారస్యములుగలవు.

నిత్యవృత్తిలో నీమె మహాస్వేష్టికురాలు. ఉపాసకురాలు. పంచాయితీన పూజాపరాయణురాలు. తీర్థ యాత్రాదికముల బూర్తిచేసికొనినది. గురుదేవభక్తి గలది. తిరుపతిలో త్రిలింగసీతమును ప్రతిష్ఠించినది. ప్రతిదినమును గృహదేవతార్చనలో స్మార్తపంచాయితీన పూజావిధానమున సప్తసహస్రావర్తి పూజజరిగించుచున్నది. చెన్న పట్టణమందలి గోపాలపురములో కవి తిలకకుటీరమును, నిర్మించివారి స్వస్వద్విశ్రీయరాలై అధీతిబోధాచరణ ప్రచారణవీక్షా ప్రసక్తరాలయ యధాసంభవముగ నిరాడంబరముగ జీవయాత్రానుసంధానముచేయుచున్నది.

అంతరంగమున నాధ్యాత్మిక తత్వజ్ఞురాలయ్యను బాహ్యమున గవర్న మెంటుకారేజీలో ఉపాధ్యాయి యయ్యను సదాస్వబాత్మభివృద్ధికి ముందిడుకొని లోకసేవజేయుచున్నది. 1913 మేనెలలో కాకినాడలోజరిగిన మహిళాసభకీమె యధ్యక్షత్వము వహించి ఆపదవిని క్లాఫ్యుముగ నిర్వహించినది. అప్పటి కీమె పదునైదేండ్లు వయస్సుననుండినది. ఆసభయందీమె యనర్థముగ నుపవ్యసించి సభ నాకీర్వదించి ఆకుపుగ ప్రాధములగు పద్యముల జెప్పినది. సభవారందరు ఆశ్చర్యమగుచులైరి. 1917 లో సెల్లూరులోజరిగిన మహిళాసభ కీమె ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షురాలుగ నుండినది. ఆసందర్భమున నీమెయిచ్చిన సన్మానోపన్యాసము అమూల్యముగనున్నది. దీని తిరుగ ముద్రింపించుట శ్రీజనమునకు మహోపకారముగానుండును. గడచిన డిసెంబరునెల తే 8 దిని సెల్లూరియందుజరిగిన

మొల్లజయంతి ప్రయుక్తమగు మహాసభకథ్యక్షురాలుగ వరింపబడి సభను చక్కగా నిర్వహించి సభలో సన్మానమునొందిన శ్రీమతి చిలుకపాటి సీతాంబికాకి స్వర్ణకంకణము తోడుగుసందర్శమున ఆశువుగా నీక్రింది పద్యము జెప్పినది. —

గీ॥ పలుకుదొయ్యలి ముంజేలి చిలుకపాటి
సీతమాంబకు లక్ష్మీయిచ్చె వలయంబు
కరము మాటాడుటరుదు కంకణము

నిడునె

యత్త కోడలిదానిపై నాదరమున.

ఈ యాశుపద్యమున విచిత్రార్థస్మరణగలదు.

పలుకుదొయ్యలి=సరస్వతి దేవియొక్క

ముంజేతి చిలుకపాటి=ముంజేతి నలంకరించుచుండు

చిలుక పంటి

సీతమాంబు = చిలుకపాటియను యింటి పేరుగల

సీతమాంబకు

లక్ష్మీ=(1) లక్ష్మీ దేవి—(2) గృహాలక్ష్మీ పత్రిక

యిచ్చెవలయంబు=కంకణము నిచ్చినది.

కరము మాటాడుటరుదు = జేర్చిన మాటలపైన

చిలుక యూరిక మాటలాడుచుండునుగాని ప్రకృ

తపు బహుమానప్రాత్రునగు చిలుకపాటి సీతమాంబ విశే

షముగ మాటలాడదు. మాటలాడుటకంటె పద్యముల

వ్రాయుటయందు సమర్థురాలు అని భావము.

కంకణమునిడునె యత్త=అట్టికోడలికి అనగా పరస్ప

రము మాటలులేని కోడలికి ఆ త్త కంకణమును పెట్టునా!

లక్ష్మీసరస్వతుల కత్తకోడిలి వావిప్రసిద్ధము—అని

ఆశ్చర్యము. అత్తతో మాటాడనికోడలి యందును

అత్తగారికి దయయుండుటాశ్చర్యము. ఇందలి కంకణ

కబ్బమున క్లేష నూహించియుండును. కంకణము=

(1) వలయము (2) కంకణము: నీటిబొట్టు.

అత్తతో మాటలాడ నిచ్చుగింపనికోడలికి ఆత్త

నీటిచుక్కైన యిచ్చునాయని ధ్వనిగనుండును.

అయితే ఇచట ప్రత్యక్షముగ నిచ్చియున్నదే యన్న నది కోడలిపై దయ చేతగాదు. కోడలిదానిపై నాదరము=కోడలిదియగు చిలుకపై నగల ఆదరముచేత యిచ్చినది. అనగా చిలుకపాటి సీతాంబికాపై తనవగల ఆదరాతిశయమున నీ బహుమతి చేసినది యని భావముగనుండును. ఆశువుగజెప్పిన నీపద్యమున నింత మనోహరమగు భావము నిమిచ్చినది.

ఏపదవినున్నను ఏపనిలూరినను ఏంచనజేసినను ఈ మహిళాశిశోమణికి ముఖ్యగమ్యము శ్రీజనార్థ్యదయ ముగనే గనుపడుచున్నది. 'బాలను గవితావతురత బాల'నని జంకుతో వ్రాసిన రంగశతకము మొదలు భీమయాత్రా హంసవిజయంతము యీ ఆశయమే స్వగ్ధాక్షరముల భాసించుచున్నది.

భీమయాత్రలో సర్వతోభద్రవిజయము అను ప్రకరణమున (౨-౧౧౧) యందు నిరంజనుడు తనయర్థాంగలక్ష్మింగూర్చి బలికిన నూక్తము పరమప్రమాణ మగు చున్నది:—

కాంచిననిన్నై కాంచవలె; గారుణికత్వ

ముఁజూపి మేలుగాఁ

బెంచిన నీవబెంచవలె; భీతిజనింపంగ

శత్రుకోటులక

ద్రుంచిన నీవద్రుంచవలె; దోషముఁ

భూపింనునంబుల్లానముక

నించిన నీవనించవలె; నిశ్చలభక్తి ఘటించ

పగావలెక

సంచితమెల్లఁ ద్రుంచవలె శాంతియు

ముక్తియు నీవయీవలె॥

కలకత్తాలో ప్రకటింపబడుచుండు (Heritage of India (భారతప్రత్యకము) అను గ్రంథప్రకాశికలో చాదాపు పదేంద్రుని Poems by Women (భారత

(శ్రీ) కవచములు) అను నొక గ్రంథము తెలుపడినది. వేదకాలము మొదలు యిప్పుటికివరకు వైదిక సంస్కృతములో పాఠీలో, లోక్య సంస్కృతమున, అగవమున కన్నడమున, మళయాళమున, మహారాష్ట్రమున, బెంగాలి, హిందీ, గుజరాతీ, కాశ్మీరి, ఉర్దూ, పార్షి, ఇంగ్లీషు లోనగు భాషలలోన కవచము చేసిన శ్రీలక్ష్మీ పుష్పవి. తెలుగున కొక్కరితమేయి లేదు. తరువాత ఒకటి రెండేండ్లకు ఆ ప్రణాళిక నేరితే పండిపెద్దలచే చయ్యి యం.ఏ., యం.ఎల్., రాజామృతి ప్రగడ భుజంగరావుపంతులు బి.వి. గాంగే ఆంధ్రవాఙ్మయముపై నొక గ్రంథము వ్రాయించిరి. తెలుగు శ్రీకవులు పదిమందినిమాత్రమే వారు పేర్కొనిరి.

(1) కృష్ణమృత్యు—భారతరచనయందు నన్నయ భట్టనకు దొడైన నారాయణభట్టు కూతురట. ఈమె గ్రంథములెవ్వయు లభింపలేదు.

(2) రంగనాథరామాయణ కవిత్వమున నొక దగు కొనబుద్ధరాజుకూతురు. ఈమెపేరు తెలియ లేదు. గ్రంథములును తెలియలేదు. అయ్యలరాజు రామభద్రుని సకలకథాసారసంగ్రహమున నీమె పద్యములు కొన్నిగలవట.

(3) మొల్ల—రామాయణకర్త.

(4) కృష్ణ దేవరాయలకుమారిక మోహనాంగి—ఈమె చెప్పనట్లు ప్రతీతిగల మరీది పరిణయము లభింపలేదు.

(5) ముద్దులశని—రాధికాస్వాంతన కవయిత్రి.

(6) మధుద్రమృత్యుగారు. (18 వ శతాబ్దము) కేశవ శతకము—కొన్ని దండకములు.

(7) తరికొండ వెంగమ్మగారు — వెంకటాచల మహాత్మ్యము—రాజయోగసారము.

(8) బండిపాపమ్మ (19 వ శతాబ్దము) మీనాక్షి శతకము.

(9) రత్నాంబ (డిల్లీ) వెంకటరమణశతకము.

(10) శ్రీరాణి చెల్లాయమ్మగారు — పార్థసారథి శతకము.

ఈ వాఙ్మయచరిత్రము ప్రకటింపబడినప్పటికీ గుండు ఆచ్యమాంబ బండారు ఆచ్యమాంబ లోన గువాయ తెలుగుదేశమున ప్రసిద్ధి కవయిత్రులుండిరి. వీరిపేళ్ల గ్రంథమున లేవు. ఇది యటుండగ—ఆప్పటికే ప్రస్తుత కవకమ్మగారి 'జీవయాత్ర' ప్రకటితమై కవిపండిత సన్మానమును పొందినది. ఆమె పేరుగాని ఈ గ్రంథము పేరుగాని ఆచార్యయందు దగులలేదు. ఆంధ్రభాషానామ మిటులున్నది. ఆంధ్రయూనివర్సిటీ వారునీ పరిశోధన బూనినటులలేదు.

మన కవకమ్మగారికి కవచశక్తి లిఖితపత్రికప్రాయ ముగనున్నది. (తైళవాఙ్మయము). ఇంగ్లీషువారు పోపును (Pope) గురించి "He lisped in numbers" అనగ వారని బాలభాషమె గణబద్ధమైయుండిన దందురు. ఈమెయు నట్టిదిగనున్నది. ఈమె కవిత్వ భోరణి ఇంగ్లీషున ప్రానింగు, క్రిస్టినా రోసెట్టిగార్ల కవిత్వమువలె గూఢము అంతఃకరణ ప్రవృత్తముగ నున్నది. దేశ సేవకురాలు పోజినీదేవియు ఇంగ్లీషున మనోహరమగు కవిత్వముచేసిన ప్రసిద్ధురాలు. కవకమ్మగారి కవిత్వమును అటులే కమ్మగనుండును. ఈమె కిప్పుడు నలువదిమూడేండ్లు. ఇప్పటికి పదేండ్లుముందు గనే ఈమె సంస్కృతాంధ్రములందును ఇంగ్లీషునందును గొప్పపాండిత్యము సంపాదించి పండితవృత్తినంది స్వబాతి స్వదేశభాషానామముల వెలయుచుండుట ఆంధ్రప్రదేశమున కెంతయు యుత్కృష్టావహముగ నుండగలదు.

చదువనగా శ్రీహృదయము
చదువుట వేరొందుగాదు చదువల దానికే
ముదితల కృపలేకుండిన
విదితంబగుటెల్లు బ్రహ్మవేత్తలకై నక॥
(జీవయాత్ర ౧-౩౬౪)

ప్రథమపాదమునందలి 'శ్రీ' స్థానమున 'శ్రీ'

యన్న బాగుండదా?

పద్మ నా బాల్య స్నేహితురాలు. చిన్న తనమండే తలిదండ్రులు గతించారు. సోదరుని పోషణలో ఉండి విద్యనేరుస్తోంది. మేమిరువురం చిన్నప్పటినుండి ఒక్కేక్లాసులో చదువుతుండేవాళ్లం. మాయిల్లూ వారిల్లూ సమీపంలోనే ఉన్నవి. మేమిరువురం ప్రియ స్నేహితులంకూడాను.

పద్మ చాల చురుకైనపిల్ల. ఎప్పుడూ యింట్లో చదివినట్లు కనపడేదికాదు. కాని క్లాసులోనమాత్రం ఫస్టుమార్కు దాని సొమ్మే. పద్మతో ఆడుకునే వాళ్లెవరూ లేరు వారింట్లో. మాయింట్లో నాతోనూ మా అన్నయ్య భాస్కరాపుతోనూ ఆడుకుంటుండేది. మహాకొంటేపిల్ల. ఎప్పుడూ చిన్నచిన్న కొట్లాటలు కావాలి. నాతో అట్టే కొట్లాడేదికాదు కాని మా అన్నయ్యతో కలహాలు. ఆయన చదువుకుంటుంటే పుస్తకాలు చిందరవందరచేయడం. లాక్కోవెళ్లడం. ఆయన పద్మ వెంటడి పరుగెత్తడం. పట్టుకోని పుస్తకాలు లాక్కోగానే పద్మకు తుద్రుసకోపం వచ్చేది. తిర్లి నేను బ్రతిమిలాడడం. అప్పుడప్పుడన్నయ్యగూడా క్షమాపణ కోరుకునేవాడు. హాసస్మృతియైన పద్మ కొంప చూడలేకపోయేవాడన్నయ్య. మహా అభిమానంకూడా అన్నయ్యకు పద్మంటే. వీడ్చరి కలహాలు, క్షమాప

ణలుచూచి వినోదించేదాన్ని నేను.

పద్మ స్నేహంవల్లనే మాబాల్యం మహానందంగా గడించింది. మాఅన్నయ్య యింగ్లండు వెళ్లాడు బ్యారిస్టరీకి. అప్పటినుండి పద్మా నేనూ దినమంతా కలిసే ఉండేవాళ్లం ఎవ్వడో రాత్రివేళలతప్ప. దోషరహితమై బాల్యదశ ఎలాంటివారికైన ఆనందమయమే సనుకుంటాను. ఆనిశ్చింత, ఆనిర్మలహృదయావస్థ ఆయాటలు, ఆపాటలు జ్ఞప్తికివస్తే యీ నా గార్లస్థ సుఖాతిశయాలనుకూడా మరచిపోతాను. ఆభావముల్లో మునిగిపోయి నిర్మలానందం అనుభవిస్తాను.

పద్మకు పదునాలుగేండ్లొచ్చినయి. నాకో పదిహేనుంటయేమో. మేమిరువురం స్కూల్ పైనల్ చదువుతున్నాం. వయస్సొచ్చిన కొలదీ పద్మకు పురుషులపైని ద్వేషమెక్కువౌతోంది. ఎప్పుడూ నాతో పురుషులదుండగముల గూర్చియే మాట్లాడుతుండేది. నేను విసుక్కునేదాన్ని. ఇక తనభావనంచయాన్ని సహాధ్యాయులకు వెలిబుచ్చడం మొదలెట్టింది సమయం దొర్కినప్పుడల్లా. పద్మ తెలివైనదను నభిమానంవల్ల మనస్సులో ఉన్న ఎవరూ ఎదురు మాట్లాడేవారుకారు. ఆపని కెప్పుడన్నా నేనే సాహసించేదాన్ని. స్త్రీ పురుషులొండొరు లొకరికొక యొకరు స్పష్టించబడ్డారని వీరియనురాగపూ

రిత జీవితమే సృష్టిసిద్ధికి హేతుభూతమని నాయభిప్రాయం. యీమాటలు పద్మ కే మాత్రం గిట్టవు.

పద్మమాటల్లో సత్యంలేకపోలేదు. గాని పురుషుల సన్మార్గులగా చేయడానికి పద్మ యవలంబింపవలెననే మార్గం బాగలేదు. అది దుస్సరంకూడా! యిక పురుషుని సరియైన మార్గంలో నడిపించేది స్త్రీయే. స్త్రీయందొక దివ్యమైన శక్తి నిగూఢమైఉంది. పురుషుని లోబరచుకోగలదు. తన చేతిబొమ్మనుచేసి యాడించగలదు. కాని యిలాంటి దివ్యతరళ శక్తిని కొందరు యువతులు దుర్వినియోగపరుస్తారు. పురుషుని పెక్కువిధముల చీకాకుపెడతారు. వారి దాంపత్యం నరకస్వరూప మాతుండవస్తును. యిక కొందరు తరుణులు దాన్ని కనుగొనలేరు. పురుషునికి పూర్తిగా లోబడతారు. అతన్నే మార్గమందును నిరోధించరు. అలా చేయడం పతివ్రతాత్వమునకు భంగకరమనుకుంటారు. కాబట్టి యీ రెండు మార్గాలు బాగలేవు. భగవంతుడు ప్రసాదించిన దివ్య శక్తిని స్త్రీలు సద్వినియోగపరచాలి.

౨

పద్మ స్కూల్ ఫ్రైన్ లో మొదటిదిగా ఉత్తీర్ణురాలైంది. నేనో రెండవదానిగా ప్యాసయాను. ఆ యెండకాలం సెలవుల్లోనే నావివాహమనుకుంటున్నాను. మా వాండ్లు పురాతనపద్ధతి కాకుండా వధూవరు లాండారులం తామేవరించుకునే ఏర్పాటు చేశారు మానాన్న. వరుడు యల్.యల్. బి. ప్యాసై వరంగల్లో ప్రాక్టీసు మొద

లెట్టాడు. గొప్ప కుటుంబంవారే. యిరువై అయిదువత్సరాలవయస్సు, చామనచాయ. ఎలాగైతేనేం మేమిర్వురం చూచుకున్నాం. ప్రేమబద్ధులైన దంపతుల సౌఖ్యానికంత ముండదు. వారి నేలాంటి యిక్కట్టులైనను దారిద్ర్యమైనను బాధించనేరదు. నిర్మలమై దేవతాస్వరూపమైన ప్రేమే వారికి సర్వస్వము. మానవ నిర్మితములైన భర్త్య హర్యాదులలోపము పాటించరు. ప్రకృతి స్వరూపములైన తరుచ్ఛాయలయందైన నిశ్చింతతో కాలముబుత్తురు. ప్రాపంచిక గండ్రగోళాలనుండి విముక్తులై దివ్యానందమును పొందగలరు. ఆహా! ప్రేమయందెంతటి మోహాత్మ్యమున్నది? దానివలన ఎట్టి మహా తరళ శక్తి నైనను బంధింపవచ్చును. సర్వశక్తి సమన్వితమైన సర్వేశ్వరుని గూడ ప్రేమచే బంధితునిచేయవచ్చును. అట్టి పవిత్రప్రేమ నాప్రభువు నాకొసంగినాడు.

నావీవాహప్రయత్నములు చూచి పద్మకు విచారం కలిగింది. నేనేదో గొప్ప విపత్తులో పడిపోతున్నానని. ఒకనాటిరాత్రి వేసవి కాలపు వెన్నెలలో పడుకున్నాం! కాని యిర్వురమూ దాని సౌఖ్యమనుభవించడం లేదు. పద్మ చిన్నబోయిన ముఖంతో అంటోంది.

“అక్కా నీవు విద్యావతివి. తెల్సిన దానవు. పురుషుల దౌర్జన్యాలను చూస్తున్నావు. వింటున్నావు. చదువుతున్నావు. నీకే పిచ్చి యెందుకు పుట్టింది చెప్పు. మీనాన్న గాని మీఅమ్మగాని నిన్ను నిర్బంధపెట్టు

సేనారా? నీయింద్రియోద్బోధితమా? చూడు లలితా! వెనుక నీవతనికి పంటకత్తెవో దాసివో అయికాలంబుచ్చాలి. నిన్ను మహా నీచముగా జూచుచుండును. సోదరీ! నీవవ లంబింపబోవు మార్గము మిక్కిలి కంటక పూరితము. పురుషులేలాంగి స్త్రీలకు దాను లమై యుందుమని, యిదివరకొనర్చిన వాటికి క్షమాపణ వేసుకొనినప్పుడు మనయు ధన్యు రాండ్రము. అప్పుడు దయాస్వభావలం గనుక వారి ప్రార్థన అంగీకరిద్దాం. లేకుంటే జీవితాంతంవరకూ బ్రహ్మచర్యంగాడందాం. లలితా నా మాటవిను. నీమంచి గోరియే చెప్తున్నాను.”

సేను:—పద్మా! ఎందుకు నీ కీపిచ్చి భావాలు? అన్యోన్యమునరాగముగల దంప తులకలాంటి యిక్కట్లులు వచ్చునని తలం పను. బాల్యవివాహాలవల్ల దంపతు లాం డొరులయెడ ప్రేమ గలిగియుండనందువలన అలాంటి అసర్థాలు వస్తున్నాయి. నావిషయ మలాకాదు.

పద్మ:—పురుషుల ప్రేమ చంచలము. వారి యనురాగమును నమ్మడానికి వీలులేదు.

సేను:—భావికాలవిషయాలు చెప్ప గలమా? అలాసంభవిస్తే అది వారివారి ప్రార్థనమునకోవాలి. ప్రేమాన్విత లాం డొరు లెంతో కాలము వియోగము పొందు చున్నారు. దానికి మన మేంచేస్తాము.

పద్మ:—చాలారుకో. యీముసలమ్మ వేదాంతాలన్నీ ఎక్కడ నేర్చుకున్నావు? నీ

బోటి దుర్బలహృదయలే మన వ్యక్తిగౌర వానికి భంగం గలుగచేస్తున్నారు.

సేను:—ఓహూ! అలాగేం. తొందరెం దుకు? నీవెంతటి నిగ్రహంగా ఉంటావో నేనూ చూస్తాను. ఇప్పుడు విద్యాభ్యాసంలో మునిగియుండబట్టి నీకేం తెలియడంలేదు. ప్రకృతివిరుద్ధమైన పనిచేయడం చాల దుర్లభం.

పద్మ:—నీలాంటివారున్నారగా సృష్టిం చడానికి పురుషపిశాచాలను చాలు.

సేను:—నేనేకాదు ముందు నీవుగూడ మా మార్గమే—

పద్మ:—(మాటకడ్డంవచ్చి) అలా ఎన్న టికి జర్గనేరదు. నన్ను నీవలే దుర్బలహృదయ యని భావించొద్దు.

సేను:—పోనీ పద్మా! ఒకవేళ మీ అన్న య్యే నిన్ను వివాహానికి నిర్బంధిస్తాడనుకో! ఇంతగా పోషించి విద్య నేర్పించిన అన్నయ్య మాట నిరాకరిస్తావా?

పద్మ:—ఆయన నా యిష్టానికి వ్యతిరే కం చెప్పడు. ఒకవేళ చెప్తేమాత్రం ఆయన మాట కోసం నాజీవితాశయాన్ని మార్చు కుంటానా? ఎన్నటి కట్టుచేయును.

సేను:—సరే చూద్దాంగాని నిద్రో స్తుంది. యివాళకు పడుకో రేపు మాట్లా డుతా మేమన్నాడంటే.

పద్మా:—సోదరీ నా కోరిక నెంపేరు స్తావా? చెప్పు. నీ వివాహం మానేస్తావా?

నేను:—నేనుమాత్రం నా జీవితాశయా
న్నెలా మార్చుకుంటాను?

పద్మ “పోనీ నీయిష్టం చెప్పినమాట
వివకుంటే నీయవస్థనీదే” అని నోరుమూసు
కుంది.

పద్మ త్వరగానే నిద్రపోయింది. నాకు
మాత్రం నిద్రపట్టలేదు. నాహృదయం ఊలా
యనంగాడింది. ఏమార్గం అవలంబించాలని
ఎంతో ఆలోచించి ఆలోచించి తుదకు నా
మార్గమే తొక్కుదామని నిశ్చయించాను.
కష్టములువచ్చినచో వాటియనంతరం
సహజంగా రాబోయేసుఖం మహానందంగా
ఉంటుంది.

3

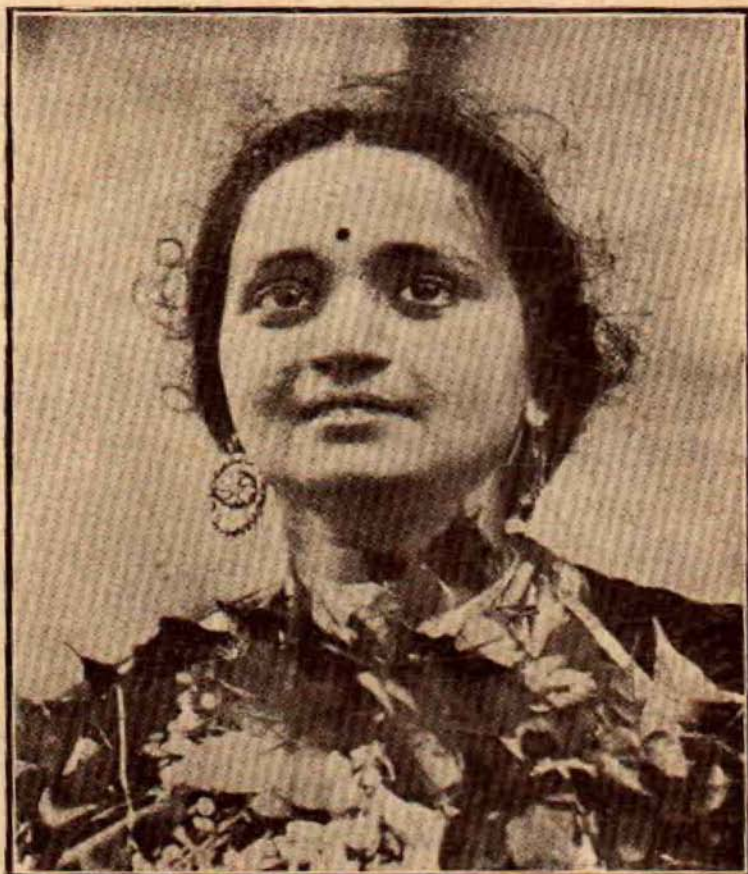
నా వివాహమైన ఒక సంవత్సరంవరకూ
నేనెక్కువ మా పుట్టింటనే ఉన్నాను. ఇది
నాయుష్టంగాదు. మాలమ్మగారి నిర్బంధం.
నావివాహంలో మాలమ్మయ్యలేని లోపం
మాత్రం నన్ను బాధించింది. పద్మగూడ
ఎక్కువగా రాలేదు తనకిష్టంలేని పనిగాబట్టి.
నావినాహమైనతరువాత పద్మ ఎక్కువగా
నావద్దికిరావడం మానేసింది. వస్త్రేక్కువ
సేపు కూర్చోదు. మా స్నేహబంధంమాత్రం
తెగలేదన్నదూను.

మా అత్తవారింటికి వచ్చాను. పద్మ
మాటలు తరచు వింటూండడంచేత నా
మనస్సులో కొంతవరకు భయమేర్పడింది
పురుషుల నమ్మకగినది కాదేమోనని. కాని
నా ప్రభువు నా భయసంశయాదుల కెన్న
డూ ఎడమాయడంలేదు.

నా యీ కొలదికాల సతీత్వమందే
పురుషులు పన్న వర్ణించునంతటి దుర్మార్గు
ర్గులు కారనీ, వారిని ప్రేమతో స్వాధీన
మొనర్చుకొని వారి నానందింపజేసి తా
నానందిచుట స్త్రీయొక్క ముఖ్యకర్తవ్య
మనీ గ్రహించాను. స్త్రీ జన్మసార్థకం
కావడానికి పత్నీత్వమే అవసరమని తెల్సు
కున్నాను. విద్యాయుతులగు దంపతు
లన్యోన్యనురాగముతోనుండి వారి వారి
విధ్యుక్త ధర్మముల నెరవేర్చుకొనుచుండిన
వారి నే కష్టము లంటవు. వారి కిహము
పరములు సులభసాధ్యములు. ఇలాంటి
వెన్నీ గొప్పగొప్ప యాదర్శములు స్వాను
భవంగా తెల్సుకున్నాను. దివ్యమోహనశక్తి
భగవంతుడు స్త్రీల కిచ్చాడు. దానిని ధర్మ
మార్గంలో వినియోగపర్చడం స్త్రీయొక్క
ముఖ్యధర్మము.

పద్మ ఇంటర్మీడియటు ప్యాసైంది.
బి.ఏ. జూనియర్ చదువుతోంది. నేను
పుట్టింటి కొచ్చాను. పద్మ నన్ను కాగిలించు
కొని చిన్నపిల్లలా ఏడుస్తోంది. ఎందు కేడు
స్తుందో గ్రహించలేకపోయాను. గదిలోకి
తీసుకెళ్లాను. దాని ఏడ్పునకు కారణ మడి
గాను.

పద్మ:—ఇన్నాళ్లు నిన్ను విడచియున్నం
దులకు ఎన్నడెరుగని యీ సీచదాస్య
మున ఎలాకాలం బుచ్చుతున్నావోనని
విచారిస్తున్నాను. పరీక్షలకై చదువు
తూండడంవల్ల నీ కుత్తరాలు వ్రాయలేక
పోయాను. లలితా! ఎవరైన తమ కష్టా

డా. నుశీల ఎక్. పరంజిపె

(డా. శ్రీ. ఎక్. జి. పరంజిపెగారి కుమార్తె)

ఇంక్లాండునందు ఎల్.ఆర్.సి.పి., ఎం.ఆర్.సి.ఎస్.

పట్టముల బడసి భారతదేశమునకు తిరిగివచ్చిరి.

శంకావతరణము

అను తమ నెచ్చెలులతో చెప్పుకుంటే వారి పరితాపము కొంత శాంతిస్తుందనుకుంటాను. చెప్పు. నీ కేమేం కష్టాలు సంభవిస్తున్నవి?

నాకు నవ్వొచ్చింది. పద్మయే పిచ్చి పిచ్చియూహలకు లోనాచున్నదనే విచారం నన్ను బాధిస్తుంటే, నేనే యేమో కష్టాలుపడుతున్నానని తా ననుకుంటోంది. “పద్మా! విచారించకు. నా కేమాత్రం కష్టంలేదు” అన్నాను. పద్మ “పురుష దాస్యం” అంది.

నేను:—పిచ్చిదానా! స్త్రీగాని పురుషుడుగానీ బ్రహ్మచర్యంగా ఉండి జీవితానందం పొందజాలరు. పురుషుల ద్వేషించి, వారితో సంబంధంలేకుండా ఉండి స్త్రీగౌరవము సంపాదిస్తానన్నమాట దుర్లభమైంది. ఒక పురుషుని నీకు తగినవాని వరింపుము. అతనిని ధర్మమార్గమున నడిపింపుము. నీవు నీతనై యతని రామునిగా జేయుము. అప్పుడే నీజాతి, నీ కుటుంబము, నీవు, నీ భర్త ధన్యులగుదురు.

పద్మ ముఖం ఎర్రబారింది. విచారం కోపం ఆమె నావరించిన్నై. నామీద ఉండే ప్రేమ, చాల దినములకు చూచినందున గౌరవం, ఆమె నింతతడవు నోరు మూయించినయి గాని, ఆమాటలే మరోనోట విన

లేదు. విని సమీపించలేదుకూడాను. అక్కడికీ తీవ్రంగా అంటోంది, “ఓయ్! అమాయికా! ఇదంతా నీభర్త నేర్పాడా నీయ! స్వార్థపరుడు! పురుషుల హృదయాలు కనుక్కోవడం దుర్లభం. ఇప్పుడు నీ యశావసమందలి హృదయానందకరమగు వెన్నెల రాత్రులలో నీ భావికాల యంధకారమయమైన జీవితాన్ని ఊహించలేకున్నావు. మనకంత దూరదృష్టేషంటే ఇన్ని అగచాల్సిందే? నల్లరుపిల్లల తల్లివైనవ్వడుగాని నీ భర్త కెంతప్రేముంటుందో నీకు తెలుస్తుంది. ముందుండి ముసళ్లపండుగ. ఎందుకెగురుతావుండు.”

నేను:—పద్మా! మనమే కొంచెం తెలివిగా ప్రవర్తిస్తే అలాంటి దెన్నడు జరుగనేరదు. జర్జినా చింతయుండదు. కుర్రాళ్ళతోనే మన కానందం గలుగుతుంది.

పద్మ:—“ఇప్పు డానందం. తర్వాత దుఃఖం. దుర్భరమైన దుఃఖం. మరువకు, మరువకు” అని అంటూ లేచి ఉండమంటుండగా వెళ్లిపోయింది. దీనిపిచ్చి ఎన్నడు మానునో యని యాలోచిస్తూ నేనూలేచి మా అమ్మనద్దకి వెళ్లాను.

[పద్మ క్రమంగా తన ఆశయాలన్నీ విడువడం, లలిత వృత్తీకాలకు జయంగలగడం, పద్మ పెళ్లి, అపజయం పొందడం వచ్చేసంచితలా చదవండి.]

ఆరోగ్యాభ్యుదయము

సహజసౌందర్యముఁ బోషించుకొనుటకుః గస
గసాలు, నానవేసిన బాదంపప్పు, నెనగపప్పు,
సువ్వులు, నానవేసిన గోధుమలు, వీడినన్నిటిని
చక్కా వనసీతమువలె నూరి వలుగు లెట్టుకొనవలెను.

* * * *

మేధోవృద్ధిఁ బొందుటకు నిత్యము తలకు శరీరము
నకు మంచి సువ్వులనూనెను బాగుగా పట్టించి
స్నానము చేయుచుండవలెను. చలువైన పదార్థములు
(అనఁగా: వార్చి చల్లార్చినగంజి, సన్నలియ్యిం బావ,
మజ్జిక, నిమ్మరసం, సుగంధికసాయము, తాటి
ముంజెలు, పైడికాయనీరు, నారింజపళ్ళూ తీర్థము
చేసుకొనగలిగిన వస్తువులనే) కేవలం భుజింపవలెను.
మత్తుపదార్థములగు తేనీరు, కావీ, యత్యాదుల
త్యజింపవలెను. కారము, పులుపు, ఆవ తగ్గించ
వలెను. నిర్మలమగు గలి, విశ్రాంతి, యత్యావశ్య
కము. వారమున కొకపర్యాయము ఆముదము పుచ్చు
కొనుట మంచిది.

* * * *

తీర్ణశక్తిఁ గలియు దుర్బలముగా బలహీనముగా
నున్నచోఁ బరిశుభ్రమగు “అగ్రహూటు” బాదంపప్పు
ఆవుపాలలో భోజనమైన పిమ్మట నేవించవలెను.

* * * *

మినపుప్పునే పాయసముగాఁ జేసి భుజించుచుండిన
చక్కని అంగ సౌష్ఠ్యములఁ బడయుగలరు.

* * * *

కర్మూరము వరములకు బలమిచ్చును.

* * * *

రక్తవృద్ధికి చెట్టిన పండిన సపోటాపళ్ళ చాలా
మంచివి.

కలరా దివార్లలో తోటకూరకుల తినకూడదు.

* * * *

ఎల్లప్పుడు తలనొప్పి, కీళ్ళనొప్పి, మలబద్ధకము,
జీర్ణాశయవికారము, అకలిలేమి మొదలైనవియున్న
చో ప్రథమం విరేచమునకు ఔషధము పుచ్చుకొన
వలెను. ఆక్రద్ధఁజేసినచో చర్మరోగములు తటస్థిం
చును.

* * * *

శరీరోత్సాహానికి చల్లని నూతనీశ్వే మంచిది.

* * * *

పరిశుద్ధమైనఁ బసుపుకొమ్మలను ముద్దగానూరి,
అందులో జేపనూనె, చందనంనూనె (Sandal Wood
Oil) చేసి కలిపి, చక్కా శరీరమునకుఁ బట్టించి,
15, 20 నిమిషములైన పిమ్మట స్నానము చేయు
చుండిన దుఱద, గజ్జి, ఎఁడుగజ్జి, తామర మొదలగు
చర్మరోగములన్నియు హరిస్తవి.

* * * *

కేశసౌభాగ్యానికి అసలైన టెంకాయనూనే
మంచిది.

* * * *

ఆధిక ఋతుస్రావము, ఋతుస్థానమునందు నొప్పి,
గర్భముపోవు చిహ్నములు, రక్తక్లిణత, వీటిలో
బాధపడుచుండిన పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసికొనుచు
కేవలము పాలమీద ఆధారపడియుండుట మంచిది.

* * * *

కషములేని ప్రసవానికి స్వల్పమగు పసులఁజేయు
మా శరీరమునకు శ్రమయిచ్చుట మంచిది.

మాదిరెడ్డి నూర్యనారాయణరావుగారు

బిడ్డ ఎప్పుడూ ఏడుస్తుంటే తప్పేమై ఉంటుంది?

జోగ బలహీనమై అల్లరి చేస్తూవుండే బిడ్డకు
వైద్యులు సిఫార్సుచేసిన ఈచికిత్స అవసరం.

అహారంలో ముఖ్యమైనవస్తువులు లేని
వానివల్లనే చాలామంది పిల్లలు అల్లరిచేస్తూ
సంతోషహీనంగా వుంటారు. వారికి
ఆరోగ్యం, బలం, సంతోషమూ కలిగించా
లంటే తక్కువైన వానిని యివ్వడమే
ఉత్తమమార్గం.

అరవైయేళ్ళుగా పిల్లలకు బలవర్ధకావ
ధంగా పేరుపొందివుండే స్కాట్సుఎమ్మల్స్
లక్ కంటే ఈ విషయంలో పనికొచ్చే
చేరే యితరవాటిని వైద్యులు కనిపెట్టలేక
పోయారు. దీనిలో కుభ్రమైన కాడ్ లివర్
రాయిల్ మూత్రమే కాకుండా, పిల్లల ఆరో
గ్యానికి, వృద్ధికి ముఖ్యంగా కావలసిన
కాల్షియమ్ భాస్వరమూ, ఎ. డి. జీవధా
తువులూ కూడా వుంటవి. ప్రత్యేకమైనవద్ద
తితో, స్కాట్సుఎమ్మల్స్ తినేటందుకు
రుచిగా, జీర్ణమయేటందుకు సులభంగా
చేశారు. సాధారణకాడ్ లివర్ ఆయిల్
కంటే ఇది మూడురెట్లు గుణంతో పని
చేస్తుంది.

సంపూర్ణమైన చికిత్స.

పిల్లల అభివృద్ధికి బాగా తోడ్పడే
గుణాలే స్కాట్సుఎమ్మల్స్ పెద్దవారికి
కూడా బలం గలిగించడానికి సాయం
జేస్తాయి. సంపూర్ణమైన గుణమివ్వడానికి
కాడ్ లివర్ రాయిల్ వలె ఇది భాస్వరాన్ని,

కాల్షియమ్ మొదలైనవాటిని వేరుగాకోరదు. ఇదిఒకటే సంపూర్ణమైనగుణం ఇస్తుంది. బలహీనంగావున్నప్పుడు లేక, జబ్బు
నుండి తేరుకుంటు ఉన్నప్పుడు టూనిక్స్ గా ఉపయోగపడుతుంది. దగ్గు, జుబు, ఇతరప్రయెంజా మొదలైన అంటువ్యాధుల
రానినీకుండా ఆపడానికి, పెక్కుమంది డాక్టర్లు, ఉపయోగించిన వారుకూడా స్కాట్సుఎమ్మల్స్ సిఫార్సు చేశారు.

తలిదండ్రులకు తెలియాలి
స్కాట్సుఎమ్మల్స్ ను
ఎముకలను బలపరచేవ్యాఘోశెవ్వ.
పాలకంటే 80 రెట్లు మేలు.
గుడ్లకంటే రెండేంతుల మేలు.
శరీరాభివృద్ధికి
తెప్పకంటే 8 రెట్లుమంచిది.
బివానాలకంటే 100రెట్లుమంచిది.

SCOTT'S Emulsion

స్కాట్సు ఎమ్మల్స్ ను మండివర్తకులు: శుద్ధమైన కాడ్ లివర్ రాయిల్ నుండి
ఇంపీరియల్ కెమికలు ఇండస్ట్రీసు (ఇండియా) లిమిటెడ్.
కలకత్తా, బొంబాయి, మదరాసు, లాహోరు, రంగూను, కోలంబొ, కాన్పూరు, పాట్నా
అహమ్మదాబాదు, కొచ్చిన్, క్యాల్కత్తా, విశాఖపట్టణము, కరూచి, ముంబై.

గుబురుగుబురులుగా గూడుకొన్న పొదల
చిగురుటాకులలోన విచిత్రగతుల
బూచియున్నట్టి మల్లికాపుష్పతతుల
తావులెడ నెడనొలికిన తావులందు
మధురమకరందరసపాన మత్తమధుప
తతులఝంకారగాన మోహితసమీర
మృదుతరాంగుళీధూత తంత్రీస్వసముల
శిలలుగరగిపో నదులైన తలములందు
చూతపల్లవమాధునీ శోభజిక్కి
యెడలిపై నెల్ల పుష్పాభ్రగడలుకొనగ
గానవాహినుల్ జగమెల్లగప్పివైవ
కోకిలలువిహరించెడు కోసలందు
తుహినకీరణుడు చంచలదూర్చికాంచ
లముల చలువచేతులను లాలనయొనర్చి
వికచక్తైరవనవదళ వృంతజనిత
వాతసౌఖ్యములను చొక్కువనములందు
విసుపునలసటలేక నల్లెనలద్రిప్పి
తలపులకువన్నె వెట్టు చిత్రములగూర్చి
శిథిలహృదయను నను ముగ్ధజేసివైతు
వీయకారణవాత్సల్య మేలనీకు?
ఊహకందనియెత్తున ద్యోపభాన
చెప్పరానట్టివేగాన చెదరిపోవు
గాలికెరటాలమించు ఖగమ్మరీతి
సప్రథతలగాములౌ విమానములలోన
చదలుతోటలోమబ్బు పూబొదలనడుమ
రాజితానంతకోటి తారకలతోడ
రాజవాహ్యళివెడలి సరాగకేళి
దేలువిమలాంబయుత సరస్త్రిమందు

స్వర్గంగానదీ హేమసైకతముల
చలువలగునీటితూపరల్ చెలువమెరయ
కలయజిమ్మెడు మందసుగంధవాహ
కంతనిర్గతస్వాగత గానమందు
కాంతితోరగినపూవులు కానబడని
పండుటాకులునేలపై బడనియట్టి
జరయుమరణములేనట్టి జనులుగలుగు
మనుజులెన్నడు గననినందనములందు
ముగ్ధనజ్ఞానతిమిర విమోహితాత్మ
నైన నన్ను నీతోడవిహార సరణిద్రిప్పి
యెన్నడెరుగనిసౌఖ్య నిర్జితనుజేతు
వీయకారణవాత్సల్య మేలనీకు?
పూవుపూవునబొదలెడు తావులందు
చిగురుచిగురున నొలికెడు చెలువమందు
యెన్ననునులేని తలపని యెరుగరాని
దివ్యసౌందర్యమున నాదుదృష్టినిలిపి
పలుకుజేనియలొలుక రాచిలుకలందు
మధువునానుచు బాడెడు మధుపమందు
కలుషమేమియె యెకయింతగానరాని
నిర్భరానందసంరంభనిరతిజూపి
పగలువెంబడిరాత్రియు, వగలవెనుక
సుఖములును, వర్షమడగిన సూర్యకాంతి
వరసగాగల్గునట్టు లేర్పరచియున్న
ప్రకృతిలోగల సత్యసారమునుదెల్పి
దేశకాలనిమిత్త బంధితములైన
పుడమిపాలిమేరలను దాటిపోయి,యంత
నన్ననంతప్రకృతి కథినాథజేతు
వీయకారణవాత్సల్య మేలనీకు?

వివాహచరిత్ర

“రాచ”

౧

పుట్టుక

వివాహమున నెఱుగని వా రుండుటరిది. సమానవయస్కుగల యువతీయు వకులు జీవితమందలి కష్టసుఖముల సమానముగా పంచికొని సంతానము బడసి, యొకచో జేరియుండ సంఘ మంగీకరించు ‘ఫర్మానా’ వివాహము. సత్సంతాన మందలి మూలసూత్రము; సృష్టిసూత్రపరిపాలన విధాన మాదర్శము. ఇట్టి పవిత్రవిషయము నకు ప్రకృత ప్రపంచమునను భారతదేశము నను ఎట్టి యర్థమున్నదో తెలియనిది గాదు. తండ్రి తనయుని వివాహము తలపెట్టిన నది పవిత్రోద్దేశ్యముతో గాదు; లోకాచారము ననుసరించి కుమారుని కే బాలికనో తగలకట్టవలయుననియే; లేక కూడుగుడ్డల సంపాదించ దారిజూపని విద్య కొఱుకై వెచ్చించిన ధనము గడించుటకే! తల్లి తనయ వివాహము తలపెట్టిన, పెద్దదైన లోకులేమందురో; చుట్టుప్రక్కగల అమ్మలక్కలేమి వాగుదురోయను భయము చేతనే! తాము తలపెట్టకపోయినను తలిదండ్రుల బలవంతముచేత వివాహమాడుటకు సిద్ధపడిన బాలబాలికల కదేమైనది తెలియక యొప్పుకొనుట, నూతనవస్త్రాభరణాదులధరించుట, తియ్యని తినుబండారముల విరివిగా దినుటయందలి యానందము

వలననే! కాటికికాళ్లు చాచుకొని పండుముడుసలియయ్యు వివాహమునకై సకల ప్రయత్నములు చేయుట తాను గతించు వఱకు దగ్గరుండి దాసివలె పనిచేయుట కొకస్త్రీని సంపాదించు నాశవలననే! సంసార సౌఖ్యములకు దూరుడయ్యు సంతానభాగ్యమును బడసియు కొందరు పురుషులు వివాహమాడ నువ్విఘ్నారుట బిడ్డలపెంచుటకు దాదియు, వంటజేయుటకు వంటకత్తెయు గావలయుననెడి కోర్కె చేతనే! పరస్పర ప్రేమచే బంధితులై పవిత్రోద్దేశ్యములతో వివాహమాడుటకు ప్రయత్నించువారు చాల తక్కువ. సంఘములో నింతటి ప్రాముఖ్యమివ్వబడిన యీ వివాహపు పుట్టుపూర్వోత్తరములు చదువరుల కాదరణ పుట్టించకపోవు.

వివాహమునకు ప్రధానోద్దేశ్యము సత్సంతానమును విషయము నిర్వివాదాంశము. అది ప్రకృతిసిద్ధమై యంతటను గనబడుచున్నది. వివాహమును తంతులేకున్నను సృష్టియందుగల ప్రాణులు నీ యుద్దేశ్యముతోడనే సంతానమును బడయుచున్నవి. పశుపక్ష్యాదులలో నీ సంతానము బడయు పద్ధతు లొకటిగనుండవు. కొన్ని కొంత కాలము మాత్రము గలసియుండి సంతానో

త్పత్తిగాకనే వేరే పోవుచుండును. మరి కొన్ని సంతానోత్పత్తియగువఱకుండి తరువాత వానిని పెద్దవగువఱకు పోషించు భారముతలపై నిడుకొని తరువాత వేరగును. మరికొన్ని సంతానమునుబడసి జీవితకాల మంతయు నొకచోగలసియుండి మందలు మందలుగా నుండును.

ఆదిమానవులలో వివాహమునకు సంతానోత్పత్తియే ముఖ్యముగా పరిగణించుచున్నట్లు పెక్కునిదర్శనములు గలవు. ఆదిమానవుల దగ్గరవారని యెంచబడుచు నాగరిక ప్రపంచమునకు దూరముగ వివిధ ప్రాంతములతోనున్న అనాగరిక జాతుల యెడల నీ విషయము గాననగును. పూర్వజులు, తూర్పు గ్రీకులాండుదేశములును స్త్రీకి సంతానముగలిగిన గాని వివాహము పూర్తియైనదని తలంపరు. పెరుగియోచాకోయందలి లెంగ్య ఇండియనులు మొదట వివాహమాడి యొకచో నివసించుదురు. నియమితకాలములో సంతానము గలిగినతప్ప వారా వివాహమునకు బద్ధులుకారు. కొన్ని కెనడాజాతులలో పురుషుడు తండ్రియింటనున్న భార్యతో అపుడపుడు వసించుచుండును కాని శిశువు జన్మించిన పిదపనే భార్యభర్తతో గూడ నివసించవల్లెను. అట్లా-అలేట్ జాతిలో పురుషుడు తనభార్యకు సంతానము గల్గినంత వఱకు ఆమెనుకొన్న పైకమివ్వడు.

బోర్నియోసముద్రతీరవాసులు వివాహమునకు ముందు వధూవరులు నిశ్చయ

మైన తరువాత నొకచో వసించుదురు. గర్భధారణ చిహ్నములు గనబడిననే వారిరువురకు వివాహమగును. కొన్ని ఆస్ట్రేలియాదేశపు జాతులలో నొకడొకయువతితో సంతానము గలుగువఱకు వసించిన నామెను భార్యనుగా నుంచుకొన నిత్తురు. నీలగిరులందలి బడగలను వారిలో స్త్రీకి ఏదవమూసము వచ్చినగాని వివాహము సిరపడదు. మధ్యఆఫ్రికాయందలి ఫోర్ జాతిలో భర్త మామగారింటనే సంతానోత్పత్తియగువఱకు భార్యతోగూడ వసించును. అంతవఱకు భార్యభర్తలకు గుభర్చు మామగారే భరింపవలయును. ఆకాలములో అల్లునకు ప్రతిరాత్రి మూడుమారులు భోజనము పెట్టవలయునట! పురాతన కుకి జాతులందొక యువకుడెవరిని వివాహమాడ గోరునో ఆమె తండ్రియింట మూడుసంవత్సరములు పనిచేయుచుండును. ఈ కాలములో నాతడామెతో వసించవచ్చును. ఆమెకు గర్భధారణ చిహ్నములు గల్గిన సతనికి వివాహమాడుటకు హక్కుండును.

వీనిని బట్టిచూడ ఇతరవిషయములకంటె సంతానోద్దేశమే వివాహమునకు ప్రధానమని స్పష్టమగును. ఇట్లు సంతానముబడయ వివాహమాడు పురుషులకు కొంతశక్తి సామర్థ్యములు జీవనోపాయసాధనములు అవసరము. మన దేశమున స్త్రీపురుషులుగా పుట్టినచో మరి వివాహమాడకుండుటకు వీలే లేదు. వారు బీదలైన, కురూపులైన, రోగులైన, అశక్తులైన, మరేమైనసరియే పెండ్లియా

డితీరవలసినదే. అందులో స్త్రీలైనచెప్పవలసిన పనియేలేదు. వారు వివాహమాడకుండునున్నచో ప్రళయమువచ్చును; ప్రపంచముతలపైన బడును; హిందూమతము గంగకలయును; ఆచార మడుగంటును; ఈ వివాహము పైననే ఆధారపడియుండుపితరులు నాశనమగుదురు. అట్లుగాక స్త్రీలకువిద్య, వయసు, రూపము, బ్రతుకుదెరువు, ఇష్టానిష్టములు ఇవియేమియు చూడక వారికెవరినో అంటగట్టి వివాహమైన కొలది కాలములోనే వారెవరికిచెప్పక స్వర్గలోకమునకు విమానాలపై ప్రయాణములు సలిపి యేషాపమెఱుగని వారిని యావజ్జీవఘోరనరక బాధల పాలుజేసిపోగా ప్రపంచము నిలుచును; హిందూమతము జీర్ణముగాదు; ఆచారము మెఱుగెక్కును; పితరులు తరింతురు; పెద్దలు సంతసించుదురు; సంఘము సెబాసనును.

దానికేమిగాని పూర్వులలో మాత్రము వివాహమాడు నాతడు ముఖ్యముగా యువకుడై, బలవంతుడై తనభార్యను రక్షించుసాధనోపాయము లెఱింగియుండవలయుననెడి నియముండెడిది. ఉత్తర అమెరికాఖండమందలి ఇండియనులు సంసారమును పోషించుకొని గలుగుటకుమున్నే వివాహమును తలపెట్టుటవమానముగా నెఱుఁగుదురు. పూర్వ కాలమున మానవులకు వేటయే ముఖ్య జీవనోపాధిగానున్నందున వేటాడుటకు రానివాడు వివాహమున కనర్హుడుగా పరిగణింపబడుచుండెను. బ్రిటిషుగయానా

యందు మాకూసిన్ అనబడువారిలో వివాహమాడ దలంచుకొన్నవాడు ఓర్పుధైర్యమునై ర్యాదిగుణములు గలవాడని నిరూపించుకొనుటకు శరీరమందు పరీక్షారమితరులుజేయు పలుగాయములను భరింపవలయును. అంతియగాక అతడు కొంత అడవిని చక్కజేసి కుటుంబమునకు గావలసిన మాంసాదులను వేటాడి తీసికొని రావలయును. ఇటువంటి పరీక్షలు పలుతెగలలో పలువిధముగగలవు. అలాస్కాయందలి కోయికులను జూచి వారు తమలో నెవడైన యొక జింకను చంపకముందే వివాహమాడినచో నాతనికి సంతానము గలుగదని నమ్ముదురు. యువగిరులను తెగలో వరుడు కాగోరువాడు, కాబోవు మామ అడవియందు కొట్టవేసి వచ్చిన యొక పెద్దమ్రాను నింటికి లాగుకొని వచ్చి యొకగుడారముక్రిందబడురీతివేయవలయును. అప్పుడే అతడు వివాహమున కర్హుడు. ఈజిప్టునందు కొంతమంది ఆరబ్బులలో వరుడగువాని బంధువులందరు చలుకులతో ధైర్యమును బరీక్షింప చావమోదుదురు. వానికి వివాహము నిజముగా గావలసియున్నచో నాతడద్దానిని సంతోషముతో భరింపవలయును. ఇటువంటి విచిత్రవాడుక లెన్నేనిగలవు. నవీన యువకులవియనాగరకముగ దలంపవచ్చునుగాని వారు వివాహమాడుటకు పరీక్షలలో గడతేరుట కన్న నూరకుండుట మేలనియే తలంతురు. కారణమేమి? వివాహమున కన్నివిధముల తగినవారు చాలెక్కువగా నుండుటే!

ఈ వివాహపద్ధతి ఆదినుండియే యిప్పటి యభిప్రాయములతో జరుగుచున్నదని తలంపరాదు. సంతానోత్పత్తితో ప్రకృతియందు స్త్రీపురుషప్రాణు లొకయెడ జేరి వసించును. సంతానోత్పత్తియైన తరువాత ప్రకృతియందు యావజ్జీవ మన్నిప్రాణులుగలసి యుండునని తలంపజనదు. గర్భభారణగల్గిన వెంటనే కొన్ని జంతువులు విడిపోవును. మరి కొన్ని వానిని పెంచి పెద్దజేయుటకు పూనుకొనును. మరికొన్ని యావజ్జీవమువఱకు వానితో గలసియుండును. గొరిల్లా మొదలగు కోతిజాతు లీతెగకు జెందినవి. ఆగుణములో పరమావధి జెందినవాడే మానవుడు.

మానవుడు స్త్రీ గర్భముగఱించి నప్పటి నుండియు, ప్రకృతియందు జంతువులవలె, నామెను సంరక్షింప భూనుకొని యామె యండనుండును. సంతానముగల్గిన తరువాత భార్యను, సంతానమును రక్షించుభారమంతయు నాతడే వహించును. కాని యీకాలమందు ఒకవిధమగు వాడుకగాని అనురాగముగాని యాతని తనభార్య పుత్రులనుండి వేరుచేయక నుండెడిదని భావించుటకంటె వివాహమను నియమము ఏర్పడిన పిదపనే పురుషుడు భార్యబిడ్డలతో స్థిరముగనుండుటజరిగినదని యెంచుట మంచిది. ఈయేర్పాటు సంఘము గావించుటకు స్త్రీపురుష

లొకచో నివసించువాడుక మాత్రమే యాధారముగాదు. వారికిగల్గిన సంతానమునెడ తలదండ్రులకు సహజప్రేమ జనించును. కాని మానవుడవుడంత నాగరికతజెంది యుండకపోవుటచే భార్యబిడ్డల తప్పని సరిగా పోషించుబాధ్యత గుర్తెఱిగియుండక పోవచ్చును. అపు డాస్త్రీయు నామె సంతాన మితరుల నాశ్రయింతురేని మొదటియాతని కున్నట్టి యాదరణ — వాడుకను సంబంధమునుబట్టి — యిష్టము వారియెడ గలుగక పోవచ్చును. అందుచే నొకపరి యొకచో వసించి సంతానమును బడసినమీదట వారందరు విడిపోకుండుటకును, వారిమధ్య సంఘసహవాసముచే మొలకలెత్తుచున్న యనురాగమును వృద్ధిపొందించుటకును, కొన్నే నియమములనెఱిగి వర్తించుటకును, అప్పటివారిలో కొంచెము జ్ఞానము గలవారు వివాహమను పద్ధతి నేర్పఱచిరి. దానికి లోనైనవారు మాత్ర మొకచో నివసించవలయుననియు, వారు తదుపరి వీడిపోరాదనియు నిరూపించిరి. దీనికి సంఘము తనయంగీకారమును జూపెను. అది నానాటికి దేశకాలపాత్రలబట్టి మారుచు వివిధ కట్టుబాట్లకులోనై తుదకు విపరీతముగా పరిణమించినది. తగువాత బైలుదేరిన బాహ్యడంబరాచారము లందున్న యాశయములనే మరుగుపరచినవి.

వ ర ప్ర సా ద ము

నాడు మాత భవాని చక్రవతి శ్రీ శివానికి ధర్మరక్షనార్థము పవిత్రఖడ్గమును ప్రసాదించినది. ఆ దేవి సమర్పిత ఖడ్గమే అతనికి బలము, తేజస్సు, ధైర్యము, భారతీయులందరికి ఆ బలము, ఆ ధైర్యము, ఆ సైర్యము, ఆ తేజస్సు పుండవలెను.

బలమును వృద్ధిపరచుటకు, ధైర్యసైర్యములను పెంపొందింపజేయుటకు, కండరములను పెంచుటకు, తేజస్సు నినుమడింపజేయుటకు, జీవాత్మతమును నేవింపవలెను.

సరముల బలమునకు, దేహావృష్టికి, తేజస్సునకు

జీ వా మృ త ము

ఆయుర్వేదాశ్రమము, :: పోస్టుబాక్సు 287, మదరాసు.

భారత స్త్రీ కి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ

[పై స్త్రీకతో గతసంచికయందు కొంతమంది సోదరీమణుల వ్యాసములను ప్రకటించితిమి. వారి యభిప్రాయము లీ సమ్యక్తై కొంచమిచ్చుతక్కువగ నొకరీతి యుండుటజేసి యితర సోదరీమణులకూడ తమ యభిప్రాయముల దెల్పిన ప్రకటించుమని మరల కోరితిమి. దానిపై మాకుచేరిన వ్యాసములందు కొన్నింటిని మాత్ర మిచట క్లుప్తపరచి ప్రకటించుచున్నాము. ఈ విషయముపై సోదరీమణుల యభిప్రాయముల ప్రకటించు టీ సంచికతో విరమించుచున్నాము. గత సంచికయందు గావించిన ప్రకటన ననుసరించి తమ యభిప్రాయములను ప్రకట నార్థమై వ్యాసరూపమున మాకు పంపుకొన్నవారికి కృతజ్ఞులము. సంపాదకుడు.]

ఈ సమస్యపై ఇప్పటికే చాలామంది సోదరీమణులు సలహాల నిచ్చియున్నారు. కాని పరిశీలించి చూడగా ఇంచుమించుగా అందరి ఉద్దేశములును ఒకేవిధముగా కనుబడుచున్నవి. ఇందరు సోదరీమణులకు వ్యతిరేకముగా నే నీయభిప్రాయము నివ్వవలసి వచ్చినందుకు చింతించుచున్నాను.

క్రిందట నెల ప్రచురింపబడిన వ్యాసములన్నిటి ముఖ్యాంశము స్త్రీలు పాశ్చాత్యవిద్యలు, వేషాచారములు చేర్చుకొనక గృహనిర్వహణము బాగానేర్చుకొని పతివ్రతలుగాఉండి, అనగా భర్తను సర్వవిధముల పూజిం చుచూ, పిల్లలే తమ జీవితస్వస్థులునుకొని, వారి రక్షణమే తమ విధ్యుక్తధర్మ మనుకొని, బాహ్యవ్యవహారాలలో ఎక్కువ సంబంధంలేకుండా, సుమతీ సావిత్రిల కథలు చదువుకుంటూ కూచుంటే సర్వస్వతంత్రురాలు అవుతుంది అని లేలుతున్నది. ఇందులో ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమనగా హైందవస్త్రీకి గృహనిర్వహణమునందుగాని కిశురక్షణమునందుగాని పాతివ్రత్యవిధానమునందుగాని ఇప్పుడు ఏమీ అస్వాతంత్ర్యములేదు. ఇంకేకాక నేనా విధానమే జీవిత లక్ష్యముగా పెట్టుకొనే ఏబాతికిగూడ అడ్డంకులు ఉండవు. నిజముగా భారతస్త్రీకి కావలసి నది ఇంతమాత్రమే అయినయడల ఆమె ఇప్పటి జీవితముతో తృప్తిజెంది నిర్విచారముగా “స్త్రీభక్తివిజయము” చదువుకుంటూ పిల్లల్ని ఆడించుకుంటూ కూర్చోనచ్చును. అందుకు ఇప్పుడున్నస్మృతులు, చట్టములు, సాంఘిక పరిస్థితులు అన్నీ అనుకూలముగానే ఉన్నవి. ఈ స్వేచ్ఛతో తృప్తిజెందినయడల నిర్విచారముగా శతాబ్దముల పర్యంతము ఇట్లే పతివ్రతలుగా ఉండవచ్చును.

అట్లుగాక భారతస్త్రీ తానుప్రాణముగల చీపురుకట్టను (A living broom) కాననియు పురుషులలో వరి, అనుకూలము గల్గినయడల పురుషులు చేయగల గొప్పపనులన్నియు చేయగలననియు, తేనెజాతి యందు బుట్టిన తనవంటి భారతస్త్రీలే కొందరు ప్రపంచవిఖ్యాత కార్యములాచరించియున్నారనియు, లేలును కొని నాగరిక ప్రపంచమునందలి వివిధప్రాంతముల స్త్రీలెట్టి సంపూర్ణస్వేచ్ఛను ననుభవించుచున్నారో అట్టి స్వతంత్రమే తనకుగూడా ఎప్పుడు, ఎట్లా, వచ్చునా? అని విచారించినయడల అప్పుడు ఈక్రింది సంస్కరణ ములు ముందుగా జరుగవలసి ఉండును.

స్త్రీకి ఇప్పుడుఉన్న మోస్తరుగాక, ఏవిధమైన ప్రత్యేక నిబంధనలులేక, సర్వవిధముల పురుషులతో సమానమైన వారసత్వపు కాసనము రావలెను.

భారత స్త్రీకి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ

(2) ఇప్పటివరకే స్త్రీ ఈ యీ ప్రత్యేక విద్యలను మాత్రమే నేర్వవలసిన విబంధనలే ఆమె అభిరుచిని అవకాశమును, అవసరమునుబట్టి ఏ ప్రత్యేక విద్యనైనా నేర్చుకొనగలిగియుండవలెను.

(3) స్త్రీల వివాహవయోనిర్ణయము, మనుస్మృతి ననుసరించి 8-10 సంవత్సరములుగాని కారణాకాసము ననుసరించి 14 సంవత్సరములుగాని గాక రజస్వలా విబంధనలేక, వారి పిలువనుసరించి శరీరస్థితినిబట్టి ఎవరికి వారి ఇష్టప్రకారము ఉండవలెను. (?)

ప్రస్తుతము అవసరమైన పెద్దపనుస్య లివ్వి. ఇవి సమకూడినయడల మిగిలిన చిన్న చిన్న సంస్కరణములను స్త్రీలు స్వయముగానే చేసుకొనగలరు. ఇన్నిటికన్న ముఖ్యమగు విషయమేమనగా స్త్రీలు తాముగూడ పురుషులతో సమానులమనియు, ఈ ప్రపంచ చిత్రము లనుభవించుటకు అర్హులమనియు సర్వాధికారములును తనకుగూడ గలవనియు, స్వాధ్యపరులైన పురాణకాయల సంబదితాభిప్రాయములవలన తమకు లోపించిన సక్రమాధికారములను తిరిగి సంపాదించవలెననియు, తలంచి వానిని బొందుటకు ప్రయత్నముచేయవలెను.

అంతేగాని ఇలా పాతివ్రత్యంతో పిల్లలక్షణ ఇంటి సవరణచేసుకుంటూ కూర్చోవడమే సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ అనునదేయడల ఇక భారత స్త్రీలకు క్రొత్త గాతావలసిన సంస్కరణము లేమిలేవు. మరియు ప్రపంచమంతా క్రొత్త కొత్త మార్పులతో దీనిని నాభివృద్ధిచెంది ముందుకు నడుస్తూఉండగా మన భారత స్త్రీలు వెనుకకునడచి అనమాయా ఆయంధితీలవలె తయారుకావలెననుకుంటున్నారు. అంత ప్రేమగల ఆపురాణ పతివ్రతల చక్రలలో ఉద్బేక్షణిపి చేయగా విశ్వాసకరమైన నిజచరిత్ర ఎంత మిగులుతుంటే ఒక్కరిచరిత్రవైనా ఇంతవరకు ఎవ్వరూగూడ పరిశోధనచేయలేదు. ఇంతేగాక ఈధర్మములు చెప్పి వెనుకకు ఈడ్చేస్తూ లేవలేనా ఇప్పుడు మన పురుషులనుగూడ వశిష్టకుళనకులనుగా తయారుచేస్తారా! లేనియడల పురుషులు పెద్దపెద్ద చదువులు చదువుకొని ప్రపంచవిజ్ఞానం సంపాదించి పరిపూర్ణమైన పాశ్చాత్యదుస్తులతో కల్లు విచారాలకు కాస్తా పాలిటన్ డిన్నర్లకు హాజరవుతూ అంతర్జాతీయసమస్యలను ఆదుర్గాతో పరిశీలించే కోణాల్లో మన స్త్రీలు అనమాయా ఆయంధితీ లాగా విషాయి శుభ్రూపచెయ్యడానికి తప్ప ఇంకెందుకు పనికిరానిస్థితిలో ఉన్నయడల ఆపురుష మహాకములు ఇంటికిరావడమంటే ఆసక్త్యపడి కల్లుల్లో తమకు కనబడే స్వారంత్రియ మూర్తులైన ఏకైక స్తవ కాంతా కరస్పాలనానికో కలవరించి పోతారు. చివరకీ పతివ్రతామణులు భర్తలకిగాక సమత్తులకుగూడ సేవచేయవలసిన స్థితికివచ్చి మరింత శీఘ్రంగా ముక్తిబొందుతారు.

కనుక స్త్రీ సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ సమానమైన గౌరవము బడయవలెనంటే వెనుక నేను చూపించినట్లు ఉన్నత స్థితికి వచ్చుటకు ప్రయత్నింపవలెను గాని సేవావిధానంలోనే సంపూర్ణ స్వేచ్ఛగలదిని తలంపగూడదు.

యల్లాప్రగడ సీతాకుమారి—(మోదరాబాదు.)

భారత స్త్రీకి ప్రపంచ స్త్రీలందరిలో తలమానికమని కీర్తివచ్చియున్నది. ఏల? ఆమె పతిసేవా వ్రతగమన. అందువలననే మనలో పాశ్చాత్యదేశములందువలె విడాకుల ఆగచాట్టులేవు. భారత స్త్రీలలో విద్యరక్తున్న. ఇప్పుడేపుడు విద్యావతులగు స్త్రీలు బయలుదేరుట ముదావహము. కాని వారికివిద్య వచ్చినంత మాత్రమున పతులకు లొంగియుండరన్న భావముగూడ పట్టువడుచున్నది. తుదికి ఎంతవరకు ప్రబలింపన చదువుకొన్న భార్యను పెండ్లాడితే సంసారయాత్రకు నిరుపయోగమని నమ్ముటవరకు వచ్చినది. ఇప్పుడు నిరుద్యోగసమస్య పురుషులలోననే ప్రబలముగనున్నయది. అట్టియెడ స్త్రీలుగూడ వారితో పోటీపడి యుద్యోగములయారి సంపాదకీవనమున తక్కువ బాల్గానకపోయినచో భారతకాళియే ఆధోగతిపాలగుట

తిథ్యము. కావున ఏనాడు మనము లలితకళలను ఆనగా విద్య, కవిత్వము, చిత్రలేఖనము, సంగీతము, ముక్తి-
పని మొదలగునవి చేపట్టి గృహకృత్యముల కడ్డులేని తీరికసమయములను దు సాగించుచు పురుషులమనసుల
రంజింపచేయుదుమో అట్లును సంపూర్ణ స్వేచ్ఛనుబొంది భారతీయులకేగాక ప్రపంచవారీకృత్యములకెల్ల మార్గ
దర్శియై భారతదేశమును దేశోపరితముగ చేయజాలుదుము.

పులివర్తి కమలావతిదేవి—(రాజమండ్రి.)

ఇప్పుడు భారతభూమియందు దేశోపరితముయొక్కవలె “స్త్రీస్వాతంత్ర్యము, పురుషులతో సమాన
మైన హక్కులుండవలె”ననియు దేశోపరిత “స్త్రీవిద్య”యనియు, మరొకప్రక్క “సాంఘికవివాహము”
లనియు, యింకొకచోట “వివాహవల్ల”మనియు, దేశోపరిత “స్త్రీలు దేశసేవచేయు సమకట్టవలె”ననియు
కేకలు ప్రబలముగా వినిపింపచున్నది. కాని యీ కేకలకు పలుకుబడియవలె నూరుపది వేల వివచయ్యుచున్నదే
గాని స్త్రీలొకమున కావలెయు మేలు గలగతున్నది. కారణమేమన నిజపరిశీలనలు గమనించుకొని ఇరిని
జూచి నక్క వాతపెట్టుకొన్నట్లు విదేశస్థుల ననుకరింపగడంగుటయే. కన్యగానున్నప్పుడు తలిదండ్రుల ప్రేమ
లభింపకయు, యావనమున భర్తృప్రేమ లభింపకయు, వార్ధక్యమున పుత్రప్రేమ లభింపకయు యెందరు స్త్రీలు
కష్టపడుచున్నారో విచారించుకొనుట మూడువంతు లట్టివారేయైనారు. పై కంత గంభీరమైయున్నను
మూడువంతులమంది యట్టివారే. లోనివ్రతుళ్ళులియు పైమెరుగు తల్లి పెట్టిన నేమిలాభము. బాల్యమందు తల్లి
దండ్రుల ప్రేమగల్గిన కన్య స్వాతంత్ర్యము గల్గియుండును. (?) ఆమె వివాహితగానున్న యామె స్వేచ్ఛాప్రవా
హమున కడ్డలేదు. కాని యట్లుండుట సౌఖ్యప్రదము కానేరదు. అట్లుపెట్టువారులేనపుడు స్వతంత్ర
మనుభవించుట గొప్పగాదు. భర్త యాధీనమున (?) స్వతంత్రయైయుండుట మే యెక్కువ. భర్తప్రేమ గూర
కొన్న సతీతిలకమే నిజమైనస్వేచ్ఛ యనుభవించును. ఎన్నికష్టములున్నను, యెన్ని చిక్కులున్నను పతిప్రేమ
లభించిన సతి నాథుని హృదయనింహాసనాధిష్ఠానదేవియై స్వాతంత్ర్యప్రభల నల్లివట్టుల నెదజల్లుచు ప్రణయ
రాజ్య మేలగలదు. ఆదిలేనన్న యామె యెట్టి కోటికన్యని తనయయినను, యెంత యిరులు తనను గౌర
వించుచున్నను స్వతంత్ర్యసౌఖ్య మనుభవించజాలదు. ఏదో బాల్యమున పైమేలుగ చదువుపాటి విద్యనేర్చి
వరకుల్లాది నియమముల మీరలేక యెవరికో యొకనికిచ్చి వివాహముకేయుచుండుట పరిపాపైపోయినది.
ఇందెవరి కిష్టములేకున్నను యాసంసారము కష్టపముద్రమగుచున్నది. కనుక యిట్టి మన వివాహవిధులు
మొదట చక్కబడవలెను. నగ్నావధు లొండోరుల ప్రేమించి వివాహమాడిన యిట్టికష్టము లెక్కువయిండువు.
తీవ్రతమనకంతయు స్వర్గప్రాయమగు వారలకే యిట్టి విల్లములవల్ల నెరకప్రాయమగుచున్నది. ప్రేమ గల్గ
కున్న వామన స్వామికేవలమున భర్త నే స్త్రీయైన నెట్లు వశపరచుకొనగలడు? పోనిమృత్యు. భర్తతోనేమి నా
యిష్టము నాదని భర్తసంబంధము విడనాడిన సంపూర్ణమైనసౌఖ్య మే స్త్రీయైన యనుభవించగలదేమో
సోదరీమణు లాలోచించిచూచుడు. అప్పు డామెకు త్రిభువనాధిపత్యమైనను సౌఖ్యప్రదము కానేరదు.
భర్తను వశపరచుకొను యుంతి పతిచేత నెట్టి ఘనకార్యమైనను చేయించగలడు. ఇందు కన్నియో చారిత్రిక
నిదర్శనములున్నవి గదా? అట్టి స్త్రీ విద్యావతియేని పురుషునిద్వారా యెంత దేశసేవయో చేయించగలడు.
కనుక బాల్యమందు తన పుత్రకలన విద్యావతులను(ఆనగా కేవల మాంగ్లవిద్యయని కాదు. యాంగ్లమైనను
తగినవిద్యనేర్పించుట) జేసి యాకన్య కనుకూలనరుని గూర్చుంటే స్త్రీకి మన భారతీయులిచ్చు స్వాతంత్ర్యము,
విదేశ విద్యావ్యాపారముగాని సర్విద్యాపద్ధతులను నెలకొల్పి వరకుల్లాది దురాచారములను బారద్రోలు
వివాహపద్ధతులను నెలకొల్పినయెడల మన భారతరమణీమణు లెంతమంది దేశోద్ధారకులనో తయారుచేయ

Continuation to
మూలముగలవి
పులివర్తి కమలావతిదేవి